

Saturday, 30th March 1963.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, Madras, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER : Questions 438, 443, 445, 448, 452 and 454 have been postponed since the concerned Hon. Minister is indisposed.

வறட்டாற்றில் அணைக்கட்டுதல் (தானிப்பாடி)

*439 கேள்வி—திரு. ஏ. ஆறுமுகம் : கனம் விவசாய அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

தானிப்பாடியின் தென் பகுதியில் ஓடும் வறட்டாற்றில் புதிய அணை கட்டும் திட்டம் எந்த அளவில் உள்ளது ?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இத்தகைய திட்டம் எதுவும் ஆலோசனையில் இல்லை.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம் : இந்த வறட்டாற்றில் ஏதாவது உடைபட்டிருந்து உணவு உற்பத்திப் பெருக்குதல் திட்டத்தின் கீழ் வேலை எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறதா ? ஆம் என்றால் எவ்வளவு தொகை செலவழிக்கப்பட்டது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கீரனாறு அணைக்கட்டிற்காக, சின்னயம் பட்டியில் 42,700 ரூபாய் செலவு செய்யலாம் என்றிருக்கிறது. பொண்டை அணைக்கட்டில் சீர்திருத்தம் செய்ய 95,000 ரூபாய் செலவு செய்யலாம் என்றிருக்கிறது. இது கலெக்டருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய ரிப்போர்ட் வந்த பிறகு தான் பார்க்கவேண்டும்.

சட்டக் கல்லூரி போலீஸ் நிலையம்

440* கேள்வி—திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் நிதி அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) Law College-க்கு எதிர்ப்புறம் இருந்த போலீஸ் ஸ்டேஷன் எங்கே மாற்றப்பட்டது ?

(இ) அதனால் அரசாங்கத்துக்கு உண்டான செலவு எவ்வளவு ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : (அ) சட்டக் கல்லூரி போலீஸ் நிலையம் உயர் நீதி மன்ற வளவிற்குள் புதிய கட்டிடத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

(இ) சட்டக் கல்லூரி போலீஸ் நிலையத்துக்குப் புதுக்கட்டிடம் கட்டுவதற்காகவும் மேற்படி நிலையத்தைச் சேர்ந்த இரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு ஜாகை வசதிக்காகவும் ரூ. 77,000 செலவு செய்ய அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது.

(a) The Law College Police Station has been shifted to a new building in the High Court compound.

(b) An expenditure of Rs. 77,000 has been sanctioned by Government on construction of new buildings to house the Law College Police Station and to provide quarters for two Sub-Inspectors attached to it.

[30th March 1963]

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : நகரின் முக்கியமான இடத்தில் அந்த போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருந்தது. எவ்வளவோ வசதியாக இருந்தது. அதை விட்டு ஹைகோர்ட்டுக்குள் மாற்ற வேண்டிய அவசியம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இன்னும் அதிக வசதியாக இருக்க வேண்டுமென்று ஹைகோர்ட்டுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இடத்தில் போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருப்பது அவ்வளவு தகுதி அல்ல. காதி எம்போரியத்திற்கும் ஒரு கட்டிடம் கட்டுவதற்கு, அது தகுதியான இடம் என்று கருதி இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பஞ்சாயத்து யூனியனிலுள்ள சிப்பந்திகள்

*441 கேள்வி—**திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் :** கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் வேலை பார்க்கும் சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு (1) சர்வீஸ் ரெகுலரைசேஷன், (2) ஊதிய உயர்வு, (3) பிற்கால சேமிப்பு நிதி இவைகளை அமுலுக்குக் கொண்டு வராததின் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் நிர்வாகத் துறையில் பணியாற்றும் அரசாங்க ஊழியர்கள் ஏற்கனவே முறைப்படி நியமிக்கப்பட்ட அரசாங்க ஊழியர்களாவர். அவர்களுக்கு ஆண்டு தோறும் சம்பள உயர்வுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் பிராவிடென்ட் பண்டு திட்டத்திற்கும் தொகை செலுத்தி வருகிறார்கள்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் குமாஸ்தா முதலிய வேலைகளில் அமர்த்தப் பட்டுள்ள அரசாங்க ஊழியர்கள் முறைப்படி வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்கள் அல்லவா. ஏனென்றால், அவர்களுடைய உத்தியோகங்கள் சம்பந்தமாகச் சிறப்பு விதிகள் இன்னும் வெளியாகவில்லை. இந்த விதிகள் விரைவில் வெளியாகும். என்றாலும், ஆண்டுதோறும் அவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு தருவதற்கு ஏற்கெனவே உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. மற்ற அரசாங்க இலாக்களிலிருந்து வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்ட பணியாளர்கள் பிராவிடென்ட் பண்டு திட்டத்திற்கு ஏற்கெனவே தொகை செலுத்தி வருகிறார்கள். பழைய ஜில்லா போர்டுகளிலிருந்து வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டவர்களையும் இந்த பிராவிடென்ட் பண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்வதைக் குறித்து அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருகிறது.

The Government staff in the Panchayat Unions on the executive side are already regular Government servants, are eligible for annual increments, and are contributing to the Provident Fund Scheme.

The Government staff in the Panchayat Unions on the ministerial side have not been regularly appointed pending the issue of special rules for the posts. These rules will be issued shortly. However, orders have already been issued permitting them to draw their annual increments. Those of this staff recruited from other Government departments are already contributing to the Provident Fund Scheme. The question of admitting those recruited from the former District Boards also to the Provident Fund Scheme is under consideration.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : அமுல் நடத்தும் தேதி எப்போதிருந்து?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : விதிகள் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட பிறகு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. ம. கமலநாதன் : பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் பணியாற்றும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஸ்டாப் என்று சொல்லப்படும் குமாஸ்தாக்களுக்கும் உள்ள சம்பளத்தை ஒன்றுபோல் உயர்த்த விதிகள் மாற்றியமைக்கப்படுமா?

30th March 1963]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் வட்டாரவளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் வேலை செய்கிறவர்கள் அவர்கள் டெக்னிக்கல் ஆபீசர்கள் என்று கருதக் கூடியவர்கள். மாணேஜர், அக்கவுண்டன்ட், யூ.டி.சி. இவர்கள் டெக்னிகல் ஸ்டாப் அல்ல. மினிஸ்டிரியல் ஸ்டாஃப்புக்கு ஒரேமாதிரி சம்பளம் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஒப்புக் கொள்ளமுடியாது.

திரு. ம. கமலநாதன் : நான் கேட்பது குமாஸ்தாக்களைப்பற்றியது. அவர்கள் அடிப்படைச் சம்பளம் 90—4—120 என்றிருக்கிறது. டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டிலிருந்து பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு வந்தவர்களுக்கு 90—3—120 என்று இருக்கிறது. இந்த 3 ரூபாய் க்ரேடை 4 ரூபாயாக உயர்த்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதுபற்றிய விதிகள் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன. விதிகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டபிறகு அப்பிரச்சனைகள் எல்லாம் பின்னால் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

* **திரு. கே. பொன்னையா :** பிற்கால சேமிப்பு நிதி சேமிப்பவர்களுக்கு அவர்கள் மனைவி அல்லது பேரன்ட்ஸ் யாராவது சீக்காக இருந்தால்தான் கடன் வாங்க முடிகிறது. ஆகவே, சொத்து வாங்கவும், கடன் கொடுக்க விதிகளில் திருத்தம் செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அப்படி சொத்து வாங்க கடன் கொடுப்பது என்றால் பிராவிடென்ட் பண்டு சேமிப்பை அதோடு நிறுத்தி விடுவதாகும். அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

கல்லூரி மாணவர்களுக்கு N. C. C. பயிற்சி

* 442 கேள்வி—**திரு. சி. கரு. சீமைச்சாமி :** கனம் நிதி அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை மாநிலத்திலுள்ள மொத்தக் கல்லூரிகள் எத்தனை?

(இ) எத்தனை மாணவ—மாணவிகள் N.C.C. பயிற்சி பெறுகிறார்கள்?

THE HON. SRI. M. BHAKTAVATSALAM : (a) Seventy-nine.

(b) In Colleges (inclusive of Polytechnics and Industrial Training Institutes)

Boys—34,965.

Girls—1,716.

திரு. மு. சண்முகம் : சில உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் என்.சி.சி. பயிற்சிக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருந்தும் இரண்டு ஆண்டுகளாகத் துவக்கப்படாமல் இருக்கிறது. சில உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு ட்ரூப் அமைக்க அனுமதி கொடுத்திருந்தும் மேற்கொண்டு ட்ரூப்ஸ் பாரம் செய்ய அனுமதி கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதை உடனடியாக கொடுக்க அரசாங்கம் கவனிப்பார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அனுமதி கொடுக்கப்பட்ட பள்ளிகளில் துவங்கப்படவில்லை என்றால் இதில் கட்டாயம் ஒன்றுமில்லை. பள்ளிகள் கோரி அனுமதி கொடுக்கப்படவில்லை என்றால், இந்த அளவு அனுமதிப்பது என்று விதிகள் இருக்கின்றன. இதை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் கவனித்து வேண்டியது செய்து வருகிறார்கள்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : அடுத்த கல்வி ஆண்டிலிருந்து எல்லா கல்லூரிகளிலும் மாணவர்களுக்கு என்.சி.சி. பயிற்சி அளிக்கவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படியானால் அவர்களுடைய உபயோகத்திற்குப் போதுமான அளவு துப்பாக்கிகள் கிடைக்க அரசாங்கம் வகை செய்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : என்ன முடிவு அரசாங்கம் செய்திருக்கிறதோ அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

[30th March 1963]

திரு. ஏ. ஆறுமுகம் : என்.சி.சி. பயிற்சியை மாநிலத்தில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் கட்டாயமாக கொண்டு வர அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வாறு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் இல்லை.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, என்.சி.சி. பயிற்சி பெறும்போது அரசாங்கத்தின் ஒருவர் மீது குண்டு பட்டு ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டு கவலைக்கிடமான நிலையில் இருந்தார். அம்மாதிரி தவறு இழைப்பவருக்கு அரசாங்கம் ஏதாவது தண்டனை கொடுக்குமா? அந்த மாணவர் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதற்கெல்லாம் விதிகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிகளின்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கல்லூரிகளில் படிக்கும் எல்லா ஆண் மாணவர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மாணவர்களின் உடல் வலிமையும், பட்டாளத்தில் சேர்ந்து பணியாற்றுவதற்கு உண்டான தெம்பையும் கவனித்து அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறதா? அல்லது எல்லா மாணவர்களுக்கும் பயிற்சி கொடுக்கும் காரணத்தால் சில மெலிந்த மாணவர்கள் பயிற்சிலே ஈடுபட்டு இருந்தாலும், பிற்காலத்தில் அவர்கள் உபயோகப்பட மாட்டார்கள் என்று அரசாங்கம் கருதவில்லையா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்தப் பயிற்சியை கல்லூரிகளில் இப்போது கட்டாயமாகக் கொடுக்க முன்வந்திருப்பது அவர்களை ராணுவத்தில் பயன்படுத்தக்கொள்ளவேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்காக இல்லை. ஆனால் இவர்கள் பயிற்சிக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்தோது, அவர்கள் உடல்நலத்தை பார்த்து தான் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். உடல் தகுதி அற்றவர்கள் என்று ஏற்பட்டால் அவர்களைக் கட்டாயப் படுத்த மாட்டார்கள்.

திரு. ம. கமலநாதன் : தலைவர் அவர்களே, முன்பு எல்லாம் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்ற என்.சி.சி. மாணவர்கள் ஏதாவது ஒரு கிராமத்தில் அபிவிருத்தி வேலையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது அப்படியில்லை. அவர்களை மறுபடியும் அபிவிருத்தி வேலையில் ஈடுபடுத்த அரசாங்கத்திற்கு யோசனை உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது திட்டக் குழுவின் அமைக்கப்பட்ட திட்டம். அதன் கீழ் நடவடிக்கைகள் அப்போதைக்கப்போது எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. மாணவர்கள் இந்த அனுபவத்தையும் பெறவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது நிறுத்தப்படவில்லை.

“Navalar Natramizh Vachagam”

* 444 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether a Tamil Reader called “Navalar Natramizh Vachagam” (நாவலர் நற்றிமிழ் வாசகம்), written by Pulavar Maruthavanam and Elango, has been deleted from the list of approved Text-books; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir,

(b) Does not arise.

30th March 1963]

Pension (Government employees)

* 446 Q.—SRI K. MOOKIAH THEVAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to simplify the procedure in determining the pensions of Government employees in order to avoid delay in sanctioning the same; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) A paper^a is placed on the Table of the House.

மத்திய சிறைச்சாலைகள்

* 447 கேள்வி—திரு. முனு. ஆதி : கனம் நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை, திருச்சி, மதுரை, கோவை, வேலூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள மத்திய சிறைச்சாலைகளிலுள்ள கைதிகளின் பராமரிப்பிற்காக வெவ்வேறு இனங்களில் தமிழக அரசு செலவிடும் தொகை எவ்வளவு?

(இ) இச்சிறைச்சாலைகளில் நடைபெறும் சிறுகைத்தொழில்கள் மூலம் நமது மாநில அரசிற்கு கிடைக்கும் வருவாய் எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : A statement^b is placed on the table of the House.

சவுக்கு முந்திரி வளர்ப்பு தென்னாற்காடு மாவட்டம்

* 449 கேள்வி—திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை : கனம் * கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் விறகுக்கான சவுக்கு, முந்திரி முதலிய மரங்களை அதிகமாக வளர்க்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளனர்?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாதிபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : சவுக்கு.—மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 140 ஏக்கர் வீதம் 700 ஏக்கர் நிலத்தில் சவுக்கு மரம் நடப்படும். 1961-63 ஆண்டுகளில் 280 ஏக்கர் நிலத்தில் சவுக்கு நடப்பட்டது. 1963-64ல் 140 ஏக்கர் நிலத்தில் சவுக்கு நட உத்தேசித்துள்ளோம்.

முந்திரி : இரண்டாவது திட்டக் காலத்தில் 14,452 ஏக்கர் நிலத்தில் முந்திரி பயிரிடப்பட்டது. மூன்றாவது திட்டக்காலத்தில் 1,000 ஏக்கர் நிலத்தில் முந்திரி பயிரிடப்படும். மூன்றாவது திட்டத்தின் முதல் இரண்டு ஆண்டுகளில் 853 ஏக்கர் நிலத்தில் முந்திரி பயிரிடப்பட்டது. 1963-64ல் 200 ஏக்கர் நிலத்தில் முந்திரி பயிரிட உத்தேசித்துள்ளோம்.

திரு. மு. ஷண்முகம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் மலட்டாற்றின் படுகையில் அரசாங்கம் சவுக்கு மரங்களை சுமார் 5, 6, ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வைத்து அவைகளுக்கு அறிவு ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மறுபடியும் இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு வைத்த சவுக்கு மரங்கள் நிலை கூட மோசமாக இருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கம் அறியுமா? அப்படி இருந்தால் அதைத் தவிர்க்க வேண்டிய நடவடிக்கை களை அரசாங்கம் எடுக்குமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாதிபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : அவர் சொல்ற விஷயத்தைப் பற்றி நான் இப்போது உடனடியாகப் பதில் சொல்வதற்கு இல்லை என்றாலும், படுகை நிலங்களில் சவுக்கு மரங்கள் வைப்பது விறகுக்கு

[30th March 1963]

மாத்திரம் அல்ல, நிலத்தினுடைய வளத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் அவ்வாறு செய்கிறோம். அவர்கள் குறிப்பிடுவதை என்னிடம் விவரமாகச் சொன்னால் அதைக் கவனிக்கலாம்.

திரு. பி. வி. சீராமுலு : கனம் தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலத்தில் விறகுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு இருப்பதன் காரணமாக, மேலை நாடுகளில் எரிவாய்வு நிலயம் அமைத்திருப்பது போல, இந்த மாநிலத்திலும் எரிவாய்வு நிலயம் அமைக்கும் உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாதிபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : இந்தக் கேள்விக்கும் மூல கேள்விக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏலக்காய் தோட்டம் கொல்லிமலை

* 450 கேள்வி—**திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு :** கனம் விவசாய அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சேலம் மாவட்டம் கொல்லி மலைப் பகுதியில் உள்ள ஏலக்காய் தோட்டத்தை விஸ்தரிக்கத் திட்டமுண்டா?

(இ) ஆமெனில், அதற்காக எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கை என்ன?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : (அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

(a) No.

(b) Does not arise.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : இந்த மாநிலத்தில் எந்தெந்த மாவட்டங்களில் ஏலக்காய் பயிரிடப்படுகிறது? அவ்வாறு பயிரிடப்படும் நிலங்களின் விஸ்தீரணம் என்ன என அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : எனக்குத் தெரிந்த மட்டும் அதிகமாக ஏலக்காய் உற்பத்தியாவது மதுரை ஜில்லாவில்தான். இதர மாவட்டங்களிலும் குறிப்பிட்ட சில இடங்களிலும்தான் பயிரிடப்படுகிறது. குறிப்பாக சேலம் மாவட்டத்தில் பெரியகல்வராயன் மலைப்பகுதியிலும், கொல்லி மலைப்பகுதியிலும் சிந்தளவு பயிரிடப்படுகிறது.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : ஸார், கேரள மாகாணத்திலுள்ள தேவி குளம், பீர்மேடு மலைப்பகுதிகளில் ஏலக்காய் தோட்டங்கள் வைத்து இருப்பவர்களில் பெரும்பகுதி மக்கள் நமது மாகாணத்தில் வசிக்கும் மக்களாக இருப்பதால் அந்த ஏலக்காய் தோட்டத்துக்குச் சொந்தமாக இருப்பவர்களுக்கு அந்த மாநிலத்தில் போதிய ஆதரவும், பாதுகாப்பும் கொடுக்கப்படாத காரணத்தால் தேவி குளம் பீர்மேடு பகுதிகளை மீண்டும் நமது மாநிலத்தோடு சேர்க்க நமது சர்க்கார் யோசிக்குமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இந்தக் கேள்வி ஏலக்காய் தோட்ட விஸ்தரிப்பு பற்றியது. தேவி குளம், பீர்மேடு பற்றிய விஷயம் இந்தக் கேள்வியில் வரவில்லை.

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கொல்லி மலையில் இப்போது விவசாயிகள் நல்ல முறையில் ஏலக்காய் உற்பத்தி செய்து வருகிறார்கள். மேலும் அங்கு அதை அதிகமாக விஸ்தரிப்பதற்கு விவசாயிகளுக்கு “அட்வைஸ்” செய்து அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : பொதுவாகவே நமது மாநிலத்தில் ஏலக்காய்த் தோட்டங்களை விஸ்தரிப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாடு செய்து ஒரு திட்டம் கையில் வைத்திருக்கிறது. அதற்காக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூபாய் 9,21,945 அளவுக்கு செலவழிப்பதற்குத் திட்ட

30th March 1963]

மிட்டிருக்கிறது. 800 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்து ஓரளவுக்குக் குத்தகைக்குக் கொடுத்து உத்தி செய்தால் நல்லது என்று ஸ்டான்லிங் பைனான்ஸ் கமிட்டி அபிப்பிராயம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கொல்லிமலை, கல்லிராயன் மலைப்பகுதிகளில் மேலும் ஏதாவது செய்ய முடியும் என்றால் செய்யலாம்.

திரு. எஸ். எஸ். மணி : ஸார், நமது மாநிலத்திலே வசிக்கக் கூடியவர்கள், கேரளப் பகுதியும் ஏல் விவசாயம் செய்கின்றவர்கள். விவசாய வருமான வரி (அக்ரிகல்சுரல் இன்கம் டாக்ஸ்) கேரள சர்க்காருக்கு கொடுக்கிறார்கள். அது போல் நமது மாநில சர்க்காருக்கு விவசாய வருமான வரி கொடுக்கிறார்களா ?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : நம்முடைய மாநில சர்க்காருக்குச் கொடுக்க வேண்டிய வரிபைக் கொடுத்து தான் தீரவேண்டும்.

திரு. கே. பொன்னுசாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது ஏலக் காய் அன்னியச் செலாவணியை சம்பாத்தித்துக் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு முக்கியமான பொருள். அது 3,000, 4,000 அடிக்கு மேல் தான் நன்றாக வளர கூடும். ஆனைமலைப் பிரதேசத்தில் பாரஸ்டை அழிக்காமல், புஷ்களை கிளியர் செய்து, அடி வெட்டு வெட்டி தாராளமாக ஏலக்காய் பயிர் செய்யலாம். இதற்கு அரசாங்கம் யோசனை செய்யுமா ?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : 800 ஏக்கர் பாரஸ்ட் நிலத்தை ஏலம் பயிரிடுவதற்குக் கொடுத்து, லாங் டர்ம் (நீண்ட கால) (ஷார்ட் டர்ம்) குறுகியகால லோன்கள் கொடுத்து, ஏலக்காய் உற்பத்தியை இந்த மாநிலத்தில் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று நான் முன்பே சொன்னேன். டைரக்டர் ஆஃப் அக்ரிகல்சரிடமிருந்து ரிபோர்ட் வருவதற்குக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. ச. பொன்னுசாமி : இந்த நெருக்கடி சமயத்தில் ஏலக்காயை அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலம் நம்முடைய அன்னியச் செலாவணியை மிச்சப் படுத்தலாம் என்பதற்காக தனியாக ஒரு சர்வே கமிட்டி போட்டு மொத்தம் எத்தனை ஏக்கர்களில் அதிகமாக ஏலம் வெள்ளாமை செய்யலாம் என்று கண்டறிவது பற்றி மத்திய சர்க்காரை அணுகி பணம் கேட்க உத்தேசம் உண்டா ?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அரசாங்கத்தின் தகவல்படி அந்த யோசனை இப்போதில்லை. கனம் அங்கத்தினர் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. எ. ஆறுமுகம் : ஏலக்காய் 3,000 அடிக்குமேல் பயிராகக் கூடிய ஒரு பயிர் என்று சொன்னார்கள். ஜவ்வாது மலையில் ஏலக்காய் பயிரிட சர்க்கார் உத்தேசிக்குமா ?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ஜவ்வாது மலையில் ஏலக்காய் வளரக்கூடிய பகுதி இருந்தால் அதுபற்றியும் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : தலைவர் அவர்களே, கொல்லி மலையில் தனிப்பட்டவர்கள் ஏலம் பயிர் செய்ய முன் வந்தால் அவர்களுக்குக் காட்டிலாக்காலிற்குச் சம்பந்தப்பட்ட நிலங்களை குத்தகைக்கு விட அரசாங்கம் யோசிக்குமா ?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அதுதான் நான் சொன்னேன் இந்த மாதிரி சில இடங்களை லீஸுக்கோ அல்லது ஜாரி செய்தோ கொடுக்க கூடிய நிலமாக இருந்தால் கொடுத்து, அதற்குப் பிறகு லாங் டர்ம் லோன், ஷார்ட் டர்ம் லோன் எல்லாம் கொடுத்து ஏலக்காய் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறது என்றுதான் நான் முன்பு சொன்னேன்.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : ஸார், போடிநாயக்கனூர் பகுதி மக்கள் பெரும்பாலும் தேவிகுளம், பீரமேடு பகுதியில் பயிர்த தொழில் செய்து கொண்டிருப்பதால் அந்தப் பகுதியை மீண்டும் நம் மாநிலத்தோடு

[30th March 1963]

சேர்க்க முயற்சித்தால் அண்மையில் நடக்கவிருக்கும் உப தேர்தலில் ஆளும் கட்சிக்கு ஆதரவு கிடைக்கும். ஆகையால் அந்த மாதிரி சேர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்வார்களா ?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பீர்மேடு தேவிசுவம் பிரச்சினை ஏற்கனவே தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவதைப் பார்த்தால் இன்னும் குழப்பம் தான் ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : எலக்காய் அபிவிருத்தித் திட்டம் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி சடைய கவுண்டன் ஜாகிர், குரும்பைகவுண்டன் ஜாகிர் பகுதிகளில் இப்போது பயிரிடுகிறார்கள். அந்த இடத்திலேயும் இதை நல்ல முறையில் பயிர் செய்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

திரு. கனம். பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் எழுதி அனுப்பினால் பல இடங்களைப் பற்றிப் பார்க்கும்போது இதையும் பார்க்கலாம்.

திரு. ச. பொன்னுசாமி : ஸார், நம் மாகாணத்திலாவது மொத்தம் எவ்வளவு நிலம் எலக்காய் சாகுபடி செய்ய வசதியுள்ளதாக இருக்கிறது என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறதா ? அதையாவது கணக்கிட்டு அந்த ரிப்போர்ட்டை மேஜையின்மீது வைக்க அரசாங்கம் முன் வருமா ?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் தனிப்பட்டவர்கள் இப்போது எலக்காய் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் எத்தனை ஏக்கர்களில் எலக்காய் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது என்று தெரிவிக்கலாம்.

புதிய கைத்தொழில்கள் (தஞ்சை மாவட்டம்)

* 451 கேள்வி.—**திரு. ஆ. கு. சுப்பையா :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை மாவட்டத்தில் 3-வது திட்டத்தில் புதிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்க உத்தேசமுண்டா ?

(இ) உண்டென்றால் அதன் விவரமென்ன ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes.

(a) & (b) The following industries are proposed in Thanjavur district during the Third Five-Year Plan :—

Small Scale Industries.

1. Model Foundry, Thanjavur.
2. Tool Room Shop, Thanjavur.

Industrial Estates—

Industrial Estate at Kumbakonam.

Large and Medium Industries—

1. Paper Mill in private sector.
2. A Co-operative Spinning Mill at Mayuram.
3. A Spinning Mill in Thanjavur in private sector.
4. Two large scale Mechanized Units for the manufacture of Salt and Marine Chemicals in private sector.

30th March 1963]

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஸார், காகிதத் தொழிற்சாலை ஒன்று ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அது எந்த இடத்தில் ஆரம்பிக்கப்படும்? அப்படி ஆரம்பிக்கப்படுவது, திருத்துறைப்பூண்டி தாலுகாவில் மரங்கள் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அங்கு ஆரம்பிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதை ப்ரைவேட் செக்டாரில் வைக்கிறார்கள். எங்கு வைப்பது என்று அவர்கள்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : தஞ்சை மாவட்டம் சென்னை மாகாணத்தில் தொழில் துறையில் எத்தனை எண்ணிக்கையில் இருக்கிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்தவிதமான எண்ணிக்கையே இல்லை.

திரு. வி. ராமநாதன் : திருச்சி மாவட்டத்தில் பட்டவாய்த்தலையில் தனியார் துறையில் ஆரம்பிக்க இருக்கிற காகிதத் தொழிற்சாலை எந்த நிலையில் உள்ளது? விரைவில் ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் ஊக்குவிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A separate question may be put.

திருமதி. டி. என். அனந்தநாயகி : தஞ்சையில் சர்க்கரை மில்கள் ஆரம்பிக்க லைசென்ஸுகளைக் கொடுத்தோம். ஆனால் அவைகள் ஆரம்பிக்கப்படவே இல்லை. அவர்கள் லைசென்ஸுகளைத் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டார்களா? இல்லையென்றால் இனிமேலாவது ஆரம்பிப்பார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இரண்டு மில்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டன. ஒரு மில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறது. மற்றொரு மில் வைக்க வசதி ஏற்படவில்லை. இன்னும் லைசென்ஸ் கான்ஸல் ஆகவில்லை. அந்த நிலையில்தான் இருக்கிறது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தஞ்சை மாவட்டத்திலே சிறந்த இசை வாணர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியும். அவர்கள் போற்றி வளர்க்கும் இசை நுணுக்கக் கருவிகளைச் செய்து வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போது ஒரு கூட்டுறவு சொஸைட்டி செய்துகொண்டிருக்கிறது.

திரு. மு. சண்முகம் : விழுப்புரம் பகுதியிலுள்ள கைமுறை காகிதத் தொழிற்சாலையில் இது வரையில் செய்யப்பட்ட காகிதங்கள் விற்பனை செய்ய அனுமதி கிடைக்காத காரணத்தினால் விற்பனை ஆகாமல் தேங்கிக் கிடப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுத்து விற்பனை செய்ய அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தஞ்சை ஜில்லா சம்பந்தமாக, தொழில் துறை பற்றிக் கேட்டால் எந்தக் கேள்விக்கும் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. கோ. சி. மணி : கும்பகோணத்தில் பித்தளைப் பாத்திரங்கள் செய்யக் கூடிய தொழிலைச் செய்வதற்குப் புதிதாக மனுக்கள் ஏதாவது வந்திருக்கின்றனவா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போதே நமது சர்க்கார் ஒரு ப்ரைவேட் மெட்டல் ஷாப் வைத்திருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர தனியார் துறையில் வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. தனியார் துறையில் இருக்கிறவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய தகடுகளை சர்க்கார் தொழிற்சாலையில் கொடுத்து வெட்டி வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள்.

[30th March 1963]

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் வல்லம் பகுதியில் கண்ணாடி கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அதை வைத்து அங்கே ஒரு கண்ணாடித் தொழிற்சாலையை அமைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அங்கு கண்ணாடி கிடைக்கவில்லை. ரொம்ப நாள் முன்பு நானும் சிறு பையனாக இருக்கும்போது அதைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன், வல்லம் கண்ணாடி என்று. ஆனால் அங்கு கண்ணாடி கிடைக்கவில்லை. அந்தக் காலத்தில் கண்ணாடி செய்ய கூடிய தேர்ச்சி இல்லாத காலத்தில், அங்கே கிடைத்த கூரங்கல்லை எடுத்து நன்றாகத் தேய்த்து கண்ணாடி மாதிரி உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : தஞ்சை மாவட்டத்தில் பட்டுக் கோட்டை பகுதியில் காயர் இண்டஸ்ட்ரி ஆரம்பிப்பதற்கு எல்லா மூலப் பொருள்களும் இருக்கின்றன. ஆகையால் அங்கு அந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க சர்க்கார் ஆவன செய்வார்களா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சர்க்கார் முயற்சி இன்னும் பலிக் கவில்லை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தஞ்சை மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதி கடலோரத்தில் இருக்கிறது. அங்கு கிடைக்கிற உப்பை ஏராளமாக எடுத்து அதிலிருந்து கிடைக்கிற உப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய ஏதாவது எண்ணம் உண்டா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இரண்டு பெரிய தொழிற்சாலைகள் வர இருக்கின்றன என்று இதிலே பதில் சொன்னேன். மத்திய சர்க்காரிலிருந்து லைசென்ஸும் வழங்கி விட்டார்கள் ஒரு கம்பெனிக்கு. “மரைன் கெமிக்கல்ஸ், ப்ரொமைட்” போன்ற பண்டங்கள் செய்ய இப்போது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கோ. சி. மணி : அந்தக் கம்பெனி எந்த இடத்தில் உருவாக்கப்படும் என்று அறியலாமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : வேதாரண்யத்தில்.

திரு. சி. பொன்னுசாமி : அதிகப்படியாக கிராம மக்கள் இருப்பதால் கிராமங்களில் ஆங்காங்கு கிடைக்கக்கூடிய ரா-மெட்ரியல்களை எடுத்து என்னென்ன தொழில்கள் செய்யலாம் என்பதற்கு உத்தியோகஸ்தர்கள் பிரசாரம் சரியாகச் செய்யவில்லை. ஆகையால் மக்களுக்குத் தெரியவில்லை என்று தெரிகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாகப் பிரசாரம் செய்ய தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய சர்க்கார் முன்வருமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதற்குத் தனியாக கேள்வி போடவேண்டும்.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : ஸார், தஞ்சை மாவட்டத்திலே நெல் விவசாயம் அதிகமாக இருப்பதாலும், வைக்கோல்கள் ஏராளமாகக் கிடைப்பதாலும் வைக்கோலை வைத்து ஏதாவது தொழில் செய்ய அரசாங்கத்தில் முயற்சி செய்திருக்கிறார்களா ? அல்லது ஆராய்ச்சியாவது செய்திருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அரசாங்கத்தார் முயற்சி செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. தனியார் துறையில் அந்த முயற்சி செய்து ஸ்ட்ரா போர்டில் முதலியன செய்யலாமா என்று ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதிலிலிருந்து வேதாரண்யத்தில் ரசாயன பொருள்கள் உற்பத்தித் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்படும் என்று தெரிகிறது. நீண்ட கதற்கரை பிரதேசமான பட்டுக்கோட்டையில் அந்த மாதிரி ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

30th March 1963]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தொழிற்சாலையை எந்த இடத்தில் அமைப்பது, எந்தத் தொழிற்சாலையை அமைப்பது என்பதெல்லாம் தொழிற்சாலையை வைக்கிறவர்கள் பார்த்து, கட்டுபடியாகக் கூடியதாக இருக்குமா, லாபமாக இருக்குமா என்று பார்த்துச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. கை இருக்கிறது என்று வடை சூட முடியாது. இங்கே நிலம் இருக்கிறது என்று ஒரு தொழிற்சாலையை வைக்க முடியாது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : அந்த மாவட்டத்தில் மீன் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. அதைப் பதப்படுத்தி, கருவாடாக அவற்றை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்ப அந்த தொழிலை ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் உத்தேசிகுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : எனது சக அமைச்சருக்கு மீனைப் பற்றிக் கேள்வி போட்டால் அவருக்குத் தெரியும். எனக்குத் தெரியாது.

தி அணக்கும் படை

* 453 கேள்வி.—**திரு. சி. ம. அம்பிகாபதி :** கனம் நிதி அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

விபத்து நேரங்களைத் தவிர்த்து மற்ற நேரங்களில் தீயணைக்கும் படை யினரை ஏதாவது அபிவிருத்தி வேலைகளில் ஈடுபடுத்த அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இல்லை.

திரு. சி. ம. அம்பிகாபதி : தலைவர் அவர்களே, போலீஸ் இலாகா வினாருக்கு வழங்கப்படும் அத்தனை சலுகைகளையும் இந்த டைப் சர்வீஸ் பணியாளர்களுக்கு வழங்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

9-10
a.m.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது வேறு விஷயம் தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

கோயில்களில் நுழைய அனுமதி

* 455 கேள்வி—**திரு. முனு. ஆதி :** கனம் நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1962-ம் ஆண்டு துவக்கத்தில் உள்ளபடி, எத்தனை தமிழக இந்துக் கோயில்கள், பிற்பட்ட வகுப்பு மக்களும் நுழையத்தக்கனவாக மாற்றப்பட்டன?

(இ) 1962 நவம்பர் முடிய பிற்பட்ட வகுப்பினர் நுழைய அனுமதியாத இந்துக் கோயில்கள், தமிழகத்தில் இன்னும் எத்தனை உள்ளன?

(உ) இது பற்றி அரசாங்கம் எடுக்க உத்தேசித்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (அ) Under the Madras Temple Entry Authorisation Act, 1947, all Hindu temples are thrown open to all Hindus irrespective of the caste or sect to which they belong.

(இ) & (உ) During September 1962, one Harijan was reported to have been prevented from entering into Sri Karunya Amma! temple at Kanakankurichi, Tiruchirappalli district. The case has been booked under Madras Temple Entry Authorization Act, 1947, but it has ended in acquittal. If any specific case of prevention of Hindus from entering into any Hindu temple because of their community or sect is brought to notice, necessary action will be taken in the matter under the provisions of the Act.

[30th March 1963]

திரு. ஆ. துரை அரசன் : பட்டுக்கோட்டை தாலுகா ஓரத்தாண்டு பகுதியில் ஒரு கோவிலில் பழங்குடி சமூகத்தினர் நுழையக் கூடாது என்று தடுக்கப்பட்டது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதற்குத் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, முன்பு திருச்செந்தூர் கோவிலில் ஒரு சம்பவம் நடந்தது சர்க்காருக்கு நினைவு இருக்கலாம். அந்த கோவிலில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நுழைய அனுமதி இருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எல்லா ஹிந்துக்களுக்கும் நுழைய அனுமதி இருக்கிறது.

திரு. சி. பொன்னுசாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, மக்களிடத்தில் கடவுள் நம்பிக்கை வைத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று கூறும் ஒரு கூட்டத்தினர் இருப்பதால்தான் இந்த தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அதிகமாகக் கோவில்களுக்குப் போவதில்லை என்ற கருத்து இருக்கிறதே. அது உண்மையா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஜனநாயகம் ஏற்பட்ட பிறகு, மக்களிடம் சென்று போட்டுக் கேட்கும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே கோவிலுக்குப் போக வேண்டாம், கடவுள் இல்லை என்று சொல்வார் யாரும் இல்லை. (சிரிப்பு).

திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன் : ஸார், தீண்டாமையை ஒழிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தார் வெளியிட இருந்த வால் போர்ஸ்டர்களை வெளியிடாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது வேறு விஷயம் : அது பற்றி கனம் ஹரிஜன இலாகா அமைச்சருக்குக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, தேர்தலில் கலந்து கொள்வதற்கு 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் “ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்” என்ற கோட்பாடு உடையவர்களாக இருந்து வருகிறோம் என்பது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதற்கு மேல் தேர்தலினால் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதும் எனக்குத் தெரியும் (சிரிப்பு).

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, மனித குலம் தோன்றிய நாளாக “ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்” என்று மக்கள் நம்பி வந்திருக்கிறார்கள். 15 ஆண்டுகளுக்கு முன் இவர்கள் இந்த தத்துவத்தை கண்டுபிடித்தார்கள் என்பதை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்கிறதா? மக்கள் கடவுள் நம்பிக்கையை விட்டு விட்டால், அதைப் பரப்ப தக்க நடவடிக்கை சர்க்கார் எடுப்பார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்த உப கேள்வி கேட்கும் அங்கத்தினரும், முன்னால் கேள்வி கேட்ட அங்கத்தினரும் கலந்து பேசி இதைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம். (சிரிப்பு.)

திரு. முனு. ஆதி : கனம் தலைவர் அவர்களே, திருச்செந்தூரில் கனம் அமைச்சர் ஒருவருக்கு இலையைத் தூக்கி எறிந்தார்கள்; அவருக்கே அந்தக் கதி என்றால், ஹரிஜன மக்களுக்கு அங்கே என்ன நிலை இருக்கும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : “அமைச்சருக்கே அந்த நிலை” என்றால், அமைச்சருக்கு என்று தனியாக ஒரு சலுகையும் காட்டப் படுவதில்லை என்றுதான் தெரிகிறது. ஆகவே நான் கூறுவேன், கோவில் களில்தான் உண்மையான சோஷலிஸம் அமல் படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்று.

30th March 1963]

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, தேர்தல் நேரத்தில் ஆண்டவனை வேண்டியவர்கள் எத்தனை பேர் தோற்றவர்கள். தோற்ற பின்னால் பக்தி ஏற்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்களா என்று கனம் அமைச்சர் அறிவிப்பாரா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்த ஆராய்ச்சியை கனம் அங்கத்தினர் செய்து, சொன்னால், மற்றவர்கள் அதைக் கவனித்து பயன் அடையலாம்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் அபேட்சர்கள் தேர்தல் நேரத்தில் ஆண்டவனை துணைக்கு அழைத்த காரணத்தினால்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அதிகமாக ஜெயித்தார்கள் என்பதும் காங்கிரஸ் 50-க்கும் மேலான இடங்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரால் தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள் என்பதும் கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியுமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரில் சிலர் கோவிலுக்குப் போவது எனக்குத் தெரியும். அவ்வளவு தான் நான் சொல்லுவது.

திரு. எஸ். ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் கோவிலுக்குப் போகலாம் என்றால், அந்நிலையப் பாதுகாப்பு இலாகாவில் உள்ள கோவில்களுக்கு மட்டுமா அல்லது எல்லாக் கோவில்களுக்கும்மா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பப்ளிக் டெம்பிள் என்று கருதப் படுகிற எல்லா ஆலயங்களிலும் ஹிந்துக்களாக உள்ளவர்கள், ஹரிஜனங்களாக இருந்தாலும், மற்றவர்களாக இருந்தாலும், அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். தடை செய்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அதற்குச் சட்டம் இருக்கிறது. அது குற்றமாகக் கருதப்படும்.

திரு. ஆ. துரை அரசன் : தலைவர் அவர்களே, நெற்றியில் திருநீறு பூசுபவர்களும் கோவிலுக்குச் செல்பவர்களும் தான் பக்தர்கள் என்று கனம் அமைச்சர் கருதுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நானே திருநீறு பூசுவது இல்லை. அந்தக் கேள்விக்கு அவசியம் இல்லை.

திரு. ம. கமலநாதன் : ஆளும் கட்சி கடவுள் நம்பிக்கையில்லாத ஒரு பெரியாரின் சேர்க்கையால் வெற்றி பெற்று இருக்கிறார்கள் என்பது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியுமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது கனம் அங்கத்தினருடைய கருத்தாக இருந்தால், வைத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. கோ. சி. மணி : கனம் தலைவர் அவர்களே, கோவிலில்தான் சோஷலிசம் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

கனம் சபாநாயகர் : எப்பொழுது குறிப்பிட்டார் ?

ஒரு கனம் அங்கத்தினர் : கனம் அமைச்சர் இதற்கு முன்னால் சொன்னார்.

திரு. கோ. சி. மணி : ஒரு கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு, திருச் செந்தூர் கோவிலில் இலையைத் தூக்கி எறிந்தது உண்மையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இலையைத் தூக்கி எறிந்தார்கள் என்பது முற்றிலும் தவறு. யாராக இருந்தாலும், கனம் அமைச்சரானாலும் சரி, வேறு ஏழை எளியவர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஒரேமாதிரித் தான் கருதப்படுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன்.

[30th March 1963]

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய முன்னேற்றத்தில் ஆர்வம் கொண்ட அரசினர் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளைக் கூர்ந்து கவனித்து வருகிறோம். அர்ச்சகர்களுக்கு பயிற்சிப் பள்ளி ஆரம்பிக்கப் பட்டு இருக்கிறதே, அங்கே எவ்வளவு தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவர்களும் அர்ச்சகர்களாக வேண்டுமென்றால், அதை நான் விரும்ப மாட்டேன். குறிப்பிட்ட தகுதி உள்ளவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இந்த வேலையை ஹரிஜனங்கள் செய்ய வேண்டும் என்பதில்லை; அது கஷ்டமான வேலை; வருமானம் இல்லை. அவர்கள் படித்து நல்ல உத்தியோகங்களைப் பார்க்க வேண்டும் அதை விட்டு, கோவில் கர்ப்பகிருகத்தில், புகையில் வேலை செய்ய பயிற்சி கொடுக்கிறேன் என்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : தமிழ் நாட்டில் தேர்தலில் தோற்றவர்கள், பின்னால் வடநாட்டுப் புண்ணிய சேஷத்திரங்களில் பாவ மன்னிப்புக் கோருகிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப் பற்றியெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது.

திரு. சி. பொன்னுசாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது தான் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர் தேர்தல் பிரசாரம் பற்றிப் பேசினார். ஆண்டவன் இல்லை என்று ஒரு கூட்டமானது பிரசாரம் செய்துவருகிறது என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆண்டவன் இருக்கிறாரா, இல்லையா என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் கவலைப்பட வேண்டாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திருமதி. டி. என். அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கோவில்களுக்குப் போக வேண்டும் என்று அற நிலையப் பாதுகாப்பு இலாகாவின் செய்வது மட்டுமின்றி, நல்ல சமுதாய பிரசாரகர்களை அழைத்து, அவர்களைக் கொண்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையே கோவில் செல்லும் பழக்கத்தை அதிகரிக்க சமூகப் பிரசாரம் நடைபெறுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதற்காக “கான்வஸ்” செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

சுரங்க மின்சாரத் திட்டம்

* 456 கேள்வி.—**திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

மேட்டூர் சுரங்க மின்சார திட்டத்தைப் போல் வேறெங்காவது சுரங்க மின்சார திட்டம் அமைக்க வசதி உள்ளதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : None, among the schemes so far investigated.

ஆசிரியர்களுக்குச் சீருடை

* 457 கேள்வி.—**திரு. ஆ. கு. சுப்பையா :** கனம் நிதி அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஆசிரியர்கள், ஒரே நிறமுள்ள உடைகள் அணியவேண்டுமென்று, உத்திரவிட அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமுண்டா?

(இ) அப்படியானால் எப்பொழுதிலிருந்து அமுலுக்கு வரும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No.

(b) Does not arise.

30th March 1963]

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர்களுடைய தோற்றம் பொலிவு உள்ளதாக இருக்க, காலிலே செருப்பு அல்லது பூட்ஸ், இடையிலே வால் கோவணம் (சிரிப்பு) மேனிக்குக் கோட்டு, தலைக்கு தலைப்பாய் என்று போட்டுக்கொண்டு தோற்றப் பொலிவுடன் ஆசிரியர்கள் செல்லுமாறு உத்தரவு இவர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினருடைய வருணனைதான் தோற்றப் பொலிவு என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடமும் ஒரே விதமான உடையை அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்பது நல்லதுதான். எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் ஆசிரியர்கள் அந்தந்த பள்ளிக்கூடங்களில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஒரே மாதிரியான உடை அணிவது நல்லது என்று சொன்னார். நானும் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டேன். கிராமங்களில்கூட சம்பந்தப்பட்டவர்கள் முன்வந்து, ஆசிரியர்களும், ஆசிரியைகளும் ஒரே மாதிரியான உடையை அணியும் காட்சியைக் கண்டு இருப்பார்கள்.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் குங்குமப் பொட்டையும், விபூதியையும் சேர்க்கவில்லையா ?

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : பள்ளிகளில் விழாக் காலங்களிலே யாவது ஆசிரியர்மார்கள் ஒரே மாதிரி உடை அணியும் ஒரு பழக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்தந்த ஸ்தலத்தில் உள்ளவர்கள் இதிலெல்லாம் கவனம் செலுத்தி அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கத்திலிருந்து இம்மாதிரி உத்தரவு போடுவதாக இப்பொழுதில்லை.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மாணவர்களுக்கு சீருடை வழங்கும் திட்டம் இருப்பதுபோல, ஏழை ஆசிரியர்களுக்கும் இனாமாக சீருடை வழங்கும் திட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மாணவர்களுக்கு சீருடை வழங்கும் நிகழ்ச்சிகளை நானே பார்த்திருக்கிறேன். ஆசிரியர்களும் சீருடை அணிந்து வருவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

திரு. ம. கமலநாதன் : ஆசிரியர்கள் ஒரேமாதிரியான உடை அணிய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டுவந்தாலும், அப்படிப்பட்ட உடை அணிந்தால் மாநிலம் முழுவதும் ஒரே விதமாக இருக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஏதாவது ஆலோசனை கூறுமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்பொழுது அந்தக் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டு வருகிறது. நானும் அதை வற்புறுத்தி வருகிறேன். பல பள்ளிகளில் அம்மாதிரி ஆசிரியர்களும், ஆசிரியைகளும் ஒரே மாதிரி உடை அணிந்து வருகிறார்கள். ஆகவே, இது மேலும் பரவும் என்று தான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் : ஆசிரியர்கள் தோற்றப் பொலிவுடன் விளங்கினால், பயிலுகின்ற மாணவர்களுக்கு மானசீகமான முறையில் ஒருவிதமான நல்ல பயிற்சியும், ஒரு அச்சமும் ஏற்பட்டு, ஒரு பண்பு வளருவதை நாம் கண்டிருக்கிறோம். ஆகையால் இதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்தால் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆசிரியர்களுக்கு தோற்றப் பொலிவு வேண்டியதுதான். அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட வருணனையின்படித்தான் தோற்றப் பொலிவு ஏற்படும் என்பதைத்தான் நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

ரயில்வே என்ற பிரிவின்கீழ் மானியம் (சென்னை மாநிலம்.)

* 458 கேள்வி.—**திரு. இராம. அரங்கண்ணல் :** கனம் நிதி அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா :

(அ) “ரயில்வே” என்கிற பிரிவின் மூலம் மத்திய அரசிடைமிருந்து மாநில அரசுக்குக் கிடைக்கும் மானியம் ஏதேனும் உண்டா ?

[30th March 1963]

(இ) 1960, 1961, 1962 ஆண்டுகளில் அப்படிக்கிடைத்த தொகை எவ்வளவு?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : (அ) ஆம், கிடைக்கிறது. ரயில் வேக்கள் பெறும் வருமானம் அரசியல் அமைப்பின் 269-வது பிரிவின்கீழ் மாநிலங்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கத்தக்க வரவினங்களின் பட்டியலில் அடங்காவிட்டாலும், ரயில்வேக்கள் மாநிலங்களுக்கு மானியமாக வழங்குவதற்கென்று இந்திய அரசாங்கத்துக்கு 12½ கோடி ரூபாய் செலுத்துகின்றன. இந்த மானியம், 1961-ல் ரத்து செய்யப்பட்ட ரெயில்வே பிரயாணிக் கட்டணங்கள் சட்டப்படி விதிக்கும் வரிக்குப் பதிலாகக் கொடுக்கப்படும். மூன்றாவது நிதிக் கமிஷனின் சிபாரிசுப்படி இந்த மானியத்தில் தமிழ் நாட்டின் பங்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 81 லட்சம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

ரூபாய் லட்சத்தில்

(ஆ)	1959—60	84.43
	1960—61	89.77
	1961—62	81.37

(a) Yes, Sir. Though the amount earned by the Railways is not included in the list of items mentioned under Article 269 of the Constitution, which are assignable to the States, the Railways pay a sum of Rs. 12.50 crores to the Government of India for distribution to the States as a grant-in-aid. The grant is intended to replace the tax on Railway Passenger Fares Act which was repealed in 1961. On the basis of the recommendation of the Third Finance Commission, the share of Madras State has been fixed as Rs. 81 lakhs per annum.

RS. IN. LAKHS.

(b)	1959-60	84.43
	1960-61	89.77
	1961-62	81.37

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : பெரிய வருமானம் உள்ள இந்தத் துறையை நம்முடைய மாநில அரசாங்கமே ஏற்று மத்திய அரசு விரும்பினால் அவர்களுக்கு மாண்பம் கொடுக்கும் அளவுக்கு அரசியல் அமைப்பைத் திருத்தமாறு இந்த அரசாங்கம் சிபார்சு செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ரயில்வேயைப் பொறுத்த மட்டில் மத்திய அரசிடம் அது இருப்பதுதான் பொருத்தம். அதை மாநில அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற கருத்தை இந்த அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மத்திய அரசாங்கத்தினால் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிற இந்த நிதி எந்த அடிப்படையிலே, எந்த விதிகாசாரத்தில் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது? மக்கள் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலா, அல்லது ரயில்வேத் துறையின் வருமானத்தின் அடிப்படையிலா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது பைனான்ஸ் கமிஷன் செய்த சிபார்சு. இதற்கு மேலே பைனான்ஸ் கமிஷன் எந்த அடிப்படையிலே இவ்வாறு முடிவு செய்திருக்கிறது என்பதற்கு தனிக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்ல முடியும்.

திரு. ம. கமலநாதன் : தமிழ் நாட்டிற்குக் கிடைக்கிற பங்குத் தொகையை மாவட்ட ரீதியில் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறதா? அப்படி கொடுக்கப்பட்டால், எந்த வகையில் அந்தத் தொகை செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஏதாவது உத்தரவு போட்டிருக்கிறதா?

30th March 1963]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மாவட்ட ரீதியிலே பிரித்துக் கொடுப்பது என்ற முறை இல்லை. பொதுவாக அரசாங்கத்தின் வருமானத்தோடு அது சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : ஆயிரக்கணக்கான ரயில்வே கேட்டுகள் தமிழகத்தில் ஆள்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அதனால் ஆபத்து அதிகமாக இருக்கிறது. அத்தகைய கேட்டுகளுக்கு ஆள்போட்டால், மத்திய அரசாங்கம் அந்த ஆள்களுக்காக ஆகிர செலவில் 50 சத விதிகம் கொடுக்கிறதாகக் கூறியிருக்கிறார்களா? அப்படியிருந்தால், தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய ஆட்களை நியமித்து, அந்தத் தொகையை யும் மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து வசூலிக்க முயற்சிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது வரையில் ஆள்கள் இல்லாத லெவல் கிராவில்களுக்கு ஆள்கள் வேண்டியதுதான் என்பதை மத்திய அரசாங்கம் உணருகிறது. அந்தச் செலவை யார் ஏற்றுக் கொள்கிறது, எவ்வாறு பகிர்ந்து கொள்ளுவது என்ற பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், இந்த அரசாங்கத்திற்கும் இடையே பேச்சு வார்த்தை யிலே இருக்கிறது.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பல ரயில்வே கேட்கள் அதிக நேரம் சாத்திவைக்கப்படுகிற காரணத்தினாலே, அவைகளை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று சர்க்காருக்குத் தெரிவித்தாலும், அந்தத் துறை மத்திய சர்க்காரைச் சேர்ந்தது என்று சொல்லப்பட்டு அந்தக் காரியம் தாமதப்பட்டு வருகிறது. இந்த சர்க்காராவது அதைக் எடுத்துச் செய்வதற்கோ அல்லது மத்திய சர்க்காருக்கு கிபார்க் செய்வதற்கோ முன்வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ரெயில்வே லெவல் கிராவில்களில் மேம்பாலங்கள் கட்டிவிட்டால் வண்டிகள் நிற்க வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. ஏராளமாக மேம்பாலங்கள் கட்ட வேண்டியிருக்கும். இப்பொழுது சென்னை நகரத்தில் மட்டும் சில மேம்பாலங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் சேலம், மதுரை போன்ற முக்கியமான இடங்களிலும் மேம்பாலங்கள் கட்டுவது எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அம்மாதிரி மேம்பாலங்கள் கட்ட வேண்டிய இடங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், இப்பொழுது எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொள்ளுவது என்றால், இந்த மாநில ஆட்சிக்கும் செலவு ஏற்படும். இப்பொழுது இருக்கிற நெருக்கடி நேரத்தில் வெள்ளை ஊர்களில் ஒன்றும் மேம்பாலங்கள் எடுத்துக்கொள்வதற்கில்லை என்று நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. மு. கருணாநிதி : தமிழகத்தில் மேலும் பல புதிய ரயில்வே பாதைகள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காரை கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோமே? அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பல ரயில்வே லைன்கள் கோரப் படுகின்றன. ஆனால் ஒரு பிரையாரிடி லிஸ்டு போட்டு சில ரயில்வே லைன்களை இப்பொழுது எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப் பட்டு வருகிறது. அவ்வாறே அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சேலம்-பங்குளூர், மாணத்தூர், விருதுநகர், தூத்துக்குடி இந்த லைன்களை யெல்லாம் அவர்களே எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் சில லைன்களை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அவர்களுடைய வருவாய் நிலையைப் பொறுத்தும் அவர்களுக்கும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது.

திரு. கோ. சி. மணி : மாயூரம் ஜங்ஷன் பக்கத்திலும், கும்பகோணம் ஸ்டேஷன் பக்கத்திலும் உள்ள கேட்டுகளுக்கு மேம்பாலங்கள் கட்டவேண்டும் என்று யோசனையின் பேரில் மத்திய சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்?

Mr. SPEAKER : The hon. Member is going to 'Overbridge'. The question refers to Railways (Laughter).

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்வதற்கில்லை என்று முன்பே குறிப்பிட்டேன்.

[30th March 1963

திரு. ம. கமலநாதன் : சென்ற ஆண்டில் சேலத்தில் நடைபெற்ற மாவட்ட அபிவிருத்திக் குழு கூட்டத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் 'ரயில்வே நிதி ரூபாய் 25 லட்சம் நமது மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் அதை எப்படிச் செலவு செய்வது' என்பதற்கு ஆலோசனையை கவுன்சிலில் கேட்டார்கள். அப்படியென்றால், இந்த நிதி எங்கிருந்து வந்தது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற நிதி சேலத்திலிருந்து வந்திருக்கிறது.

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : ரயில்வே ஸ்டேஷன் கட்டிடங்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு சொந்தமானவை. அதற்காக உள் ஆட்சி மன்றங்களுக்கு எதேனும் வரி தரப்படுகின்றதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ரயில்வே நிலையங்களின் கட்டிடங்கள் மத்திய ஆட்சியின் கீழ் வருவதுதான். வரி கொடுப்பது பற்றி சட்டம் இருக்கிறது. சட்டப்படி வரி போடுவதற்கு இடம் இருந்தால் வரி போடலாம். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வரி விதிக்க விரும்பினால் சட்டத்தைப் பார்த்துச் செய்யவேண்டும்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : வண்டலூர் வரையில் விஸ்தரிக்கப்பட்ட மின்சார ரயில் விழுப்புரம் வரையில் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற திட்டம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது? இந்த ஆண்டில் பூர்த்தியாகுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது இப்பொழுது நிறைவேற்றப் பட்டுத் தான் வருகிறது. ஆனால், இதை சீக்கிரம் நிறைவேற்றுவதிலே சில இன்னல்கள், இடையூறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை யெல்லாம் சமாளித்து சீக்கிரம் இதைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்ற வகையிலே தான் ரயில்வே மந்திரியாலயமும் இதிலே கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : நெருக்கடி காலத்தில் புதிய பாலங்களை கட்டுவதுதான் கஷ்டம் என்று கூறினார்கள். பழைய மேம் பாலங்களை, பேலின் பிரிட்ஜ் போன்ற பழைய பாலங்களை புதுப்பிப்பது பற்றி அரசாங்கம் ரயில்வே மந்திரியாலயத்தோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்துமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பழைய மேம் பாலங்களை புதுப்பிப்பதில் கட்டிட வேலைதான். அதனால், அதையும் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்வதற்கில்லை.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : ஜில்லா போர்டு பகுதிகளில் உள்ள ரயில்வே லைன்கள் சம்பந்தமாக ஒதுக்கப்பட்ட ரயில்வே செஸ் பூரணமாக வந்துவிட்டதா? அப்படியென்றால், தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எவ்வளவு இந்த மாநில ஆட்சிக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்பது கலந்து பேசி முடிவு செய்யப்பட்ட விஷயம். அந்தப் பணம் இருக்கிறது. அது கிடைத்தது என்றே சொல்லலாம். தஞ்சைக்கு எவ்வளவு பணம் இருக்கிறது என்பது பற்றி தனிக் கேள்வி போட்டால் சொல்லலாம்.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : ஸார், புதிய ரயில் பாதைகள் போடுவதற்கு என்னென்ன புதிய திட்டங்கள் நம்முடைய மாநில சர்க்காரிடம் இருக்கின்றன என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் முன்பே சொன்னேன், அவைகளுக்கு விவரங்கள் வேண்டியிருக்கிறதென்று. இதற்குத் தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : ஸார், தஞ்சை ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்சில் போன்ற கூட்டத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவிற்குரிய ரயில்வே செஸ் தொகையை செலவு செய்வதற்காக ஒரு எஸ்டிமேட் தயார் செய்யப் பட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டதா?

30th March 1963]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :—இதற்குத் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

நரிக் குறவர்கள்

* 459 கேள்வி.—**திரு. ஏ. ஆறுமுகம் :** கனம் நிதி அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா :—

(அ) தமிழ்நாட்டில் உள்ள குருவிக்காரரின் (நரிக்குறவர்) ஜனத் தொகை எவ்வளவு?

(இ) அவர்களுக்கு ஒட்டுரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : (அ) இந்த மாநிலத்தில் உள்ள நரிக் குறவர்கள் சம்பந்தமாக தனி ஜனத்தொகைக் கணக்கு கிடைக்கவில்லை.

(இ) வாக்களிக்க முடியாது என்ற தகுதியின்மை சாதிமத அடிப்படையில் இல்லை. தேவையான தகுதிகள் பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு இந்தியப் பிரஜையும் வாக்காளர் பட்டியலில் பதிவு செய்துகொள்ள உரிமை பெற்றவராவார்.

(a) Separate population figures for Narikuravars in the State are not available.

(b) There are no disqualifications for voting based on caste or tribe and every citizen of India possessing the requisite qualifications is entitled to be registered on the electoral roll.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம் : ஸார், நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வந்த பிறகு, எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்கள் என்ற அடிப்படையில் இருப்பதால், இந்த நரிக்குறவர்கள் இன்னும் நாடோடிகளாக இருக்கிற நிலைமையை மாற்றி அமைத்து அவர்களையும் வாழ வைப்பதற்கு உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவர்களும் இப்போதே மன்னர்கள் தான். நாடோடிகள் அல்ல. முன்பு எல்லாம் அவர்கள் ஊர் ஊராகப் போவார்கள். எந்த ஊரில் குழந்தை பிறக்கிறதோ அந்த ஊரின் பெயரை அந்தக் குழந்தைக்கு வைப்பார்கள். நானே பார்த்திருக்கிறேன். சிற்சில இடங்களில் காலனிகள் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஒரு காலனிக்குப் போயிருந்தேன். வடாற்காடு மாவட்டத்திலே கூட ஆங்காங்கு காலனிகள் அமைக்கப்பட்டு அவர்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட முற்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நரிக்குறவர்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கிட்டு அவர்களுக்குத் தனிப் பகுதிகள் ஒதுக்கப்பட்டு வேலை வாய்ப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தருகிற திட்டம் அரசினருக்கு உண்டா? அது எந்த அளவில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது மாவட்ட ரீதியாக கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. கொடுத்த புள்ளி விவரங்களிலிருந்து 3,650 என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மேலும் அவர்கள் இருப்பார்கள். சிததக் கிடப்பார்கள். இது மாவட்ட ரீதியில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம்.

திரு. எஸ். பொன்னுசாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, நரிக்குறவர்கள் பறவை பிடிப்பதிலே நிபுணர்கள் என்று சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் பறவைகள் தானியங்களை அடித்துக் கொண்டு போகிறதே அதைத் தடுப்பதற்கு இந்த நரிக்குறவர்களை உபயோகித்துக் கொள்ளக்கூடிய திட்டம் ஏதாவது வகுக்க சர்க்கார் முன் வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது ஒவ்வொரு ஜாதிக்காரரும் அந்தந்த ஜாதியினரின் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் பிற்போக்கான கருத்து. இந்தக் கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

[30th March 1963]

திருமதி. டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நரிக்குறவர்கள் பழைய நாடோடி வாழ்வைத்தான் வாழ வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அவர்களைக் கஷ்டப்படுத்தி ஒரு இடத்தில் உட்கார வைத்து அவதிக்கு ஆளாக்காமல் அவர்கள் சுவை தெரிந்த பிறகு, நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது கூட முற்போக்கு கருத்து அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நானே பார்த்திருக்கிறேன். சில இடங்களில், சமீபத்தில் இரண்டு மூன்று வாரங்களுக்கு முன்பு நான் ஒரு காலனிக்குப் போயிருந்தேன். அவர்கள் மகிழ்ச்சியோடு விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம், பயன் அடைந்து வருகிறோம், வீடுகள் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லி வீடுகளை எல்லாம் காட்டினார்கள். அவர்கள் நாடோடிகளாக இருக்காமல் ஒரு இடத்திலிருந்து தொழிலில் ஈடுபட்டு வாழ விரும்புகிறார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் :—தலைவர் அவர்களே, திருச்சி மாவட்டத்திலே, திருவரம்பூரில் கட்டப்பட்டிருக்கிற குறவர்கள் காலனி இப்போது கட்டுகிற தொழில் காலனியால் காலி செய்யப்படுகிறது என்பது உண்மையா? அப்படியானால் அவர்களுக்கு வேறு இடத்தில் வீடு கட்டிக்கொடுக்க உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : காலி செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால் காலி செய்யப்பட்டு வேறு இடத்தில் அவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கப்படும்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : நரிக் குறவர்கள் தங்குவதற்கு இடமும், செய்வதற்கு தொழிலும் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால் நிரந்தரமாக அவர்கள் வாசம் செய்வார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப்பற்றி நான் முன்பே கூறி இருக்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நரிக்குறவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிற்பட்டவர்கள், மலை ஜாதி மக்கள் என்ற பிரிவுகளில் எந்த பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? இவர்களுக்குக் கல்வி வசதி போன்ற வசதிகள் அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இவர்கள் மிக பிற்போக்கான சமூகம் என்றுதான் கருதப்படுவார்கள். இவர்களுக்கு வேண்டிய கல்வி வசதிகள் செய்து கொடுக்க கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : ஸார், இந்த நரிக்குறவர்கள் என்ற பெயர் அவ்வளவு அழகாக இல்லை. உடனே இந்த நரியை ஒட்டிவிட்டு குறவர்கள் என்று மட்டும் வைத்துக்கொள்ள அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இவர்களுக்குக் குருவிக்காரர்கள் என்றும் பெயர் இருக்கிறது. அதைவிட நரிக்குறவர்கள் என்ற பெயர் மேலான பெயராக அவர்களே கருதுவதாக நான் நினைக்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம் : ஸார், இப்போது குருவிக்காரர்கள் ஆண்களும், பெண்களும் நம்மைப் போலவே உடை உடுக்க ஆசைப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அம்மாதிரி உடுக்க செளகரியமில்லாத காரணத்தால், அவர்களுக்கு புடவை, வேட்டி வாங்கிக்கொடுக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவர்களுக்குக் காலனி அமைக்கப் பட்ட பிறகு அவர்கள் நரிக்குறவர்களாக தோன்றுவது இல்லை. அங்கத்தினர் எவ்வாறு விரும்புகிறாரோ அதே மாதிரிதான் காட்சி அளிப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : ஸார், நரிக்குறவர்களிலே புடித்துப் பட்டம் பெற்று உத்தியோகம் வகிக்கக்கூடியவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா? இருந்தால் அவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : என்னிடம் அந்த தகவல் இல்லை.

30th March 1963]

திரு. ம. கமலநாதன் : நரிக்குறவர்களில் பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதில் ஒன்றும் ஆச்சரியம் இல்லை. பிச்சைக்காரர்கள்கூட பெரிய பணக்காரர்களாக இருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : தங்கக்கட்டுப்பாடு வந்தபிறகு நரிக்குறத்திகள் விற்கிற மணிகளுக்கு அதிகமான மோகம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே மணிகளை அழகாக பின்னக்கூடிய ஆற்றல் படைத்தவர்களாக அவர்கள் இருப்பதால், அவர்களுக்கு ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க முடியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவர்களுக்குத் தொழிற்சாலை வேண்டியதில்லை. அவர்களது தொழிலுக்கு வேண்டுமானால் நல்ல எதிர்காலம் இருக்கலாம்.

ஊராட்சிக் கூட்டு மன்றக் கட்டிடம் (ஆவுடையார் கோயில்)

* 460 கேள்வி—**திரு. ஆ. துரை அரண் :** கனம் முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) அறந்தாங்கி தாலுகா ஆவுடையார் கோவில் கூட்டுமன்றப் புதிய கட்டிடத்திற்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(இ) மேற்படி கட்டிடத்திற்கு பழுது ஏற்பட்டு வேறு இடத்திற்கு அலுவலகம் மாற்றப்பட்டது உண்மையா?

(உ) ஆமென்றால், கண்டராக்டர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : (அ) ரூபாய் 26,703.36 ரூ.பை.

(இ) ஆம்.

(உ) வட்டார அலுவலகக் கட்டிடம் 1961 ஏப்ரல் மாதம் கட்டப்பட்டது. கட்டிடம் பூர்த்தியான பிறகு அதைப் பார்வையிடும் கால அளவு ஏற்கெனவே முடிந்து விட்டதால், கண்டராக்டரின் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது அவசியமில்லை எனக் கருதப்பட்டது.

(a) Rs 26,703.36 n.P.

(b) Yes.

(c) The Block Office Building was constructed in April 1961. No action against the contractor was considered necessary as the period of observation was already over.

திரு. ஆ. துரை அரண் : கனம் தலைவர் அவர்களே, அலுவலகம் வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது அரசினருக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது வட்டார வளர்ச்சியாக்கப்பட்டது. அதற்கு அப்புறம் பஞ்சாயத்து யூனியனாக ஆக்கப்பட்டது. பஞ்சாயத்து யூனியனாக ஆக்கப்பட்ட பிறகு பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் கட்டிடம் பல இடங்களில் கட்டப்பட்டு வருகிறது. இங்கு அது கட்டப்படவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒரு வாடகைக் கட்டிடம் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது. பின்னால் அடை மழை பெய்தது. அப்போது அந்தக் கட்டிடம் பழுது பார்க்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே பஞ்சாயத்து அலுவலகத்தில் வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகம் இரண்டையும் இணைத்து இருப்பதால் வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு அந்த அலுவலகத்திற்கு மாற்றப் பட்டது.

திரு. எஸ். ராமசாமி : பஞ்சாயத்து யூனியன் கட்டிடம் மட்டுமல்ல. இதுபோன்ற அரசாங்க சம்பந்தப்பட்ட எல்லாக் கட்டிட வேலைகளும் கட்டி முடிந்த இரண்டு வருஷங்களுக்குள் கெட்டுவிடுவதால் இதைச் செய்கின்ற

[30th March 1963]

கண்டிராக்டர்களிடத்தில் இத்தனை வருஷத்திற்குள்ளாக இந்தக் கட்டிடத் திற்கு பழுது ஏற்பட்டால் அவரிடத்தில் அதற்கான நஷ்ட ஈட்டை வசூலிக்கும் நிலைமையை அரசாங்கம் பரிசீலிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பொதுவாக எல்லாக் கட்டிடங்களும் அவ்வாறு பழுது பார்க்கவேண்டிய நிலை உடனடியாக ஏற்படுகிறது என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இதற்கு விதிகள் இருக்கின்றன. கண்டிராக்டர் செய்வதில் தவறு ஏற்பட்டால் அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

திரு. வீ. ராமநாதன் : ஸார், நாட்டிலே உள்ள நெருக்கடி நிலை காரணமாக புதிதாக கட்டப்பட இருக்கிற பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டுமன்ற கட்டிடங்கள் எல்லாம் நிறுத்தி வைக்கப்படுகின்றதா? அந்த முறையில் குளித்தலை தாலுகா, கிருஷ்ணராயபுரம் பஞ்சாயத்து யூனியன் கட்டிடம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது பார்த்துச் செய்யப்படும். இனி தொடங்க வேண்டிய கட்டிடங்கள் இப்போதைய நெருக்கடி நிலையை ஒட்டி நிறுத்தப்பட்டுத்தான் இருக்கின்றன.

திரு. கோ. சி. மணி : தலைவர் அவர்களே, ஆவுடையார்கோயில் பஞ்சாயத்து யூனியன் கட்டிடம் மழை வந்த நேரத்தில் பழுது பார்க்கப் பட்டது என்று சொன்னார்கள். கட்டிடம் கட்டி எவ்வளவு நாட்களில் பழுது ஏற்பட்டது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : 1961-ம் ஆண்டு கட்டியது. அதற்குப் பிறகு அடைமழை பெய்தது. பழுது பார்க்க வேண்டிய நிலை பின்னால் ஏற்பட்டது என்று சொன்னேன்.

அரசாங்க பாடப் புத்தகக் குழு

* கேள்வி. 461.—**திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் :** கனம் நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

அரசாங்க பாடப்புத்தகக் குழு (Government Text-book Committee) அங்கீகரிக்கப்பட்ட புத்தகங்களை மீண்டும் தணிக்கை செய்ய அரசாங்கத்திற்கு என்ன அவசியம் ஏற்பட்டு விட்டது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பாடப் புத்தகக் கமிட்டியால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட புத்தகங்கள் சிலவற்றில் ஆட்சேபகரமான விஷயங்கள் இருப்பதாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. எனவே இவ்விஷயமாக அரசாங்கம் அவசியமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது.

Approved text-books

* 462 Q.—**SRI A. K. SUBBIAH** (on behalf of **SRI M. KALYANASUNDARAM**) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to place on the Table of the House a list of books ordered to be deleted from the approved list of text-books, for reasons of National Integration?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The approval of the book "Nalum Irandum" has been cancelled by the Director of Public Instruction.

9-30
a.m.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : அங்கீகரிக்கப்பட்ட புத்தகங்களைத் தணிக்கை செய்யும்போது, அவற்றில் ஆட்சேபகரமான விஷயங்கள் இருப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். யார் எழுதிய புத்தகம் அவ்வாறு இருந்தது? அந்தப் புத்தகத்தின் பெயர் என்ன?

30th March 1963]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : “நாலும் இரண்டும்” என்ற புத்தகத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட அங்கீகாரம் ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது என்று நான் சொன்னேன். மற்ற விவரங்களுக்கு எல்லாம் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் சொல்லுகிறேன்.

Co-operative Printing Presses

* 462-A. Q.—**K. A. MATHIALAGAN :** Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state the steps taken for setting up Co-operative Printing Presses at Ramanathapuram and Kanyakumari?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : ராமநாதபுரம் ஜில்லா காரைக்குடியில் ஒரு கூட்டுறவு அச்சகம் ஏற்படுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அச்சகத்தைப் பதிவு செய்வதற்கு கூட்டுறவு பதிவாளர் சிவகங்கை கூட்டுறவு துணைப் பதிவாளருக்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்.

கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் தக்கிலையில் 1963-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 28-ம் தேதி ஒரு கூட்டுறவு அச்சகம் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

Labour contract societies

* 462-B. Q.—**SRI K. NARAYANASWAMI PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state whether there is any proposal to organize Labour Contract Societies in the district to solve the unemployment problem?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : இம்மாநிலத்தில் தற்சமயம் எழுபத்தியொன்று ஆரம்பக் கூட்டுறவு தொழில் ஒப்பந்த சங்கங்களும், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் ஒரு ஜில்லா கூட்டுறவு தொழில் ஒப்பந்த சங்கமும் இருக்கின்றன. வாய்ப்பும், தொழிலாளர்களின் ஆதரவும் எங்கெங்கு இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் ஆரம்ப சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன.

நெசவாளர் கூட்டுறவு உற்பத்தி விற்பனை சங்கம் (ராஜபாளையம்)

* 462-C. கேள்வி.—**திரு. ஆ. கு. சுப்பையா :** கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், ராஜபாளையம் துரைச்சாமிபுரம், நெசவாளர் கூட்டுறவு உற்பத்தி விற்பனை சங்கத்தில், ஊழல்கள், மோசடிகள் இருப்பதாக சர்க்காருக்கு புகார் வந்ததா?

(இ) அப்படியானால், அதன்மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : (அ) ஆம்.

(இ) இந்த புகார் மனு விசாரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : இந்தப் புகார் இரண்டு வருஷ காலமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எப்பொழுது விசாரணை முடிவடையும்?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : விதிகளின்படி தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. மற்ற எதுவும் இந்த சமயத்தில் நான் சொல்வதற்கில்லை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கூட்டுறவு சங்கங்களைப்பற்றிப் பல புகார்கள் இப்படி வருகின்றன. வளரவேண்டிய இயக்கம் இப்படி நடந்து

[30th March 1963

வருகிறது. ஒரு தடவை டைரக்டராக இருந்தவர் அடுத்த தடவையும் வரலாமா வரக்கூடாதா என்பதைப்பற்றி ஆராய ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப் படுமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : இதற்குக் கமிட்டி தேவை இல்லை. இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பே அசெம்பிளியில் அதற்காகச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் விதிகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அதுவும் கூடிய சீக்கிரம் வந்துவிடும்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கூட்டுறவு இலாகாவில் வருகிற புகார்களைத் தாமதப்படுத்திப் பரிசீலிப்பதால், புகார்களின் வேகம் குறைந்து போய்விடுகிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட புகார்களை ஓராண்டுக்குள்ளேயே அவசரமாக இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்து, முடிவைத் தெரிவிக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : அதைப் போன்ற முயற்சிகள்தான் இப்பொழுது தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

Admission in Colleges

* 462-D. Q.—**SRI A. ARUMUGAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many students sought admission in the Pre-University Classes in the year 1962-63;

(b) how many of them were admitted;

(c) whether the Government propose to open more Arts and Science Colleges in 1963-64 to cope with the increasing number of students seeking admission for Pre-University classes; and

(d) if so, whether an Arts and Science College will be started at Tiruvannamalai under the public sector?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The particulars are not readily available. The time and labour involved in collecting the particulars from each and every college will not be commensurate with the result that may be achieved.

(b) 22,243 students were admitted in the Pre-University classes in all the colleges in Madras State during 1962-63.

(c) & (d) The Government propose to open one Arts College in 1963-64 and this will be opened under their management at Kumbakonam for women.

Government Officials (transfer)

* 462-E Q.—**SRI A. ARUMUGAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is a rule which requires that no Government Officers should be retained in a particular station for more than three years;

(b) whether such rule applies to City Magistrates; and

(c) how many City Magistrates have been retained in the same court for more than three years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No.

(b) Does not arise.

30th March 1963]

(c) Two Presidency Magistrates have been retained in the same court for more than three years.

Rise in prices of certain commodities

* 462-I Q.—SRI S. MADHAVAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the undue rise in the prices of certain commodities after the publication of the Central Government's Budget; and

(b) what steps have been taken to check this rise in prices?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) A statement ^a showing the prices of certain commodities before and after the Central Government's Budget is placed on the Table of the House. The prices of certain articles like kerosene, firewood, petrol, diesel oil, cigarettes and a few other luxury articles like cars have increased after the publication of the Central Budget.

(b) The rise in prices is not such as to warrant action at this stage. The Government would however keep a watch over the situation.

திரு. எஸ். மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, பிப்ரவரி மாதத்தைவிட மார்ச் மாதத்தில் விலை ஏறியிருப்பதாகப் பட்டியலில் காணப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? விலை ஏற்றத்தைத் தடுக்க, பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : விலை வாகியைப் பற்றி ஒரு மாதத்திய புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழோ, வேறு சட்டத்தின்கீழோ நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு விலை உயரவில்லை என்றுதான் நான் கூறினேன்.

Madras Pay Commission

* 462-G Q.—SRI K. A. MATHIALAGAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that some of the accepted recommendations of the Madras Pay Commission have not yet been implemented;

(b) if so; the reasons for this abnormal delay;

(c) what are those recommendations; and

(d) when the final orders are likely to be issued?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) As far as Government are aware, all the recommendations of the Pay Commission accepted by Government have been implemented.

(b) to (d) The questions do not arise.

கனம் சபாநாயகர் : கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

[30th March 1963

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE THEFT, DACOITY, ETC., AT TINDIVANAM.

திரு. ஆ. தங்கவேலு : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே தென்னாற்காடு மாவட்டம் திண்டிவனத்தில் இம்மாதம் 6-ம் தேதியும் 12-ந்தேதியும் நடந்த திருட்டும் கூட்டுக்கொள்ளையும் பற்றிய அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தைக் கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker Sir, I would like to make the following statement under rule 41 of the Assembly Rules :—

At 11-30 a.m. on 8th March 1963, Sri V. R. Sethumadeva Chettiar of Tindivanam, reported at the Police station that on the night of 6th March somebody committed theft of hardware articles such as iron pipes and locks to the value of Rs. 350 from his shop in the Bazaar street. This was registered as Crime No. 35 of 1963 under sections 457 and 380, Indian Penal Code. Accused K. D. Arumugam, son of Angappa Mudaliar, Viyasarpadi, Madras G-3 Police line, was arrested and the properties recovered in Pallavaram station Crime No. 180 of 1963 under sections 54 and 550, Criminal Procedure Code, on the 10th. Case is under investigation.

On 13th March 1963, a report was received at 2-30 a.m. from one Pakkirisamy, Kaliammann Koil street, Tindivanam at the station that three persons entered the house of Ragava Mudaliar on the night of 12th March for committing theft. The inmates woke up and when they tried to catch them, they escaped. This was registered as Crime No. 40 of 1963 under section 457, Indian Penal Code, and is under investigation.

There is no serious situation in Tindivanam town. Intensive patrolling both day and night is being made and there is no crime in the bazaar area since 6th.

III.—STATEMENT re : GRANT OF ENHANCED REBATE FOR HANDLOOM CLOTH BY KERALA GOVERNMENT.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister for Industries will make a statement under rule 82 of the Assembly Rules.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, I would like to make the following statement under rule 82 of the Assembly Rules :—

It was stated by the Leader of the Opposition in this House that the Kerala Government has given a rebate of 15 nP. while in this State only 10 nP. were given as rebate during the Sales Promotion Campaign in March 1963 undertaken for clearance of stocks. In reply I stated that it may not be so. I have now ascertained the correct facts which are as follows :—

The Government of India normally allow an additional rebate of 5 nP. for two weeks in the year. This was availed of in

30th March 1963] [Sri R. Venkataraman]

this State for Deepavali week and for Pongal week. In Kerala they availed themselves of this additional rebate for the Onam week and one week in March every year.

When the special additional rebate of 5 nP. for clearance of accumulated stocks was sanctioned in March this year, the Kerala Government gave rebate at 10 nP. for 1st and 2nd March 1963 and at the rate of 15 nP. (adding the normal additional rebate for one week) for the period 3rd to 11th March and thereafter they, again, granted rebate at the rate 10 nP. upto 15th March 1963.

As in this State additional rebate of 5 nP. for two weeks have already been availed of during Deepavali and Pongal weeks, rebate at 10 nP. (ordinary 5 plus special additional rebate of 5 nP.) alone was granted from 1st March 1963, but it has been continued up to 31st March 1963, i.e., for two weeks longer than in Kerala to help clear accumulated stocks.

This is only to correct the record.

IV.—ANNOUNCEMENTS.

(1) NOMINATION TO THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. SPEAKER: Under rule 193 (1) of the Madras Legislative Assembly Rules, I hereby nominate the following members to be Members of the Business Advisory Committee :—

1. Sri K. Parthasarathy.
- 2 The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
3. The Hon. Sri V. Ramaiah.
- 4 The Hon. Sri P. Kakkan.
- 5 Sri P. Ramachandran.
- 6 Sri V. R. Nedunchezhiyan.
- 7 Sri Saw. Ganesan.
- 8 Sri M. Kalyanasundaram.
- 9 Sri K. R. Nallasivam.
- 10 Sri T. P. Elumalai.

The Speaker is the ex-officio Chairman of the Committee.

(2) NOMINATION TO THE COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION.

MR. SPEAKER: Under rule 201 (1) of the Madras Legislative Assembly Rules, I hereby nominate the following Members of the Assembly to be members of the Committee on Subordinate Legislation for the year 1963-64 :—

1. Sri K. Parthasarathy.
2. Srimathi T. N. Anandanayaki.
3. Sri V. Sankaran.

[Mr. Speaker.]

[30th March 1963]

4. Sri N. Shanmugasundaram.
5. Sri C. Srinivasan.
6. Sri G. Venkataraman.
7. Srimathi A. Suares.
8. Sri M. V. Karivengadam.
9. Sri S. Madhavan.
10. Sri K. Mookiah Thevar.

Under rule 202 of the said rules, I nominate Sri K. Parthasarathy, Deputy Speaker, to be the Chairman of the Committee.

(3) NOMINATION TO THE COMMITTEE ON
GOVERNMENT ASSURANCES.

MR. SPEAKER : Under rule 214 (1) of the Madras Legislative Assembly Rules, I hereby nominate the following Members of the Assembly to be members of the Committee on Government Assurances for the year 1963-64 :—

1. Sri A. Kunjan Nadar.
2. Srimathi P. K. R. Lakshmikantham.
- 3 Sri A. S. Dakshinamoorthy Gounder.
- 4 Sri N. Sountharapandian.
- 5 Sri A. Arumugam.
- 6 Sri Rama Arangannal.
- 7 Sri A. Raghava Reddi.

Under rule 215 (1) of the said rules, I nominate Sri A. Kunjan Nadar to be the Chairman of the Committee.

- (4) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1963.
(L.A. BILL NO. 8 OF 1963).

- (5) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 3) BILL, 1963
(L.A. BILL NO. 9 OF 1963)

MR. SPEAKER : I have also to announce that the following two Bills have been passed by the Legislative Council without any recommendation :—

1. The Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1963
(L.A. Bill No. 8 of 1963).
2. The Madras Appropriation (No. 3), Bill, 1963
(L.A. Bill No. 9 of 1963).

V.—PRESENTATION OF REPORTS.

(1) REPORT OF THE COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION.

SRI K. PARTHASARATHY : Mr. Speaker, Sir, I present to the House the Fourth Report (Third Assembly) of the Committee on Subordinate Legislation.

30th March 1963]

(2) REPORT OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES
(DINA THANTHI CASE).

SRI K. PARTHASARATHY : Mr. Speaker, Sir, I present to the House the Report of the Committee of Privileges on the 'Dina Thanthi Case'.

(3) REPORT OF THE COMMITTEE ON ESTIMATES.

SRI T. M. NALLASAMY : Mr. Speaker, Sir, I present to the House for Report of the Committee on Estimates on Jails and other allied Departments.

(4) REPORT OF THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

SRI RAMA ARANGANNAL : Mr. Speaker, Sir, on behalf of the Chairman of the Committee on Government Assurances, I present to the House the Second Report (Third Assembly) of the Committee on Government Assurances.

VI.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

Bills.

(1) THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) SECOND AMENDMENT BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 19 OF 1962.)

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Mr. Speaker, I move—

'That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Second Amendment Bill, 1962 (L.A. Bill No. 19 of 1962), be taken into consideration'.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவின் முக்கிய நோக்கம், குடியிருப்புக்காக அல்லாமல் தொழில்களுக்காக விடப்படுகிற வாடகைக் கட்டடங்களுக்கு வாடகை 400 ரூபாய்க்கு மேல் இருக்குமானால் அரசாங்கம் லீஸ் அண்டு ரென்ட் கண்ட்ரோல் சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்குத் தரவேண்டுமென்பதற்காகத்தான், 1960-க்கு முன்பு, அரசாங்கம் விருப்பப்பட்டால் குடியிருப்புக் கட்டடங்களுக்கு விதி விலக்கு கொடுக்கலாம் என்று இருந்தது. 1960-ம் ஆண்டில் இந்தச் சட்டத்தைப் புனராலோசனை செய்து திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோது செக்ஷன் 30-ல் மூன்று விதமான கட்டடங்களுக்கு விதிவிலக்குத் தந்து, கட்டடச் சொந்தக்காரர்களுக்கு உற்சாகத்தைத் தரவேண்டுமென்ற காரணத்தாலே 1960-க்குப் பிறகு கட்டப்பட்ட கட்டடங்களில் குடியிருப்புக் கட்டடங்களுக்கு 250 ரூபாய் வாடகையும், தொழில் நிறுவனங்கள் இருக்கும் கட்டடங்களுக்கு 400 ரூபாய் வாடகையும் இருந்தால், அந்தக் கட்டடங்களுக்கு விதி விலக்கு தரப்பட்டது. இப்போது நடைமுறையில் பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. குடியிருப்புக் கட்டடங்களில் குடியிருப்புக் கட்டடங்களுக்கு 250 ரூபாய் வாடகை வருவதாக இருந்தால் விதிவிலக்கு கொடுக்கலாம். சில வீடுகளில் 10, 20 ரூபாய் வாடகை கொடுக்கக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் மொத்தத்தில் அந்த வீட்டிலிருந்து 250 ரூபாய் வரை வாடகை வரும். அந்த மாதிரி வீடுகளுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுப்பதன் காரணமாக பல சிறு குடித்தனக்காரர்கள் காலி செய்யப்படும்படியான நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, 250 ரூபாய் வாடகையும் ஒரே ஒரு குடித்தனக்காரர் கொடுத்தால்தான் அதற்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதை அரசாங்கம் அப்போதே எடுத்துக்கொள்ளாமல் பின்னாலே யோசித்துப் பார்த்து, தொல்லைகள் இருக்கிறதென்ற காரணத்தினாலே திருத்தி அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் தொழில் நிறு

[திருமதி. டி. என். அனந்தநாயகி] [30th March 1963]

வனங்கள் இருக்கும் இடங்களைப் பொறுத்த வரையிலும் தொல்லைகள் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு ஹோட்டல் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால், அந்தக் கட்டத்திற்கு 401 ரூபாய் வாடகை கொடுத்தால், 'ஆயிரம் ரூபாய் வாடகை கொடுத்தால் கொடு, இல்லாவிட்டால் காலி செய்' என்று கூறுகிறார்கள். அதைத் தடுக்க முடியாத அளவுக்கு அவர்களுக்கு இப்போது ரெண்ட் கண்ட்ரோல் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கேட்கிற வாடகை நியாயமாய் இருக்கிறதா? ஃபேர் ரெண்ட் கண்ட்ரோல் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்றால் அதற்குக்கூட வழி இல்லாமல் 401 ரூபாய் வாடகை கொடுத்தால் அந்தக் கட்டத்திற்கு வந்தச் சட்டம் அமல் நடத்தப்படமாட்டாது. இதை முன்னிட்டுத்தான் சில ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். திடீரென்று ஹோட்டல் மூடிவிட்டால் முதலாளிகளைக் காட்டிலும் தொழிலாளர்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நடைமுறையில் இருக்கின்ற கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். என்னுடைய திருத்த மசோதாவை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளுமோ, என்னவோ தெரியாது. நடைமுறையில் இருக்கும் கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்று காரணத்தினால்தான் இதை எடுத்துச் சொல்கிறேன். முன்னர், பல குடித்தனக்காரர்களிடமிருந்து மொத்தம் 250 ரூபாய் வாடகை வரக் கூடிய வீடுகளுக்கு விதிவிலக்கை நீக்கி ஒரே குடித்தனக்காரரிடமிருந்து 250 ரூபாய் வாடகை வாங்குவதாக இருக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் மாற்ற முன்வந்ததற்காக சென்னை மக்கள் அத்தனைபேரும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். பெரிய மனதோடு அதே மாதிரி இப்போதும் தொழிலு நிறுவனங்கள் இருக்கும் கட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின்படி அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த முயற்சித்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக அரசாங்கமானது, நான்-அபிஷியல் திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இதை வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கமே ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயார். எந்த மாவாக இருந்தாலும் பணியாரம் வேக வேண்டும். இதை மனத்தில் வைத்து அரசாங்கமே ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். 1960-ல் தான் சில திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்தோம். மீண்டும் அதற்குள் திருத்தங்களைக் கொண்டுவருவதா என்று யோசிப்பார்களானால், முக்கியமாக எஸ்டேயில் இன்டஸ்ட்ரிசுக்காவது விதி விலக்கு கொடுக்க முயற்சித்தால் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். நானூறு ரூபாய்க்கு மேல் வாடகை கொடுத்து ஹோட்டல் தொழில் மட்டுமல்லாமல் பல இடங்களில் சிறு தொழில்களை நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் காலி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்ன காரணத்தினால், அவர்கள் கோர்ட்டில் மனுக்களைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். பல மனுக்கள் பைசலாகாமல் நின்றுகொண்டிருக்கின்றன. தொழிலாளர் நன்மையைக் கருதியாவது, 400 ரூபாய்க்கு மேல் வாடகை வரும் கட்டடங்களுக்கு விதி விலக்குக் கொடுக்காமல், சட்டத்திற்கு உட்பட்டு வாடகை உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறதா என்பதைக் கண்காணிக்கும் வகையில் இதனை சட்டத்திற்கு உட்பட்டதாகச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு இந்தத் திருத்த மசோதாவை நான் சபையின் முன் கொண்டு வருகிறேன்.

MR. SPEAKER: May I know whether anybody seconds the motion? If not, it will fall through.

SRI R. V. SWAMINATHAN: Mr. Speaker, I second it.

SRI K. A. MATHIALAGAN: I suggest, Sir, that it may be accepted.

30th March 1963]

MR SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Second Amendment Bill, 1962 (L.A. Bill No. 19 of 1962) be taken into consideration. ”

MR. SPEAKER : Does any hon. Member want to speak on the Bill? The Hon. Minister for Finance may reply.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த மசோதாவை ரொம்பப் பரிசீலனை செய்து இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பித்தார்கள். அவர் வழிக்கறிஞர். வழக்கறிஞர் என்று சொல்வதற்காகக் கோபித்துக்கொள்ளக் கூடாது. இந்த மசோதாவை ஆமோதிப்பதற்குப் பல பேர் நான், நீ என்று வந்தார்கள். முக்கியமாக நான் பாராட்டுவது கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்களைத்தான். அவர்கள் உடனடியாக எழுந்து இந்த மசோதாவை ஆமோதித்தார்கள். ஆனால், இம்மாதிரித் திருத்த மசோதாக்களை எல்லாம் அரசாங்கம் கொண்டு வர வேண்டுமே தவிர, தனிப்பட்ட நபர் கொண்டுவருவதைச் சாதாரணமாக அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளாது என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே உணர்ந்து குறிப்பிட்டார். கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். இதே மன்றத்திலே சென்ற எப்ரல் மாதத்தில்தான் நாம் ஒரு திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றினோம். அது கழிந்து இன்னும் ஒரு வருடம் கூட ஆகவில்லை. அப்போது எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்துதான் ஓரளவு குடியிருப்பவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும், அதனால் பாதகம் ஏற்படுகிறது என்று விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறோம். மேலும் ஒரு ஆண்டுக்குள்ளாக வேறு வேறு புதிய புதிய திருத்தங்களைக் கொண்டுவருவது ஒரு சட்டத்திற்கு நல்லதல்ல. இந்தச் சட்டம் தற்காலிகமான சட்டம் என்று அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். ஹோட்டல் போன்ற தொழில் வைத்திருப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ரூபாய் 400-க்கு மேற்பட்டவர்களுக்குத்தான் இந்தச் சங்கடங்கள் இருக்கலாம். இருந்தாலும் உடனடியாகத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், வேறு சில சங்கடங்கள் ஏற்படலாம். முன்பு ஆரம்பத்தில் சில சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன. எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்துதான் எப்ரல் மாதம் நிறைவேற்றிய சட்டத்தில் சில திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறோம். மேலும் கவனிக்க வேண்டுமென்றால் அதை அரசாங்கத்திற்கு விட்டுவிட வேண்டும். அரசாங்கம்கூட உடனடியாக ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவரும் என்று எதிர்பார்க்க வேண்டாமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து ஏதாவது செய்ய வேண்டுமா என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். ஆக, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் மிகுந்த அக்கறை கொண்டு இதைத் தயாரித்திருப்பதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன் என்றாலும், மற்றவர்கள் இதை ஆதரிக்கிறார்கள் என்றாலும் இந்த மசோதாவை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று மிகுந்த வருத்தத்தோடு தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதை வற்புறுத்த வேண்டாம், வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கஷ்டத்தை உணர்ந்து அரசாங்கம் செய்ய வேண்டியதை பின்னால் செய்யும் என்று அவர்கள் சொன்னதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு நான் என் திருத்த மசோதாவை வற்புறுத்தாமல் விட்டுவிடுகிறேன்.

MR. SPEAKER : So the hon. Lady Member has given up her supporters.

The motion was, by leave, withdrawn.

[30th March 1963]

(2) THE MADRAS UNIVERSITY (AMENDMENT BILL, 1962,
(L.A. BILL NO. 20 OF 1962).

SRI RAMA ARANGANNAL : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That the Madras University (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 20 of 1962) be taken into consideration.”

திரு. மு. கருணாநிதி : திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இம்மசோதாவை நான் வழிமொழிகிறேன்.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras University (Amendment) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 20 of 1962) be taken into consideration.”

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவதற்கான நோக்கங்களை நான் இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இத்திருத்த மசோதாவை நான் கொடுத்திருப்பதற்குக் காரணம் இன்றையதினம் ஜனநாயக உணர்வை வளர்க்க வேண்டும் என்பதிலும், அந்த உணர்வைக் கட்டிக் காக்க வேண்டும் என்பதிலும், அந்த ஜனநாயக உணர்வு எதிர்கால பரம்பரைக்கு நல்ல முறையில் நீடிக்க வேண்டும் என்பதிலும் நம் சபை முதல்வர் அவர்களும், அவரைப் போன்ற வயது முதிர்ந்த அரசியல் வாதிகளும் இன்றையதினம் மிகமிகக் கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் சென்னைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், அங்கு சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எந்த முறையில் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால், நாம் யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று சாதாரண சட்டமன்றத்தில் பல நிலைக் குழுக்களுக்கும் நாம் பிரதிநிதித்துவம் வழங்க ஒரு முறையான, செம்மையான கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ ஒற்றை மாற்று வோட்டு முறை மூலம் நாம் குழுக்களுக்கு ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் கூடி அமர்ந்து பேசி அதற்கான சில முடிவுகளை சில சமயங்களில் சமரசம் செய்து கொள்கிறார்கள். சென்னை பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தில் இந்த விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறை வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், வழங்கப்படவில்லை. செனட்டுக்குப் பட்டதாரிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டியவர்களுக்குப் பரபோர்ஷனல் ரெப்ரசென்டேஷன் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், சட்டமன்றத்தில் இருந்து தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பப்பட வேண்டியவர்களுக்கு அந்தப் பரபோர்ஷனல் ரெப்ரசென்டேஷன் வழங்கப்படவில்லை. ஜனநாயகத்தில் இந்தப் பரபோர்ஷனல் ரெப்ரசென்டேஷன் முறை இருக்க வேண்டியது எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதைச் சபை முதல்வர் அவர்களுக்கும், ஆளும் கட்சியினருக்கும் நான் தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆகவே, எல்லோருக்கும் பிரதிநிதித்துவம் வரும் முறையில் இந்தச் சட்டம் திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் என் கோரிக்கை. இது சாதாரண கோரிக்கை. இது சபை முதல்வர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய கோரிக்கை. நம் இந்திய உப-கண்டத்தில் சென்னை பல்கலைக் கழகம் ஒன்றில்தான் இந்தப் பரபோர்ஷனல் ரெப்ரசென்டேஷன் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லையே தவிர, அருகில் உள்ள ஆந்திரா பல்கலைக்கழகத்திலும் சரி, கேரளா பல்கலைக் கழகத்திலும் சரி, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் சரி, எங்கும் இந்தப் பரபோர்ஷனல் ரெப்ரசென்டேஷன் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இத்தனை நாளும் இப்படி வழங்காமல், வேறு ஏதோ காரணத்தால் வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும் இனிமேலாவது இந்த முறையைத் திருத்துவதற்கு எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். இம்மசோதாவை நான் கொண்டு வரக் காரணம் கடந்த முறை செனட் தேர்தல் வந்தபோது என் கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் சிறையில் இருந்தார்கள். அந்நேரத்தில் செனட் உறுப்பினர் தேர்வு வந்தது.

30th March 1963]

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

அப்படி வந்த நேரத்தில் வெளியில் இருந்த நான் ஆளும் கட்சிக் கொறடா அவர்களையும், மதிப்பிற்குரிய சபை முதல்வர் அவர்களையும் பார்த்து எங்களுக்கு வழக்கம்போல் ஏதாவது தருவதற்கு உத்தேசம் உண்டா என்று கேட்டேன். ஏனெனில் ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரெசென்டேஷன்படி நிலைக்குழுக்களுக்கு நாம் அங்கத்தினர்களை எடுத்து நல்லதொரு முறையை ஏற்படுத்தி அமுல் படுத்திவருகிறோம். அப்போது முடிவு எடுப்ப தற்கான போதிய அவகாசம் இல்லை என்று முதல்வர் கூறினார்கள். அதனால் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த யாரும் செனட்டில் அமர வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. அதன் பிறகு நிதி அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்த நேரத்தில் அவர்கள் மிகமிகப் பெருந்தன்மையோடு இப்போது வேண்டுமானாலும்கூட பிரதிநிதித்துவம் தர நான் தயாராயிருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் கண்ணிய உணர்ச்சியையும், ஜனநாயக உணர்வையும் யாருமே பாராட்டுவார்கள். அந்த ஜனநாயக உணர்வு வளர வேண்டுமென்பதற்காகவே இத்திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். சாதாரணமாக நான்-அபிஷியல் மசோதாக்களை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்ற பரம்பரை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நாம் நல்ல மரபுகளை உண்டாக்க வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். எதிர்க் கட்சியினர் நல்ல காரியங்களைச் சொன்னால், நல்ல கருத்துக்களைச் சொன்னால், அவற்றை ஒப்புக்கொள்கிற தன்மை தமிழக மாநில ஆளும் கட்சியினருக்கு உண்டு என்பதை நாம் நிரூபித்து இந்திய உபகண்டத்திற்கு எடுத்துக் காட்ட வேண்டும். அதற்கு முதல்வர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டாக இருக்கலாம். இது இங்குள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் உரிமை அளிக்கும் மசோதா. இன்றையதினம் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கும் நாங்கள் ஒரு காலத்தில் ஆளும் கட்சியாக வரலாம். இன்று ஆளும் கட்சியாக இருப்பவர்கள் அப்போது எதிர்க்கட்சியாக வரும்போது அக்கட்சிக்குக்கூட நானியதினம் பாதுகாப்பு தரும் இம்மசோதா. ஆகவே, இம்மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு சபையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் கொண்டு வந்தள்ள இந்தத் திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை வழங்க நான் விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்திலிருந்து அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையில் வேறுபாடு இருக்கிறது. அந்த முறை ஒரே முறையாக இம்மன்றத்திலுள்ள எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய முறையாக இருந்தால் அது நன்றாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையில்தான் இந்தத் திருத்த மசோதா இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு இந்த மன்றத்திலிருந்து உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய முறை ஒற்றை மாற்று வோட்டு முறையாக இருப்பதால் இம்மன்றத்தில் உள்ள அரசியல் கட்சியினர் அத்தனை பேர்களும் அதில் ஈடுபட்டு தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை சென்ட் மன்றத்தில் எடுத்து வைப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இந்த மன்றத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இம்மன்ற உறுப்பினர்களைக்கொண்டு செயல்படுகிற—பல செயல்களை உருவாக்குவதற்கு அமைக்கப்படுகிற—குழுக்களுக்கு நாம் ஒற்றை மாற்று வோட்டு முறையை வைத்திருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் எந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டாலும், அது மதிப்பீட்டுக் குழுவாயிருந்தாலும் சரி, பொதுக் கணக்குக் குழுவாயிருந்தாலும் சரி அல்லது எந்தக் குழுவாக இருந்தாலும், அம்முறை கடைப்பிடிக்கப்பட்டால், எல்லா அரசியல் கட்சிகளுக்கும் அதில் இடம் பெற வாய்ப்பு இருக்கிறது. அம்முறை நல்ல மரபை, கண்ணியத்தை நிலைநாட்ட வாய்ப்பளிக்கிறது. அந்த முறையிலே அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது கூட இரு தரப்பினரையும் அனுப்பி வைக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அவ்வாறு அனுப்பி வைக்கப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் சட்டத்தில் இருக்கும் குறைபாடு. என்ன காரணத்தினாலோ குறைபாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குறைபாட்டை நிவர்த்திக்கும் வகையில் இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கனம்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[30th March 1963]

அங்கத்தினர் திரு. இராம. அரங்கண்ணல் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ளார்கள். இதிலே ஆளும் கட்சியினருக்குக் கருத்து வேறுபாடோ, மாறுபாடோ, முரண்பாடோ இருக்க வழியில்லை. ஆளும் கட்சியினர் இதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதிலும் ஐயப்பாடு இல்லை. மற்றைய பல குழுக்களுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் வகையிலே இதுவும் அமைக்கப்பட வேண்டும். எதிர்க் கட்சியினர் கொண்டுவரும் எல்லாவற்றையும் மறுத்துவிட வேண்டும் என்ற மரபு நிலவாமல், நல்லவைகளாக இருந்தால் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதிலே தகராறுக்கோ, மாச்சரியங்களுக்கோ இடம் இல்லாத காரணத்தால், எதிர்க்கட்சிக்கும் மதிப்பளித்தோம், அவர்கள் கொண்டு வந்த திருத்தத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டோம் என்ற முறையில் இந்தத் திருத்த மசோதாவை நிறைவேற்றப்படுமானால், இந்த அவையின் கண்ணியமும், இந்த அவையின் மரபும் மிக நல்ல முறையில் காப்பாற்றப்படுவதற்கு வழிவகைகள் ஏற்படக்கூடும். கருத்து வேறுபாடு உள்ளவரும் இல்லாத அடிப்படையிலுள்ள இந்தத் திருத்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சபை முதல்வர் அவர்களையும், மன்ற கனம் உறுப்பினர்களையும் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜனநாயக மரபைக் காப்பாற்றுவதற்காக Proportional Representation வேண்டுமென்று இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்ததாக திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இப்போது இருக்கின்ற முறை ஜனநாயக முறையைக் காப்பாற்றத்தான் வந்தது. இதற்கு முன்னாலே Single Transferable Vote அமைப்பு இருந்தது. எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் அவர்களாக சிறையில் மாட்டிக்கொண்டால் நாம் என்ன செய்வது? அவர்கள் அதைப்புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதுவரை இருந்த முறையே இருந்து வரட்டும். எப்போதும் போல் அந்தந்தக் கட்சிக்கு ஒருவர் இருவராகக் கொடுத்துவந்த முறையிலேயே இருப்பதான் நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஜனநாயக முறையை இவர்கள்தான் காப்பாற்றப்போவது மாதிரி இந்த முறையை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் இங்கு வெளியிலே இல்லாத காரணத்தால்தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டதே தவிர வேறு இல்லை. ஆகவே ஏற்கனவே உள்ள முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த முறையிலே ஏற்பட்டிருக்கின்றவைகளுக்கும், சிறைக்கு நாங்கள் சென்றதற்கும் எத்தகைய தொடர்பும் இல்லை. அப்போதும் வெளியிலே சில பேர் இருந்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைவிட்டுவிட்டபாஸ்கட மற்ற அரசியல் கட்சியினர் இங்கு இருந்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களும் சில பேர் இங்கு சிறைக்குச் செல்லாமல் இருந்தார்கள். இந்த முறைக்கும் அதற்கும் தொடர்பு இல்லை. எல்லா வகையிலும் ஒரே முறை கையாளப்பட வேண்டுமென்ற காரணமாகத்தான் இந்த மசோதாவை வற்புறுத்துகிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே; தனிப்பட்ட உறுப்பினர்கள் கொண்டுவருகிற மசோதாவை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்வது இல்லை என்ற கருத்து இந்த அரசாங்கத்திடம் இல்லை. அவ்வாறு எப்போதும் நினைக்கவில்லை. நான் குறிப்பிட்டதெல்லாம், குறிப்பிட்ட சட்டங்களுக்கு அப்போதைக்கப்போது துண்டு துண்டாகத் திருத்தம் கொண்டுவருவது நல்லதல்ல என்பதுதான். தனிப்பட்ட உறுப்பினர்களால் மசோதா கொண்டுவரப்பட்டு, இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதிலே இருதர தடைச் சட்டம் ஒன்று. அது தனிப்பட்ட ஒருவரால் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த மன்றம் அதைச் சட்டமாக்கியது. மேல் சபையில் இருக்கும் உறுப்பினர், எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவரால் Preservation of Open Spaces Act கொண்டுவரப்பட்டு இந்த மன்றத்திலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கிறது. இரண்டு பார்லிமென்ட் சபையிலும் தனிப்பட்டோர் சட்டம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் சட்டம்

30th March 1963]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கொண்டுவரவே கூடாது என்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். தனிப்பட்ட உறுப்பினர்கள் எந்தக் கட்சியில் இருந்தாலும் சட்ட விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி மசோதா தயாரிப்பதற்குத் தடையாக ஒரு கருத்து ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதை நான் குறிப்பிடுகிறேன். இரண்டாவதாக கனம் அங்கத்தினர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்த மசோதாவிலே உள்ளடங்கி இருக்கும் கருத்துக்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. மேலும் இப்போது இருக்கிற மாறுபாடு **Distributive Voting System** என்றாலும் காங்கிரஸ் கட்சியே இதிலே வரவேண்டுமென்ற எண்ணமும் இல்லை. வேறு கட்சிகளும் வரலாம். அவ்வாறு **Distributive Voting** முறையிலும் வேறு கட்சியினர்களுக்கு இடமளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் கூறியது போல சட்டமன்றக் கூட்டம் நடக்காத நிலையில் **Notification** வந்தது. குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் அபேட்சகர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அந்தத் தேதிவரை காத்திருக்க முடியாது. வெளியூர்களில் இருக்கிறவர்களுக்கெல்லாம் அனுப்பி கையெழுத்து வாங்கி அனுப்ப வேண்டும். அதற்கு முன்பு யாரும் வந்து நாங்கள் எதிர்க் கட்சியில் வருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று என்னிடமும் தெரிவிக்கவில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமும் தெரிவிக்கவில்லை. அந்த நிலையிலே எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினராகப் போடப்பட்டனர். கனம் அங்கத்தினர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் என்னிடம் வந்து இதைப்பற்றிக் கேட்டார்கள். அவர்கள் வந்தது **bitlate**. ஆகையால்தான் மாற்றி அமைக்க அவகாசம் இல்லை, சந்தர்ப்பம் இல்லை என்று தெரிவித்தேன். ஆனால் திருத்த மசோதாவில் உள்ள கருத்துக்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்று சொன்ன பிறகு ஏன் திருத்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று கேட்கலாம். யூனிவர்சிட்டி சட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் துண்டு துண்டாகத் திருத்துவது நல்லதல்ல என்று ஒரு கருத்து இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கமே சென்னை யூனிவர்சிட்டி சட்டத்தை திருத்துவது பற்றி பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. பல திருத்தங்கள் கொண்டுவருவது பற்றி ஒரு கமிட்டி ஆராய்ந்து வருகிறது. சில திருத்தங்கள் **draft** செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குள்ளாக நெருக்கடி நிலை வந்துவிட்டது. அதை யொட்டி வேறு சில அவசர வேலைகள் வந்த காரணத்தால் கவனம் சிதர வேண்டாமென்ற நிலையில் நிறுத்தி வைத்திருக்கிறோம். இன்றைய பத்திரிகையில் கூடக் கவனித்து இருப்பீர்கள். நேற்று செனட் சபையிலே கூட யூனிவர்சிட்டி சட்டத்தைத் திருத்துவது பற்றிப் பரிசீலனை செய்வதற்காக செனட் குழு அமைக்க வேண்டுமென்ற பிரேரேபணை வந்த போது **Vice-Chancellor** அவர்கள் “அரசாங்கத்தையே திருத்தச் சொல்லலாம். யூனிவர்சிட்டி சட்டத்தை குழு திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள இருக்கிறோம். ஆகவே, செனட் குழு வேண்டாம்” என்று தெரிவித்ததை அங்கத்தினர்கள் பத்திரிகையில் படித்திருப்பார்கள். அப்படித் திருத்தத்தைச் செய்கிறபோது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய கருத்து பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அதிலே இடமளிக்க முடியுமா என்பதையும் பார்க்கலாம். மறுபடியும் இந்த மாதிரி தேர்தல் வந்தால் அப்போது காங்கிரஸ் கட்சியில் இல்லாதவர்கள், எதிர் கட்சியில் உள்ளவர்கள், இப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் இடம் அளிப்பது பற்றி கவனிக்கப்படும். அப்போது காங்கிரஸ் கட்சி குறுக்கே நிற்காது என்று சொல்லி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இப்போது இந்த மசோதாவை வற்புறுத்த வேண்டாமென்றும், வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் குறிப்பாக விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற அருமைச் சகோதரி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் ஜனநாயகத்தைப்பற்றி நான் கொஞ்சம் பாடம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

MR. SPEAKER : The hon. Member cannot make a speech. He must say whether he is pressing the motion or withdrawing it.

[30th March 1963]

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் மிகவும் தெளிவுதரத்தக்க வகையிலே, நம்பிக்கை தரத்தக்க வகையிலே இருக்கின்றன. எதிர் காலத்திலே, கூடிய விரைவிலே, இரண்டு அல்லது மூன்று தினங்களுக்குள்ளாக அமைச்சரவர்கள் திருத்தத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். அத்தகைய உறுதி மொழி அவர்கள் தருவார்களென்ற நம்பிக்கையில், கூடிய விரைவில் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில், அவர்கள் வார்த்தைக்கு மதிப்பு கொடுத்து என்னுடைய திருத்த மசோதாவை நான் வற்புறுத்தவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதை என்னுடைய அஷ்பூரன்ஸாகக் கனம் அங்கத்தினர்கள் கருதக் கூடாது. எனக்கு அதைப் பற்றி ஆட்சேபம் இல்லை. தாமதித்துக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை. இரண்டு அல்லது மூன்று மாதத்திற்குள் இது முடியாது. இதிலே சென்னை யூனிவர்சிட்யாரும் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கப்போகிறார்கள். அரசாங்கத்திலே முன்பு பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் எடுத்துத் தொகுத்து மசோதா கொண்டுவருவதற்கு நான் ஆகும். எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டுவர முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டுவருவதற்குக் கவனம் செலுத்துகிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

The motion was, by leave, withdrawn.

RESOLUTIONS.

(1) CONSTITUTION OF A TAMIL POPULARISATION BOARD.

* SRI M. S. SELVARAJAN : Sir, I move the following resolution :—

“ This House recommends to the Government to constitute a special Tamil Popularisation Board to popularise Tamil Language in non-Tamil speaking areas specially in places like Delhi, Calcutta and Bombay on the lines of the Hindi Prachar Sabha in Madras. ”.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழ் மொழி பரப்பப்படுவதற்கு அல்லது அதனுடைய வளத்தையும், செழுமையையும் உணரச் செய்வதற்கு ஒரு குழு, ஒரு கமிட்டி, ஸ்பெஷலாக நியமிக்கப்படு வேண்டும் என்ற கருத்து என்னுடைய தீர்மானத்தில் தொனித்தாலும் கூட, அந்தக் கருத்து இன்றைய தினம் நாடு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக் கூடிய நல்ல ஒரு முடிவுக்கு மாறுதலானதாக இருக்கும், இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டது அல்ல. இந்தி பிரச்சார சபா அமைப்பு போல இந்தத் தமிழ் வளர்ச்சி நிறுவனம் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் என்னுடைய தீர்மானத்தில் வாசகத்தில் காணப்பட்டாலும் கூட, இந்தி பிரச்சார சபா அரசாங்கத்தினுடைய உதவிகளைப் பெற்று, தனிப்பட்ட முறையிலே ஒரு குழுவினால் இயக்கப்படுகிறது என்பதை நான் உணர்ந்தேதான் இருக்கிறேன். அது மாதிரி மல்லாமல் இந்தி பிரச்சார சபாவில் இருக்கக் கூடிய நடைமுறைகளைப் பார்த்தால் ஹிந்தி பிரச்சார சபா என்ற பெயரிடப்பட்டிருந்தாலும் கூட, தமிழ் பாஷையும் கூட இந்தியோடேயே சேர்த்து, இரண்டுக்கும் இருக்கக் கூடிய தொடர்புகளை, இணைப்பு-பிணைப்புகளையும் சேர்த்து தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கு உகந்த முறையிலே இதைப் பரவச் செய்வது என்ற கருத்து இருக்கிறது என்பதை நான் உணருகிறேன். அந்தக் கருத்தை நானும் ஏற்றுக்கொண்டு, அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் ‘தமிழ் வளர்ச்சி நிறுவனம்’ என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

30th March 1963] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

கடந்த சில வருஷங்களுக்கு முன்பு இந்த ராஜ்ய அரசாங்கமே கூட தமிழ் டெவலப்மெண்ட் கவுன்ஸில் என்ற ஒன்றை நிறுவவேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தை வைத்திருந்தது உண்டு. அதற்கு உரிய முயற்சிகள் ஏற்பாடுகள் எல்லாம் கூடச் செய்து கொண்டிருந்தது உண்டு. அந்த அளவுக்கு அதை விளம்பரமாக்க அல்லது பாப்புலரைஸாக்க என்ன ஏற்பாடுகளெல்லாம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று எனக்குப் பூர்ணமாக விவரங்கள் கிடைக்கவில்லை. இதைப் பற்றி விவரம் கிடைத்தால் கூட, அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்குமானால் கூட, அவர்கள் கொடுத்தால் நான் நன்றி உள்ளவனாக இருப்பேன். நான் அறிகிறேன், இந்த தேசம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய வட்டார மொழிகளில், தேசிய மொழிகளில் நாம் வணங்கும் தமிழ் மொழியும் ஒன்று. தமிழ் மொழி எல்லா செழுமைகளையும் கொண்டிருந்தாலும் கூட, தொன்மையைக் கொண்டிருந்தாலும் கூட, இனிமையைக் கொண்டிருந்தாலும் கூட, அதனுடைய முதுமையைப் போற்றினாலும் கூட, தமிழ் இந்த தேசம் முழுமைக்கும் ஒரு பொது மொழியாக, தேச முழுமைக்கும் இந்தியை ஏற்றுக்கொள்ளும் நேரத்தில், தமிழ் மொழியை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடும், தமிழ் தேசம் முழுமைக்கும் ஒரு பொது மொழியாகக் கூடும் என்ற திண்ணமான எண்ணத்தோடு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரவில்லை. இந்தி மொழி இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய வடிவத்திலே, இன்றைய தினம் இருக்கக் கூடிய அமைப்பிலேயே தான் தேச முழுமையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்தியை தேசத்தின் பொது மொழியாகச் சிபாரிசு செய்த குழுவின்ரோ, தேசத்தின் பெரும் தலைவர்களோ, கூட்டுக் கூட்டங்களோகூட அத்தகைய எண்ணத்தைச் சொல்லவில்லை. நான் நம்புகிறேன், காலம் வரலாம். இன்னும் எதிர் காலத்தில் நாம் எதிர்பார்த்த இந்தி மொழியின் இலட்சணம் பூர்ணப் பொலிவுடன் இருக்கலாம். எல்லா பாஷைகளிலும் உள்ள வளங்கள், உவமைச் சிறப்புக்கள், இலக்கண நயங்கள், இலக்கிய நயங்கள், எல்லாம் அதற்குக் கிடைக்கச் செய்து, அவைகளையெல்லாம் தன்னுள் அடக்கிக் கொள்ளும் வடிவத்தில், அத்தகைய உருவத்தோடு தேசம் முழுமையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலைமையை, பக்குவமான நிலைமையை எதிர் காலத்தில் அது பெற வேண்டும். அது தேச முழுமைக்கும் ஏற்ற காலமாக இருக்கலாம். தேச ஒருமைப்பாட்டுக்கு உறுதியை செய்யும் நல்ல காலமாக இருக்கும் அந்தக் காலம். அதிலும் இந்தி மொழியைப் பொது மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்ததன் எண்ணமாக இருக்கும் அது என்று நான் நினைக்கிறேன். நான் நினைக்கிறேன்—அந்த லட்சியம் ஈடேற வேண்டுமானால் தமிழ் மொழி மாத்திரமல்லாமல், தமிழ் நாகரிகம், தமிழ் பண்பு, தமிழ் நயம், இதபோல ஒவ்வொரு பாஷையிலும் இருக்கக் கூடிய நயங்களும் எல்லா வகைகளிலும் பெறப்பட்டு, தேச முழுவதிலும் ஆங்காங்கு உணரக் கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை. அந்த லட்சியம் ஈடேற தமிழ் பாஷையைப் பொறுத்த மட்டில் பல வருஷங்களாக முயற்சிகள் எடுத்து வந்திருப்பதை நான் உணருகிறேன். ராஜ்ய அரசாங்கம் உறுதுணையாக சர்வகலாசாலைகளுக்கு, உஸ்மானியா சர்வகலாசாலை, டில்லி சர்வகலாசாலை, கல்கத்தா சர்வகலாசாலை, கேரளா இங்கெல்லாம் இருக்கிற சென்னை வகுப்புக்கு, விசேஷ அமைப்புக்கு, உதவி செய்வதைக் கூட நாம் பார்க்கிறோம். அதற்கு உரிய க்ராண்டுகள் வழங்கப்படுகின்றன என்பதை நாம் அறிகிறோம். க்ராண்டு வழங்கும் முறைகளில், எனக்குத் தெரிந்த அளவில், கொடுத்து வருகிற உதவிகளெல்லாம் யாரோ சில படித்தவர்களுக்கு மாத்திரம் உதவக் கூடியதாக இருக்கலாம். மற்ற பாஷைகளைப் பேசக் கூடிய சாதாரணமானவர்களுக்குக் கூட, பாமர மக்களுக்குக் கூட, பயனுள்ளதாக, பாஷையைப்பறிந்து கொள்ளக் கூடிய, ஒருமைப் பாட்டை, உணரக் கூடிய அளவுக்குப் பிரசாரம் செய்து அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பத்தை கொடுக்கவேண்டியது அவசியம் என்று கூட நான் கருதுகிறேன். அந்த நிலைமையில்தான் இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய யூனிவர்சிட்டிகளுக்கு ராஜ்ய அரசாங்கம் உதவிக்கொண்டிருந்தாலும் கூட இன்னும் கூட ஆங்காங்கு இருக்கக் கூடிய தமிழ் சங்கங்கள், இன்றைய தினம் எல்லா பெரிய நகரங்களிலும் பார்க்கிறோம், பம்பாயில் இருக்கக் கூடிய தமிழ் சங்கம், பூனாவில் இருக்கக் கூடிய தமிழ் சங்கம், கல்கத்தாவில் இருக்கக் கூடிய தமிழ் சங்கம், டில்லியில் இருக்கக் கூடிய தமிழ் சங்கம், இவை

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [30th March 1963]

போன்றவைகளுக்கெல்லாம் பொது மக்கள் உதவி ஒரு பக்கம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கம் எந்த அளவு உதவ வேண்டுமோ அந்த உதவி இதுவரையில் செய்திருந்தாலும் இன்னும் அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும். நான் நினைக்கிறேன், இன்றைய தினம் இருக்கக் கூடிய அந்த யூனிவர்சிட்டிகள், தமிழ் சங்கங்கள், இவற்றிலே ஆங்காங்கே இருக்கக் கூடிய தமிழ் மக்களுக்கு உதவிகரமான முறையில் தமிழ் மொழிக்கும் அவர்களுக்கும் இருக்கக் கூடிய தொடர்பு விட்டுப் போகாமல் இருக்கக் கூடிய அளவுக்குச் சேவை செய்து வருகின்றன, அந்த முறையில் பயனுள்ளதாக இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். நம் எண்ணமும் அது தான் என்று நம்புகிறேன். சாதாரண மக்களுக்குக் கூட, மற்ற மொழி பேசுகிறவர்கள், தமிழ் மொழியில் இருக்கக் கூடிய மொழி ஒருமைப்பாடு, இலக்கிய ஒருமைப்பாடு போன்றவைகளை உணரும் நிலைமையை உண்டு பண்ணி விட்டால் வித்தியாசங்கள் கூட மறைந்து போகலாம்; எதிர்காலம் நல்ல காலமாக இருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். அவர்களுக்கு இன்றைய தினம் நம் தமிழ் பாஷையில் இருக்கக் கூடிய சில பாடங்களை, பால பாடம் போன்றவைகளை எல்லா மொழிகளிலும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கலாம். **ஹிந்தியில் History of Tamil Literature** என்று ஒரு புத்தகம் வெளியிடப்பட்டது. அதிலே ஒரு குறிப்பிட்ட வாசகம் கண்டது. வள்ளுவர் காலம் 10-வது நூற்றாண்டு என்ற அந்தப் புத்தகத்தில் அம்மாதிரி குறிப்பு உடைய வாசகம் இருந்தது என்று காணக் கண்டது. தமிழர்கள் பற்றிய குறிப்புகள், தமிழர்கள் வளர்ச்சி இவைகள் போன்ற விஷயங்களைப் பற்றி சரிவர காரியங்களைச் செய்ய முறையாக, பழுதில்லாத நிலையில் பார்க்க ஒரு கண்காணிப்பு அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். இன்றைய தினம் குறிப்பாக வட இந்தியா முழுவதிலும் பரந்து கிடந்து பணி செய்து கிடக்கும் சங்கங்களைத் தொகுத்துச் சேர்த்து ஒன்றாக வைக்கும் பண்பாடு இன்றையதினம் இல்லை. நான் விரும்புகிற இந்த அமைப்பு இவற்றை யெல்லாம் வகுத்து, தொகுத்துச் செய்யக் கூடிய அளவுக்கு, பரப்பக் கூடிய அளவுக்கு ஆலோசனை சொல்லக் கூடிய நல்ல பணிகையச் செய்து இந்த உதவியைப் பரவலாகச் செய்துகொடுத்து, பாஷையில் விற்பன்னர்களாக இருக்கிறவர்கள் மாத்திரம் என்று இல்லாமல் சாதாரண மக்கள் தமிழர் பண்புகளை, தமிழர் நற்குணங்களை பெரும்பாலும் உணர்வதைப்போல, தென்னிந்தியாவில் மற்ற மொழிகளைப் பேசுகிற மொழி நான் விரும்புகிற இந்த அமைப்பு இருந்தால் வழிகாட்டியாக இருக்கலாம் மற்ற பாஷையினருக்குக் கூட என்று கருதுகிறேன். இன்றையதினம் காலையிலே பத்திரிகையில் பார்த்தபோது, கேரளாவிலே மலையாள மொழியை மற்ற இந்திய மொழிகளுடனும் அன்றைய மொழிகளுடனும் நெருங்கிய உறவு கொள்ளச் செய்வதற்காக கேரள அகாடமி கவனம் செலுத்தி வருகிறது; இரு மொழி அகராதிகளுக்கும், மற்ற மொழிகளில் உள்ள புத்தகங்களை மலையாளத்தில் மொழி பெயர்க்க ஊக்கம் தர இந்த திட்டம் நோக்கமாக கொண்டிருக்கிறது என்றும் படித்தேன். அவர்கள் நோக்கம், தமிழ்-மலையாளம், கன்னடம்-மலையாளம், தெலுங்கு-மலையாளம், பிரெஞ்சு-மலையாளம், ஜெர்மன்-மலையாளம் என்று இருமொழி அகராதிகளை வளர்ச்சி செய்வது; இதற்கு அகாடமி நிதி உதவி அளிக்கும் என்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். தமிழ் மொழியையும் கூட உலக மொழிகளுடன் இணக்கும் முயற்சி எடுக்கப்பட வேண்டியது அவசியமும், அவசரமும் கூட. தமிழின் அருமை பெருமைகளை ஒரு சிலர் மட்டுமன்றி, மற்றவர்களும் புரிந்து கொள்ளும் முறையிலே தமிழ்ச் சங்கங்களில் மற்றவர்களும் சேர்ந்து புரிந்து கொள்ளும் வகையிலே ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உண்டாக்கி, அதற்கு உதவிகரமாக ஒரு அமைப்புத் தேவை என்று கருதுகிறேன். அது எந்தப் பெயரில் அமைக்கப்பட்டாலும் பரவாயில்லை. அத்தகைய எண்ணம் ஒன்று நாட்டிலே பரவலாக வளருவது ஒரு நல்ல எதிர்காலம் வளருவதற்கு, துவேஷம் இல்லாமல் தேசத்தின் ஒற்றுமைக்கு பாதை வகுப்பதாகும். அந்த நிலை உண்டாவதற்கு எல்லா மொழிகளும் தங்கள் தங்கள் பங்கை, தங்கள் தங்கள் கலாச்சாரப் பங்கைக் கொடுப்பது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். அதே போன்று மற்ற தேசங்களில் நடந்து வருகிறது. உதாரணமாக ரஷ்யாவில் பல மொழிகள் பேசக் கூடிய பிரதேசங்கள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். பல மொழிகள் இருந்தாலும் அங்கே ஒரு ரெஜிமெண்டட் லிஸ்டம் இருப்பதை

30th March 1963] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

காண்கிறோம். ஆங்காங்கே அத்தகைய பல பாஷைகளைப் பல ஆண்டுக் காலமாக பலப்பல பகுதிகளில் பல்வேறு நாகரிகம் கொண்ட மக்கள் கொண்டிருந்தாலும், அவற்றையெல்லாம் தொகுத்து கடினமான திட்டங்களை துணைகொண்டு சாதித்து இருக்கிறார்கள். ஜனநாயகம் வளரும் நம் நாட்டில், அறிஞர்கள் ஒரு சிலர் மட்டும் சேர்ந்து தேசத்தின் ஒற்றுமையை விதியை நிர்ணயம் செய்து விடுவது என்பதினால் மாணசீகமான ஒரு ஒருமைப் பாட்டை ஏற்படுத்தலாம். ஆனால், மக்கள் பல்வேறு பகுதிகளில் இந்த ஒருமைப்பாட்டை உணர்ந்து கொள்ளக் கூடிய சூழ்நிலை வளரும் முறையில் செய்வது மட்டுமல்ல, அதை ஊன்றிப் பார்த்து எந்தக் கறுப்பும் அதைத் தீண்டாமல், எந்தத் தீமையும் அத்தகைய சக்தியை அடித்து, குலைத்து ஊறு செய்யாமல் நல்ல எண்ணத்தோடு ஒரு அமைப்பு முறை இயங்க வேண்டுவது அவசியம் என்பதுதான் இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம்.

சில பகுதிகளில் சில முயற்சிகள் நடக்கின்றன. பல முறை இந்த மன்றத்திலேயே எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. துளசிதாசருக்கும் கம்பருக்கும் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அத்தகைய புராண இதிகாசத்தை, பண்பை எடுத்துக் காட்டுகிறோம். பாரதியாரும், வள்ளுவரும், கம்பரும், இளங்கோவும், ஜீவனுள்ள சிஞ்சிவி படைப்புகள். அவை முக்கு முக்காகப் பரவவேண்டும். அந்தப் படைப்புகளெல்லாம், நிலையாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். இலக்கணத்தில், இலக்கியத்தில் உள்ள ஒருமைப்பாடுகளை அப்படிப்பட்ட அமைப்பின் மூலம் சுலபமாக இங்கும், எங்கும் இணைக்கும் நிலையை உண்டு பண்ணவே இந்தத் தீர்மானம். எனக்கு அரசாங்கத்திலிருந்தும், மற்றவர்களிடமிருந்தும் கிடைக்கக்கூடிய ஒட்டு வார்த்தைகள் அனுசரணைகளாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் எல்லாம், இந்த தேசம் ஒருமைப்பாட்டை அடையக்கிடைக்குமானால், அதிலேயே என் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிய மகிழ்ச்சி அடைவேன். இதை நிறைவேற்ற முழு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இந்தத் தீர்மானத்தில் உள்ள நல்ல கருத்துக்களை ஏற்று, அரசாங்கம் ஒரு நல்ல அமைப்புபற்றி சிந்திப்பது நல்லது. இதை சபை ஏற்க வேண்டும் என்று விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The resolution was duly seconded.

* திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் மொழி பிரசாரக் குழு வேறு மாநிலங்களிலும் அமைக்கவேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. செல்வராஜன் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் இந்திபிரசார சபை என்ற பெயரில் நடைபெறும் நிறுவனம் இந்தியை தமிழகத்தில் திணிக் வேண்டும் என்று நடைபெறும் முயற்சிக்கு ஆதரவாக நடைபெறுவதுபோல் இல்லாமல், தமிழை வேறு மாநிலங்களில் பரப்ப வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிற கருத்து வேறு மாநிலங்களின் மக்கள் மீது தமிழைத் திணிக்க வேண்டும் என்கிற தீய நோக்கோடு அல்ல என்பதை நாம் உணரவேண்டும். திரு. நண்பர் செல்வராஜன் எடுத்துக் காட்டியதுபோல, தமிழிலேயே நிறைய இலக்கியங்கள் உண்டு. சொல்வளம் உண்டு. கல் தோன்றி மண் தோன்று காலத்தே முன் தோன்றி மூத்த குடியினரின் மொழி தமிழ் மொழி. இலக்கியச் செறிவும், பண்பாட்டுச் செறிவும் மிக்க மொழி ஆகும் தமிழ் மொழி. மக்களை வாழ்வித்த மொழி, நல்ல பண்பாட்டை உலகத்திற்கு அறிவித்த மொழி தமிழ் மொழி ஆகும். அப்படிப்பட்ட மொழி நிலவும் பகுதிகளிலும், தமிழகத்திலேயும் மட்டுமல்லாமல், அண்டை நாடுகளிலும், மாநிலங்களிலும், அந்த மொழியைப் பரப்ப வேண்டும் என்ற நோக்கோடு இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஒரே ஒரு இலக்கியத்தை, துளசிதாஸ் இராமாயணம் ஒன்றை மட்டும் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும் இந்திக்கு இந்த துணைக்கண்டம் பூராவும் பிரச்சாரசபைகள் இருக்கும் போது, வளையாபதியும், சீவக சிந்தாமணியும், குண்டலகேசியும், மணிமேகலையும், சிலப்பதிகாரமும், அகமும், புறமும், கலித் தொகையும் இன்றோரன்ன பிறவும் இலக்கிய வளம் பெற்றிருக்கிற நம் தமிழை, அனைத்துக்கும் மேலாக திருக்குறளைப் பெற்றிருக்கும் தமிழை பரப்பும் பிரசார சங்கங்கள் வேறு மாநிலங்களில் இல்லாதது பெரும் குறை. அந்தக்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[30th March 1963]

10-30
a.m.

குறையைச் சுட்டிக்காட்டுவது இந்தத் தீர்மானத்தின் முக்கிய நோக்கம் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் நம்முடைய தமிழகத்தில் இந்தியினுடைய தன்மையை, வளத்தை, அந்த மொழியில் ஆர்வத்தை தமிழரும் பெறவேண்டும் என்று இந்தி பிரச்சாரசபை பணிகளில் தமிழர்களும் ஈடுபடுகிறார்கள். ஆனால், வேறு எந்த மாநிலங்களிலும் தமிழை வளர்த்துக் கொள்வோர்கள் அந்தந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. நம் மாநிலத்திலிருந்து பிழைப்பிற்காக, வேலைக்காக, பம்பாய், கல்கத்தா ஆமதாபாத், டெல்லி போன்ற இடங்களிலே நம் மாநிலத் தமிழர்கள் ஆங்காங்கே தங்களுக்கு இருக்கக் கூடிய தமிழ் ஆர்வத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளவென்று அந்த தமிழ் சங்கங்களை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள், பிரசாரம் செய்யும் சங்கங்களாக உருவாக்கிப் பணிபுரியவில்லை. இன்னும் குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் சொல்லவேண்டுமானால் நான் கொஞ்சம் சினிமா துறையைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதுபற்றி யாரும் தவறாகக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நம்பிக்கையோடு கூறுகிறேன். இந்தப் படங்களை தமிழ் நாட்டில் எல்லோரும் பார்க்கிறார்கள். இந்தி படித்தவர்கள் அல்லது இந்தி மொழியை உணந்தவர்கள்தான் அந்தப் படங்களை பார்க்கிறார்கள் என்று இல்லாமல் இந்தத் திறைத் துறையிலே நல்ல நடிகர்கள் நடித்த படமாக இருந்தால், இந்தியில் நல்ல இசைவானவர்கள், பாடகர்கள் இசை அமைத்த படங்களாக இருந்தால், தமிழகத்தில் தமிழர்கள் அந்தப் படங்களை ஆர்வத்தோடு சென்று பார்க்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ் படங்கள், தமிழ் நடிகர்கள் நடித்த படங்கள் இந்தி வழங்குகின்ற பகுதிகளில் அல்லது வேறு மாநிலங்களில் நடக்கின்றனவா என்றால், பம்பாய், ஆமதாபாத் போன்ற தமிழர்கள் இருக்கின்ற இடங்களில் ஒரு நாள் காலேக் காட்சியாகவோ அல்லது ஒரு வாரக் காட்சியாகவோ தான் அந்தப் படங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. தமிழ் நடிகர்கள், உயர்ந்த நடிகர்கள், நட்சத்திர மதிப்புப் பெற்றிருக்கிற நடிகர்கள் நடித்த படங்கள் இந்தி மொழி பேசப்படுகிற பிராந்தியங்களில் ஓடுவதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருந்த நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலைமையிலே மாற்றம் காணவேண்டும். இந்த அரசின் சிபார்சு செய்தாவது தமிழ் நாட்டில் வெற்றிகரமாக ஒடுகிற தமிழ் படங்கள், நட்சத்திர மதிப்பு பெற்றிருக்கிற நடிகர்கள் நடித்திருக்கிற தமிழ் படங்கள் அந்தப் பகுதிகளில் வேறு மாநிலங்களில் ஓடுவதற்கும், அந்த வகையிலே தமிழ் ஒலியையும், ஒலியில் கிளம்புகின்ற வீரத்தையும், அதனால் கிடைக்கின்ற கனிவையும் தமிழ் இனிமையையும் மற்றவர்கள் உணர்கின்ற அளவுக்கு அந்தப் பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுகின்ற காரியத்தில் ஈடுபடலாம். இப்படிப் பல கோணங்களில் தமிழைப் பிரசாரம் செய்வதற்காக நல்ல பல நிறுவனங்களை வேறு மாநிலங்களில் அமைக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தத் தீர்மானம் மிக முக்கியமான தீர்மானம் என்ற அளவிலே நம்முடைய நண்பர் திரு. செல்வராஜன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதுடன் ஆதரித்து, இதை நிறைவேற்றித்தரவேண்டும் என்று ஆளும் கட்சியினரைக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. செல்வராஜன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற, தீர்மானம், மற்ற மாநிலங்களிலே தமிழைப் பாராட்டி, உணர்ந்து அனுபவிக்கக்கூடிய வகையிலே இந்த அரசாங்கம் அதற்கென்று ஒரு தனிக் குழு அமைக்கவேண்டும் என்பதுதான். அதைத்தான் அவர் முக்கியமாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்திக்காக இந்தி பிரசார சபை சென்னையில் எவ்வாறு பணி புரிகின்றதோ அதே வகையிலே டெல்லி, கல்கத்தா பம்பாய் போன்ற நகரங்களில் தமிழுக்காக ஒரு அமைப்பை அமைக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களும் அதை ஆதரித்துப் பேசினார்கள். ஒன்று முதலிலேயே கூற விரும்புகிறேன். இந்தி பிரசார சபையின் பணியைப் பொறுத்த மட்டில், கனம் அங்கத்தினர் அவர்களை இந்தப் பிரசார சபையின் சார்பாக அழைக்கிறேன். அவரே அந்த இந்தி பிரசார சபைக்கு வந்து, வேறு முன்னதாக இருக்கிற கருத்துக்களை மறந்து, கொஞ்சம் தள்ளிவைத்துவிட்டு, அங்கே நடைபெறுகிற வேலைகளைக் கொஞ்சம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். வேண்டுமானால், நானும் அவர்களோடு அப்போது இருக்கிறேன். இந்தியைத்

30th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தினிக்கிறது என்பது அல்ல. இந்தி பிரசாரசபை என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மகத்தான பணி புரிகின்றார்கள். பலபேர்கள் தமிழகத்தில் கட்டாயம் இல்லாமல் இந்தி கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. கனம் அங்கத்தினர் திரு. செல்வராஜன் என்ன கருத்தோடு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தாரோ அந்த வேலையைத்தான் இந்தி பிரசார சபை இப்பொழுது செய்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தி பிரசார சபை வெளியிடுகிற பத்திரிகைகளைப் பார்த்திருக்கலாம். இந்தியிலே தமிழ் இலக்கியத்தை, தமிழின் அருமை பெருமையை விளக்கும் அத்தனை நல்ல கட்டுரைகள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன, தமிழ் வரலாறெல்லாம் இந்தியில் வந்திருக்கிறது. அவ்வாறு வட நாட்டில் உள்ளவர்கள், இந்தியை தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் தமிழின் அருமை பெருமையை நன்றாக உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற வகையிலே தக்கிண்பாரத இந்தி பிரசார சபா அக்கறை செலுத்துகிறது. பிரசாரம் செய்கிறது. தெலுங்கிலும் அக்கறை செலுத்துகிறது. மலையாளத்திலும் அக்கறை செலுத்துகிறது. கன்னடத்திலும் அக்கறை செலுத்துகிறது. தமிழுக்காக வட நாட்டிலும் அவர்கள் பிரசாரம் செய்துவருகிறார்கள் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். (திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் குறுக்கீடு) பல மொழிகளிலும் வந்திருக்கிறது. இந்தியிலும் வந்திருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஏதோ டெல்லியில் இருக்கிற தமிழர்கள் தாங்கள் தாங்களாகவே தமிழை அனுபவிக்கவேண்டுமென்பதற்காக குழுக்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அது மட்டும் போதாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால், நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். டெல்லி, கல்கத்தா, பம்பாய் போன்ற இடங்களில் நான் கவனித்ததிலே, அங்கு இருக்கிறவர்களுக்கு இங்கு நமக்கு இருக்கிற தமிழ் ஆர்வத்தைவிட அதிகமாக இருக்கிறது, அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அதிகமாக அனுபவித்து வருகிறார்கள் தமிழை. ஆனால், இந்தியை தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் கூட தமிழைப் புறக்கணிப்பதில்லை. தமிழை அனுபவிக்க முற்படுகிறார்கள். சில இடங்களில் நான் கவனித்திருக்கிறேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உதயபுருக்குப் போயிருந்தேன். அது ராஜஸ்தானில் இருக்கிறது. அசல் இந்தி பேசப்படுகிற மாநிலம் அது. அந்த நகரத்திற்குப் போயிருந்தேன். நான் ஒரு கலைப் பள்ளியைப் பார்க்க வேண்டும் என்று அவர்கள் என்னை அழைத்துச் சென்றிருந்தார்கள். எனக்காக பல நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அதிலே பரத நாட்டியம் நடைபெற்றது. அந்த பரத நாட்டியத்திலே தமிழ் பாட்டு பாடப்பட்டது வட நாட்டிலே. அங்கே உள்ள குழந்தைகள் ஆடினார்கள், அழகாக ஆடினார்கள். தமிழ் பாட்டு சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு தமிழ் நாட்டில் அடையாற்றிலிருந்து தேர்ச்சிப் பெற்ற ஆசிரியரை தமிழரை அழைத்து சென்று அந்தக் குழந்தைகளுக்கு அழகாக தமிழ்ப்பாட்டு கற்றுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அழகாக தமிழில் பாடினார்கள். நல்ல உச்சரிப்பு. தமிழில் பாடி நடனம் ஆடினார்கள். அதைப் பார்த்தேன் இதையெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். டெல்லியில் ஒரு சபை இப்பொழுது இருக்கிறது. தமிழ் பேசுகிறவர்களுக்கு இந்தியிலே அக்கறை ஏற்படவேண்டும், அவர்கள் இந்தியிலே அக்கறை செலுத்தவேண்டும், இந்தியை அனுபவிக்க முற்படவேண்டும், அதே மாதிரி இந்தி பேசுகிறவர்கள் தமிழை நன்றாக அனுபவிக்கவேண்டும் உணர் வேண்டும் என்று நோக்கத்தோடு ஒரு குழு இருக்கிறது. நானே அந்தக் குழுவில் பேசினேன். நான் தமிழிலே பேசினேன். இந்தியிலே பாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள் தமிழைப்பற்றி பேசினார்கள். அவர்கள் இந்தியிலே பேசினார்கள். சில பேர்கள் இந்தியை தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் தமிழிலே நன்றாக பேசக் கூடியவர்கள் இப்பொழுது இருக்கிறார்கள்.

அதோடு, படத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள், தமிழ் படம் ஏதோ காலையில் தான் காட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். படத்தைப் பற்றி எனக்கு ஆசை இருக்கிறது, அதை எப்படி செய்யவேண்டுமென்ற ஆசை எனக்கு இருக்கிறது. ஆனால் அதை நிறைவேற்றக்கூடிய ஆற்றல் எனக்கு இல்லை. அந்த ஆற்றல் எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் இதில் அதிக ஊக்கம் எடுத்துக்கொள்பவர்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th March 1963]

கள். எந்தப் படமாக இருந்தாலும், இந்திப் படமாக இருந்தாலும், நல்ல படமாக இருந்தால் பார்க்கிறார்கள். ஆங்கிலப் படத்தையும் பார்க்கிறார்கள். அம்மாதிரி இந்திப் படத்தைப் பார்ப்பதில்லை. தமிழ் படம் எந்தப் படமாக இருந்தாலும், தமிழ் படத்தைப் பார்க்கிறார்கள். ஆங்கிலப் படத்தை அதிகமாகப் பார்க்கிறார்கள் என்றால், அதிலே தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, ஆங்கிலப் படத்தின் தரத்தின் அளவிற்கு தமிழ்ப் படத்தின் தரத்தையும் உயர்த்த வேண்டும். ஆங்கிலப் படத்தின் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது, அந்த அளவு தரத்தை தமிழ் படம் எட்டவில்லை என்று சொன்னால் அங்கத்தினர்கள் என் மீது கோபித்துக்கொள்ளக் கூடாது. அந்தத் தரத்தை தமிழ் படத்திலும் எட்டுவதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும், முயற்சிக் கப்பட்டு வருகிறது. நான் ஒரு தமிழ் படத்தை தமிழ் நாட்டில் பார்க்க வில்லை. டெல்லியில் பார்த்தேன். மாலே வேளையில் பார்த்தேன், அன்று ஒன்றும் வேலை இல்லாமல் இருந்தது. தமிழ் படம் பார்ப்பதற்கு ரொம்ப ஆசைதான். அந்தப் படத்தை நான் பார்த்தேன் டெல்லியில். அம் மாதிரி படங்கள் வட நாட்டில், இந்தி பேசப்படுகிற, தமிழ் பேசப்படாதப் பிராந்தியங்களில் அதிகமாக காட்டப்பட வேண்டும் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அது எப்பேர்ப்பட்ட படம் அங்கு போகிறது என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. படம் அங்கே போனால் பார்க்கக் கூடிய படமாக இருக்கவேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நல்ல அனுபவம் இருக்கிறது.

படம் நல்ல படமாக இருக்கவேண்டும், சிறந்த நடிகர்கள் நடக்கிற படமாக இருக்கவேண்டும். சில சமயத்தில் சிறந்த நடிகர்கள் நடக்கின்ற படங்கள் கூட வெற்றிகரமாக இருவதில்லை. படத்தினுடைய (தீமை) 'Theme' பொறுத்திருக்கிறது, நடிகர்களைப் பொறுத்திருக்கிறது, பட அமைப்பைப் பொறுத்திருக்கிறது. மூன்றும் சேர்ந்து நன்றாக அமைய வேண்டும். தமிழ் நாட்டு மக்கள் நல்ல ரசிகர்கள். சிறந்த ரசிகர்கள். மற்ற மாநிலங்களிலும் மக்கள் அப்படியேதான் இருப்பார்கள் என்றதான் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, அவர்கள் தாய் மொழியில் இருக்கிற படம் இல்லாமல், வேறு மொழியில் உள்ள படமாக இருந்தால், தமிழ் படமாக இருந்தால் கூட, நல்ல படமாக எடுக்கவேண்டும். நாம் இதெற்க் கென்றாவது, மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள் பார்ப்பதற்கு என்றாவது தகுந்த முறையில் கதை எழுதி, நல்ல நட்சத்திரங்களைப் போட்டு சிறப்பான முறையில் படம் எடுக்க வேண்டும். அதற்குத்தான் முயற்சி செய்ய வேண்டும். நான் சொல்லலாமே தவிர, அதை நிறைவேற்றக்கூடிய வர்கள் இங்கே எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் அடுத்த மாநிலங்களுக்குத் தேவையான படங்களை நாங்கள் தயாரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் தணிக்கை அதிகாரிகளுடன் பேசிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் நிகழ்ந்த ஒரு நிகழ்ச்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். தமிழ்ப் படங்களில் இருக்கிற காட்சியோடு இந்திப் படங்களில் இருக்கிற காட்சியை ஒப்பிட்டு இந்திப் படத்திலே தரக்குறைவான காட்சிகளை அனுமதிக்கிறீர்களே, அதே சென்சார் போர்டோனே தமிழ்ப் படங்களில் அதுமாதிரியான காட்சி வந்தால் என் அனுமதிக்கிற தில்லை என்று தணிக்கை அதிகாரிகளைக் கேட்டேன். அதற்கு தணிக்கை அதிகாரி, அந்தக் கலாச்சாரம் வேறு, இந்தக் கலாச்சாரம் வேறு என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் குறிப்பிடுகிறபடி பார்த்தால் தரக்குறைவான படங்களை எடுத்துத்தான் அனுப்ப வேண்டியிருக்கும் என்று வருத்தத் தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அப்படி இல்லை. ஆங்கில நாட்டு—மேல் நாட்டு கலாச்சாரத்திற்கும் இந்த நாட்டு கலாச்சாரத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இருந்தாலும் நல்ல ஆங்கிலப் படங்களை இங்கே ஓரளவு கூட்டம் கூடி அனுபவிக்கிறார்கள். சில நாட்களுக்கு முன்பு இங்கே இங்கிலாந்திலிருந்து ஒரு நாடகக் குழு வந்து இங்கே நாடகம் நடத்தினார்கள். “ஹாம்லெட்” நடத்தினார்கள். அதிலே “கோஸ்ட்” (Ghost) வருகிறது. இங்கெல்லாம் புகுத்தறிவுள்ளவர்கள் கோஸ்டுகளை

30th March 1963]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நம்பாதவர்கள். அங்கும் நம்புகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அது வேறு விஷயம். ஷேக்ஸ்பியர்—உலக கவி—அவர்கள் இயற்றிய நாடகம். சிறப்பாக நடத்தினார்கள். நல்ல கூட்டம் கூடியது. அண்ணாமலை மன்றமே கொள்ளவில்லை. சிறந்த முறையில் நடத்தினார்கள். அதைப் பார்த்து இங்குள்ள மக்களெல்லாம் ரசித்தார்கள். இங்குள்ளவர்கள் கூட நல்ல தரமுள்ள படமாக இருந்தால் அதை ரசிப்பார்கள். அதற்குக் கொஞ்சம் பிரத்தியேகமாக ஆற்றல் உள்ளவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நாம் போய் அது நல்ல படம் என்று நினைக்க முடியாது. இந்தி பிரச்சார சபா இந்தியைத் திணிக்கவில்லை என்று சொன்னேன். நல்ல படமாக இருந்தால் நாம் மட்டும் அனுபவித்தால் போதாது. நம்முடைய தமிழ் கலைமீன் அருமையை மற்றவர்கள் உணரச் செய்யவேண்டுமென்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான். படங்கள் மூலமாக மட்டும் நாம் ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்ய முடியாது.

இப்போது சாதாரணமாக டில்லியிலே ஒரு சிறந்த பள்ளி இருக்கிறது. பல பள்ளிகளை நம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பேர்னவர்கள் அக்கறையோடு நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல சிறந்த ஸ்தாபனங்கள் அவைகள். தமிழர்கள் மட்டுமல்லாமல் வேறு மொழி பேசுகிறவர்களும் அங்கு இருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளிகளுக்கு நாம் உதவி அளித்திருக்கிறோம். பம்பாயில் ஒரு சிறந்த பள்ளி இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிக்கு உதவி அளித்திருக்கிறோம். நாக்பூரில் இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிக்கும் உதவி அளித்திருக்கிறோம். அதோடு நான் முன்பு இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிட்டது போல பல பல்கலைக்கழகங்களுக்கு உதவி அளித்திருக்கிறோம். அதே மாதிரி மாஸ்கோ, ஆகஸ்போர்டு போன்ற நாடுகளிலும் தமிழ் கற்றுக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. அங்கேயெல்லாம் கூட தமிழ் பரப்பப் பட்டு வருகிறது என்று பார்க்கும்போது நாம் எல்லோரும் பெருமை அடைகிறோம். அதில் மேலும் மேலும் அக்கறை செலுத்துவோம். ஆனால் தமிழை மற்ற மாநிலங்களில் பாபுலரைஸ் செய்வதற்காக ஒரு குழு என்றால், நான் ஒன்று சொல்வேன்—தப்பிதமாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது; கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது; இதுதான் சிறந்த கருத்து, தமிழை எங்கெல்லாம் பாபுலரைஸ் செய்வதென்றால் தமிழ் பேசாத இடங்களில் அல்ல—இப்போது ஒரு நிலை, கேவலமான நிலை என்னவென்றால் நம்மிடையே பாபுலரைஸ் செய்ய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. எதிர் கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்கள் கூறினார்களே, சிறந்த இலக்கியங்கள் என்று. அவைகளை இங்கே எத்தனை பேர்கள் படித்திருப்பார்கள்? அவைகளை எத்தனை பேர்கள் படிக்க முன் வருகிறார்கள்? எத்தனை பேர்கள் கல்லூரிகளில் வைத்ததில் படித்திருக்கிறார்கள்? இங்கேயே படிக்கவில்லை. இங்கேயே தமிழின் அருமையை மாணவர்களெல்லாம்—நாம் இல்லை என்றாலும்—மாணவர்களெல்லாம் உணர்ந்து பயனடையவில்லை. ஆகையினால் வெளி மாநிலங்களில் அக்கறை செலுத்த வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அக்கறை செலுத்தப்படுதான் வருகிறது. மேலும் அக்கறை செலுத்தப்படும். ஆனால் அங்கத்தினர்—இந்தத் தீர்மானத்தை பிரேரேபித்த அங்கத்தினர்—சூறியபடி இதற்கென்று ஒரு போர்டு தேவையில்லை.

தமிழ் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. பீரோ ஆப் தமிழ் பள்ளிகேஷன்ஸ் என்று இருக்கிறது. புத்தகங்கள் வெளியிட்டு பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறது. தமிழ் டெவலப்மெண்ட் அன்ட் ரிசர்ச் கவுன்சில் என்று வேறு ஒன்று இருக்கிறது. இவையெல்லாம் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகின்றன. கல்கத்தாவில் தமிழ் சங்கம் ஒன்று சிறந்த வகையில் பணியாற்றி வருகிறது. சில மாதங்களுக்கு முன்பு அந்தச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே வந்து ஒரு விழாவில் கலந்து கொண்டபோது அந்தச் சங்கத்தின் சார்பாக ஒரு யோசனை கூறினார்கள். “கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழுக்கு ஒரு சேர் (Chair) அமைக்க வேண்டும். அதற்காக உங்கள் அரசாங்கம் உதவி அளிக்க வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். அப்போதே சொன்னேன், அப்படி பல்கலைக்கழகம் முன் வந்தால் வேண்டிய உதவிகளை அளிக்க நாங்கள் முன்வருவோம் என்று. அவ்வாறு மேலும் மேலும் உதவிகள் அளிக்க

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[30th March 1963]

பட்டு வருகின்றன. அதற்கென்று ஒரு தனி குழு அமைக்கவேண்டியது இல்லை. அதுவும் தமிழ் பாபுலரைசேஷன் போர்டு என்றால் நாமே பறைசாற்றுவதுபோல் இருக்கும். நாம்தான் படிக்கவில்லை என்றால் நீங்களாவது படியுங்கள் என்று சொல்வதுபோல இருக்கும். அரசாங்கம் இதுகுறித்து நல்லமுறையிலே அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். தமிழுக்கு நல்லமுறையிலே மேலும் மேலும் ஊக்கம் அளிக்கிறோம். ஆகையால் இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI M. S. SELVARAJAN : Mr. Speaker, Sir, I am convinced by the Hon. Minister's reply. So I do not press my resolution. The resolution was, by leave, withdrawn.

(2) EFFECTIVE IMPLEMENTATION OF PROHIBITION.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய தீர்மானத்தை நான் மிரேரேபிப்பதற்கு முன்னால் என்னுடைய தீர்மானத்திற்கே ஒரு பெரிய ஆபத்து வந்திருக்கிறது. இங்கே கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற தாளில் ஆங்கிலத்தில் அந்தத் தீர்மானம் சரியாகவும், அதுவே தமிழிலே நேர்மாறான கருத்தைத் தெரிவிப்பதாகவும் இருக்கிறது. கனம் சபாநாயகர் மூலமாக

MR. SPEAKER : What is the difficulty with the hon. Member, Sri K. A. Mathialagan? Let him read the Tamil version of the resolution.

SRI K. A. MATHIALAGAN : I will read the English version, Sir.

MR. SPEAKER : I have read the English version. Let the hon. Member, Sri K. A. Mathialagan read the Tamil version of the resolution.

SRI K. A. MATHIALAGAN : The first part reads that this House approves the stand taken by the Government with regard to 'Prohibition.' I agree with the Hon. Minister's policy. But the second part of the resolution has not been translated properly. In this connection, I submit, Sir, that this resolution should be split into two parts. So far as the first part is concerned it is correct. The second part of the resolution is not correct. So the Department may kindly be asked to translate it correctly.

MR. SPEAKER : I presume that the Hon. Member, Sri K. A. Mathialagan wants that vigorous steps be taken to effectively implement the same.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Yes, Sir. It is all right in English.

“மதுவிலக்கு குறித்தும் அதைத் தீவிரமாக அமலாக்குதல் குறித்தும் அரசினர் மேற்கொண்டுள்ள நிலையை இச்சபை அங்கீகரிக்கிறது” என்று இருக்கிறது. எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால் “மது விலக்கு குறித்து சர்க்கார் கொள்கையை இந்தச் சபை அங்கீகரிக்கிறது. ஆனால் செவ்வையான முறையில் அமல்படுத்த தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த மன்றம் வற்புறுத்துகிறது” என்று இருக்கவேண்டும். “மதுவிலக்கு குறித்தும் அதைத் தீவிரமாக அமலாக்குதல் குறித்தும் சர்க்கார் மேற்

30th March 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கொண்டுள்ள நிலையை இந்தச் சபை அங்கீகரிக்கிறது” என்ற கருத்தை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. “மதுவிலக்கை அரசாங்கம் தீவிரமாக அமலாக்குவதில் தவறு இருக்கிறது” என்பதைத் தெரிவிக்கும் முறையில் அந்தக் கருத்தோடுதான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. செவ்வையான முறையில் அமலாக்குவதற்கு தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த மன்றம் வற்புறுத்துகிறது என்ற தீர்மானத்தை சட்டமன்ற துறையினர் தமிழில் திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை பிரேரேபிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: In that case, the hon. Member, Sri K. A. Mathialagan, may move his English resolution.

SRI K. A. MATHIALAGAN: Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That this House approves the stand taken by the Government with regard to Prohibition and urges that vigorous steps be taken to effectively implement the same.’

The resolution was duly seconded.

MR. SPEAKER: The resolution is before the House for discussion.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தில் நான் அதிகமாக ஒன்றும் பேசப்போவதில்லை. இந்தத் தீர்மானம் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னரேயே மதுவிலக்கு குறித்து பரபரப்பான விவாதம் இருந்த நேரத்தில் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு தீர்மானம். அந்த நிலையில் அப்போது வந்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இருந்தபோது ஒரு அதிகாரபூர்வமற்ற நாளை சட்டமன்றத்தில் உத்தியோக அலுவல்களை கவனிப்பதற்கு மட்டும் எடுத்துக்கொண்டதால் அப்போது கொண்டுவர முடியவில்லை. அப்போதே வந்திருக்க வேண்டிய இந்தத் தீர்மானம் இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது நான் முக்கியமாக இரண்டு மூன்று விஷயங்களை மாத்திரம் குறிப்பிட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக வழக்குமன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள், போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் இவைகளெல்லாம் இன்றைக்கு நிரம்பி வழிகின்றன. இதை அமல்படுத்துவதிலிருக்கும் கோளாறினால் இலட்சக்கணக்கான வழக்குகள் இருக்கின்றன என்றெல்லாம் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கிறார்கள். மதுவிலக்குத் திட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்தவேண்டும் என்பதைப்பற்றித் தீர்க்கமாகச் சிந்திக்க வேண்டிய கட்டத்தில் இன்றைக்கு நாம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறோம். பாண்டிச்சேரியும், காரைக்காலும் நம்முடைய மாநிலத்தையொட்டியிருக்கும் காரணத்தால் பல வகை மது பானங்கள், புட்டிகள் வருகின்றன என்று சொல்லப்பட்டது. காரைக்காலிலிருந்து தஞ்சை மாவட்டப் பகுதிகளுக்கும், பாண்டிச்சேரியிலிருந்து கடலூர் போன்ற தென்னாற்காடு மாவட்டப் பகுதிகளுக்கும் மது வகைகள் வரக்கூடிய நிலையைப்பற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு நமது சர்க்கார் வற்புறுத்தி எடுத்துச் சொல்லக்கூட கடைமடப்பட்டிருக்கிறார்கள். ‘மது விலக்குத் திட்டத்தை அமல்படுத்துவதில் தீவிரமாக இல்லை’ என்று தீர்மானம் வற்புறுத்தினாலும், வேறொரு விவகாரத்தில் தீவிரமாகத்தான் இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்தும் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்று நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்குள்ள கனம் உறுப்பினர் ஒருவர் எடுத்துச் சொன்னது போல, பணக் காரர்களும், பங்களாக்களில் இருப்பவர்களும் தவறு செய்வார்களானால், அப்படிப்பட்டவர்களைப் பிடிக்க அவ்வளவாக முயற்சிகள் எடுக்கப்படுவதில்லை. ஆனால், ஏழை எளியவர்கள், பதவிக்குறைவானவர்கள், வறுமையாக இருக்கிறவர்கள் மத்தியில் இந்தச் சட்டத்தின்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [30th March 1963]

பெயரைச் சொல்லி பல அக்கிரமமான செயல்கள் நடைபெற்று வருகின்றன என்று இந்த மன்றத்தில் பல நேரங்களில் நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். உதாரணம் ஒன்று சொல்வேன். முன்பும் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கும் ஆயிரம் விளக்குத் தொகுதியில் மங்களபுரம், ஜகன்னுதபுரம் பகுதிகளிலும், கனம் நண்பர் திரு. கருணாநிதி அவர்களுடைய இல்லத்திற்குப் பின்னாலே கூட, இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் உள்ள அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு, இரவு 12 மணி, ஒரு மணிக்குக் கூட போலீஸ்காரர்கள் நிரபராதிகளாக இருப்பவர்களுடைய குடிசைப் பகுதிகளில் புகுந்து, கதவுகளைத் தட்டி, அட்ரேயியங்கள் செய்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு கொடுத்துவிடுகிறது. இதை யாருமே மறுப்பதற்கில்லை. பணக்காரர்களை இந்தச் சட்டம் அஞ்ச வைப்பதில்லை. ஆனால், ஏழை எளிய நிரபராதிகள் வசிக்கும் குடிசைப் பகுதிகளில், இரவு 11 மணிக்குக் கூட, எங்கே வேண்டுமானாலும் போகலாம், என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்கிற அளவுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுக்க இந்தச் சட்டம் பயன்படுகிறது. சோதனை செய்யப் போகிறவர்கள் மந்திரிமார்களல்ல. இந்த அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறவர்கள் தவறாகப் பயன்படுத்துவதற்குப் பல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்பது நமக்குத் தெரியும். “வெள்ளைக்காரனுக்கு அவனுடைய வீடு ‘காலை’ போன்றது, அங்கு அத்துமீறி காரியங்கள் நடக்கக்கூடாது, அந்த வீட்டுக்குரியவன்தான் அங்கே ராஜா” என்று ஒரு வாசகம் உண்டு. ஆனால், அந்த நிலைமை நம்முடைய நாட்டில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு இருக்கிறதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நாட்டு ஏழை மக்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுடைய உரிமை இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதினால் உள்ள கோளாறு காரணமாகப் பாதிக்கப்படுகிறது. அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்தச் சட்டம் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நான் நேற்றே சொன்னேன், உரிமைக்கும் உடைமைக்கும் உயிருக்கும் கூட பாதுகாப்பு இல்லாத ஒரு நிலைமை நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று. ஆனால் இப்பொழுது மானத்திற்குக்கூடப் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். வேறு காரணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு, இரவு 12 மணிக்குக்கூட பெண்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமையில், அவர்களிடம் அட்ரேயியமாக நடந்து கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில், தவறாக நடந்து கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் அதிகார இயந்திரம் இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்துகிறது. வெள்ளைக்காரனுக்கு உள்ளது போல அந்த அளவுக்கு தனி மனிதனுக்குள்ள அடிப்படை உரிமை நம் நாட்டில் இருக்கிறதா என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். மது விலக்குச் சட்டத்தை நல்ல வகையில் சீராக அமைக்க எல்லாக் கட்சிகளினுடைய ஆதரவும் இந்த சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. இந்தத் தத்துவம் உண்மையிலேயே மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடியது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. வேறு பல மாநிலங்களில் காணப்படும் ஊசலாட்டமும், பலவீனப்படுத்தும் முயற்சியும் நல்ல வேளையாக நம்முடைய மாநிலத்தில் இல்லாமல், இந்தக் கொள்கையைத் திடமாகக் கடைபிடிக்கவேண்டும் என்ற கருத்து இருப்பதை உண்மையிலேயே நாம் பாராட்டுகிறோம். என்றாலும், ஏழை எளிய வாயில்லாப் பூச்சிகளைக் கொடுமைப் படுத்தும் அக்கிரமமான இயந்திரமாக மாறும் முறையில் மது விலக்குத் திட்டத்தை மேலும் மேலும் தீவிரமாக அமல்படுத்தவேண்டும் என்கிற காலகட்டத்தை நாம் அடைந்துவிட்டோம். இதை நல்ல முறையில் அமல்படுத்தும் வகையில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை கண்டிப்பாக அமைக்கவேண்டுமென்கிற கோரிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லி, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகின்றேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மது விலக்குச் சட்டத்தை பாரத நாட்டில் எந்தப் பகுதியிலும் கொண்டுவராமல் இருந்த போதே, முன்னோடி மாகாணமாக இந்த மாகாணம்தான் அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. தேசப் பிதா மகாத்மா காந்தியடிகள் ஏற்படுத்திய நிர்மாணத் திட்டங்களில் முக்கியமானதாக இந்த மதுவிலக்குத் திட்டம் கருதப்பட்டது. கள்ளக்கடை, சாராயக் கடைகளை எடுப்பதில் இந்த மாநில சர்க்கார் அக்கறை எடுத்து, அக்டோபர் மாதம் 1-ம் தேதி 1937-ல்

30th March 1963]

[திரு. பூ. கக்கன்]

பரீட்சார்த்தமாக சேலம் ஜில்லாவில் கொண்டு வந்தது. அதன் பிறகு, மூன்று ஜில்லாக்களில் கொண்டு வந்தது. அதையடுத்து, எட்டு ஜில்லாக்களில் கொண்டு வந்தது. கடைசியாக, மாநிலத்தில் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் மது விலக்குத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, அது சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது.

மதுவிலக்குத் திட்டத்தைத் தீவிரமாக அமல்படுத்தவேண்டும் என்று மதிப்பிற்குரிய திரு. மதியழகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மிகத் தீவிரமாக நம்முடைய மாகாண அரசாங்கம் நல்ல முறையில் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அமல் படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக 1958-ம் வருஷத்தில் சட்டத்தைத் திருத்தி, அதிக அக்கறை எடுத்து வருகிறது என்பதை நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

குக்கிராமங்களில் ஒரு சில ஏழைகளை பணம் படைத்தவர்கள் தூண்டி, அவர்களைப் பக்கத்துணையாக வைத்துக்கொண்டு சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு முற்பட்டார்கள். அதைத் தடுப்பதற்காக அரசாங்கம் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டது. எங்கே அம்மாதிரி சாராயங்கள் காய்ச்சுவதாகத் தெரிந்தாலும், அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் மீது கேஸ் போட்டு, ஜாமீனில் கூட விடக்கூடாது என்று அரசாங்கம் திட்டம் வகுத்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் 5,000 ரூபாய் வரைக்கும் அபராதம் போடலாம் என்றும், இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் ரூபாய் 1,000 வரைவிய் அபராதம் போடலாம் என்றும் சட்டத்தின் மூலமாக அதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்து, அதைத் தீவிரமாக அமல் படுத்தியும் வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல. கரும்பிலிருந்து வரும் மொலாஸைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஒரு சில இடங்களில் திருட்டுச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு எதெதனித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். லைசன்ஸ் பெற்றுத்தான் மொலாஸஸ் ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறோம். இதைக் கொண்டு கள்ளத்தனமாகச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்களைப் பொறுத்தவரையில் கண்ணாங்கருத்துமாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாடு செய்து வருகிறது. லைசன்ஸ் மூலமாகத்தான் அதைக் கொடுத்து வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திடீர் திடீர் என்று கிராமங்களுக்கும் நகரங்களுக்கும் போலீஸ் அதிகாரிகள் வேகமாக ஓடும் வாகனங்களில் சென்று, கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்களை விரட்டிப் பிடிப்பதற்கும் தக்க ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறோம். இம்மாதிரி 'ரெய்கேன்' மூலமும் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் பிடிக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஏதாவதொரு இடத்தில் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப்பட்டால் அல்லது விற்பனை செய்யப்பட்டால், அதுபற்றி ரகசியத் தகவலைப் போலீசாருக்கு தெரிவிக்கும்போது, அதை போலீசார் யாரிடத்திலும் சொல்லக் கூடாது என்ற முறையைக் கடைப் பிடித்து, அப்படி ரகசியத் தகவல் கொடுத்து, மதுவிலக்குத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு உதவி செய்கிறவர்களுக்கு சம்மானம், வெகுமதி (ரிவார்டு) கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

மேலும் எந்தக் கிராமமாவது மது விலக்குத் திட்டத்தை நடத்துவதில் நல்ல முறையில் ஒத்துழைத்து, அந்தக் கிராமத்தில் குடிசாரர்களே இல்லை, திருட்டுச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்களே இல்லை என்று தெரிய வந்தால், அந்தக் கிராமத்திற்கு வாசகசாலையும், ரேடியோவும் ஏற்படுத்தும் நிலைமையை உண்டாக்கி, மதுவிலக்குத் திட்டத்தைச் சிறப்பாக அமல் நடத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் பாடுபட்டு வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

[திரு. பூ. கக்கன்]

[30th March 1963]

இன்னும் சில இடங்களில் ஃப்ரெஞ்சு பாலிஷுக்கு லைசென்ஸ் வாங்கிக்கொண்டு, அவற்றைத் தவறாக உபயோகப்படுத்தினால் அதைக் கண்டுபிடித்து, எந்தவிதமான குற்றமும் நடக்காதபடி கண்காணித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவும் அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மதுவிலக்குத் திட்டத்திற்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பு நல்ல முறையில் இருக்கிறது. ஒரு சில இடத்தில் ஒத்துழைப்பு இல்லை என்பதற்காக, “பரிபூரணமாக ஒத்துழைப்பு கிடையாது, திட்டம் வெற்றிபெறவில்லை” என்று சொல்லக்கூடாது. நம்முடைய மாநிலத்தில் முன்பு இருந்த நிலையையும் இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். அதுவும், ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களிடையே இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் என்ன மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். கிராமத்தில் கள்ளுக்கடை இருந்தபோது, குடித் துவிட்டு தாய்மார்களை அடித்துத் துன்புறுத்திய நிலைமையும் அப்பொழுது இருந்தது என்பது பல கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்ததே. எவ்வளவோ சிரமங்கள் அப்பொழுது இருந்தன.

11-00
a.m.

அந்த நிலைமை இப்போது இல்லை. இப்போது நிம்மதியாக வாழ்கிறார்கள். அப்போது அடி வாங்கிக்கொண்டிருந்த தாய்மார்கள் இப்போது நிம்மதியாக வாழ்கிறார்கள். பொருளாதார நிலைமையில் பார்த்தாலும் அவர்களுடைய நிலைமை சீர்ப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு சம்பாதிக்கின்ற பணத்தைக் கள்ளைக் குடித்துவிட்டு, கழி தின்றுவிட்டு குடும்பத்தைப் பட்டினி போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இன்றைக்கு அவர்களுடைய குடும்பம் பட்டினி கிடக்கக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. இன்றைக்கு தாய்மார்கள் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் வைத்து மதுவிலக்குத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடந்து வருகிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம். ஏதோ 50 கேள், 100 கேள் போட்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் மதுவிலக்குத் திட்டம் நல்ல முறையிலே நடைபெறவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே அதிக அக்கறை எடுத்து இந்தத் திட்டத்தைச் சிறப்பான முறையிலே நடத்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ஒரு சில இடங்களில் போலீஸ்காரர்கள் அவர்கள் பக்கம் சேர்ந்து விடாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதைக் கண்காணிப்பதற்காகத்தான் சி.ஐ.டி. போலீசார் இருக்கிறார்கள். மேலும் “ப்ரொஹிபிஷன் இன்டலிஜென்ஸ் ப்யூரோ” ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். போலீசார் கவனிக்காமல் இருந்தால் அவர்களைக் கவனிக்கும்படி தூண்டுதல்தரக்கூடிய இந்த அமைப்பு ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

மதிப்புக்குரிய மதியழகன் அவர்கள் பேசும்போது, “உரிமைக்கும், உடமைக்கும், உயிருக்கும் பாதுகாப்பு இல்லை” என்ற வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் எப்போதும் மக்களுடைய உரிமைகளுக்கும், உடமைகளுக்கும், உயிருக்கும் பாதுகாப்புக் கொடுத்துக் கொண்டேதான் வருகிறது. திருட்டுச் சாராயம் காய்ச்சபவர்கள் ஏழைகளாக இருந்தாலும், பணக்காரர்களாக இருந்தாலும் குற்றவாளிகளே. பணக்காரர்களால் தூண்டிவிடப்பட்டு ஏழைகள் திருட்டுச் சாராயம் காய்ச்சினாலும் அதுவும் தவறுதான். எங்கே திருட்டுச் சாராயம் காய்ச்சப் படுவதாகச் செய்தி வருகிறதோ அங்கு போலீசார் “ரெய்” செய்து நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். அப்படி ரெய் செய்வதன் காரணமாக ஏழைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஏழைகள் வாழ்கின்ற பகுதிகளில் மதுவிலக்கைத் தீவிரப்படுத்துவதற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாமென்று நாங்கள் யாரும் கூறவில்லை. அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கும்போது, சந்தேகிக்கப்படுகிற இடங்களுக்குப் போலீசார் செல்வது முறையாக இருந்தாலும், அவர்கள் செல்லுகின்ற நேரத்தில் ஏழை மக்கள் வாழும் குடிசைகளில் இருக்கும் பானை சட்டிகளை எல்லாம் போட்டு உடைக்கும் வகையிலே நடந்துகொள்வதுதான் மோசமாக இருக்கிறது. சாராயம் காய்ச்சப்பட்ட பாணையைக்கூடக் கோர்ட்டுக்குக்

30th March 1963] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கொண்டுபோக வேண்டியவர்கள் அவர்கள். ஆகவே, ஏழைகளுடைய வீட்டில் இருக்கக் கூடிய பானை சட்டிகளை எல்லாம் எடுத்து வேளையில் எறிந்து தொலைக்குப்படுத்த வேண்டாமென்றுதான் நாங்கள் கூறுகிறோம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் ஏழைகளை மட்டுமல்லாது, பணக்காரர்களையும் கட்டுப்படுத்தும், பணக்காரர்கள் தவறு செய்தாலும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். இந்த வகையில் இதுவரை பணக்காரர்கள் மீது எத்தனை வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரத்தை இந்த மன்றத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : பணக்காரர்கள் ஏழைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மதிப்புக்குரிய கருணாநிதி அவர்கள் போலீஸ்காரர்கள் குடிசைகளில் போய், பானை சட்டிகளைப் போட்டு உடைக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நாம் கொஞ்சம் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். நல்ல முறையில் நீதி நிர்வாகம் நடப்பதற்காக போலீஸ்காரர்கள் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் வேண்டுமென்றே போய் ஏழைகளைக் கெடுக்கவேண்டுமென்று நிலைப்பாடுகளா? அந்த மாதிரி என்னும் அவர்களுக்கு வருமா? போலீஸ்காரர்களுக்கு மேலே சப் இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார். டிபுடி சூப்பிரின்டெண்டெண்டு இருக்கிறார். அவர்கள் தவறாக அப்படி நடந்தால் வேலை போய்விடுமென்று அவர்களுக்குத் தெரியாதா? ஆகவே, ஒருக்காலும் அவர்கள் அப்படிச் செய்ய முன் வர மாட்டார்கள்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : மாதத்திற்கு இத்தனை வழக்குகளைப் பிடிக்கவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் போலீஸ்காரர்களுக்கு இருப்பதன் காரணமாக, மாத முடிவில் முன்பு குற்றம் செய்தவர்கள் யார் யாரோ அவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்று அனாவசியமாகத் தொல்லைகளைக்கொடுத்து வழக்குப் போடும் நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மாதத்தில் இத்தனை கேஸ்கள் பிடிக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால் ஏழைகள் வீட்டுச் சட்டிப்பானைகளை உடைப்பதற்காகப் போவார்களா? ஒருக்காலும் போக மாட்டார்கள். அவர்களும் நம்மைப்போல மனிதர்கள்தான். அவர்களுக்கு நல்ல உள்ளம் இருக்கிறது. அவர்கள் வீணாக ஏழைகளின் குடிசைகளுக்குப் போய் தொந்தரவு செய்யமாட்டார்கள். அவர்கள் ஏழைகளை வீணாக தொந்தரவு செய்கிறார்கள் என்று கற்பனை பண்ணி அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சாட்டுவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏழைகளாக இருந்தாலும், பணக்காரர்களாக இருந்தாலும் உண்மையிலேயே குற்றவாளிகளாக இருந்தால் தீவிர நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Is the Hon. Member Sri K. A. Mathialagan pressing his resolution?

SRI K. A. MATHIALAGAN : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : The resolution is very dubious. Anyhow I will put it to vote.

The question is:—

“That this House approves the stand taken by the Government with regard to Prohibition and urges that in vigorous steps be taken to effectively implement the same.”

The resolution was put and lost.

[30th March 1963]

V.—GOVERNMENT MOTION.

DISCUSSION ON THE EDUCATIONAL PATTERN

MR. SPEAKER: We shall now take up the Government motion.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : “ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ஸார்”, மதிப்புக்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, எந்த மசோதாவாக இருந்தாலும், தீர்மானமாக இருந்தாலும் முதலிலே இந்த மன்றத்திலே விவாதித்து விட்ட பிறகுதான் மேலவைக்குச் சென்று அவர்கள் விவாதித்து முடிவெடுப்பது என்ற முறையைக் கடைப்பிடித்து வந்திருக்கிறோம். இந்த மன்றம் தன்னுடைய கருத்தை அறிவித்த பிறகு மேலவையினுடைய கருத்தைப்பற்றி வேண்டுமென்ற முறை கடைப் பிடிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் புதிய கல்வி முறை பற்றிய குறிப்பைப் பொறுத்த மட்டில் முதலிலே மேலவையிலே விவாதித்து முடிவு செய்து பிறகு இந்த மன்றத்திலே விவாதித்து முடிவு எடுக்க வேண்டிய கட்டத்திலே இருக்கிறோம். இந்த முறை அவ்வளவு சரியான முறை அல்ல. எந்தப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும், எந்தத் தீர்மானமாக இருந்தாலும், எந்த மசோதாவாக இருந்தாலும் இந்த மன்றத்திலே விவாதிக்கப்பட்ட பிறகுதான் மேலவையின் கருத்தை அறியும் முறையைக் கையாண்டு வருகிறோம். ஆகவே, இந்த மன்றத்தின் உரிமையைக் காப்பற்றுகின்ற வகையில் அந்த முறை இப்போது புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஒழுங்குப் பிரச்சனையாக ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதைப் பற்றி நான் விளக்க விரும்புகிறேன். எந்தப் பார்லிமெண்டு சபைகளிலும் கையாளப்படுகிற முறை மசோதாவாக இருந்தாலும், தீர்மானமாக இருந்தாலும் சட்டசபையிலே விவாதிக்கப்பட்ட பிறகுதான் மேல் மன்றத்திற்குப் போக வேண்டுமென்பதல்ல. “ஃபினான்ஷியல் பில்” ஆக இருந்தால்தான், நிதியைப் பற்றிய மசோதாக்கள்தான் முதலிலே இந்த மன்றத்திற்கு வரவேண்டும். மற்றப் படி நம்முடைய மேல் மன்றத்திலேயே எத்தனையோ மசோதாக்கள் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கு நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு இந்த மன்றத்திற்கு வந்து நிறைவேறியிருக்கின்றன. இந்த மன்றத்திலும் தொடங்கலாம், மேல் மன்றத்திலும் தொடங்கலாம், விவாதித்திருக்கிறோம். “Precedent” கூறலாம். இந்த முறை பார்லிமெண்ட் சபைகளிலும் கையாளப்படுகிறது.

அங்கு கொண்டு வந்து பிரேரேபித்து, விவாதிக்கப்பட்டு, சட்டமாக்கப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகுதான் இந்த மன்றத்திற்கு வந்தது. அதற்குப் பிறகு இங்கு பரிசீலனை செய்து நிறைவேறியது. ஆகவே இதில் ஒழுங்குப் பிரேரேபினை ஒன்றும் இல்லை. அதனால் இந்த மன்றத்தின் உரிமை பாதிக்கப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: I will give my ruling on Monday the 1st April 1962.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move:—

“That the Educational Pattern as enunciated in the note placed on the Table of the House on the 25th March 1963 be taken into consideration.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கல்விக்கொள்கையை பற்றி, கல்விமுறைப் பற்றிய விவாதம் இப்போது நடைபெற வேண்டியிருக்கிறது. 25-ம் தேதி இம்மன்றத்தில் இது சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது இங்குதான் முதலில் சமர்ப்பித்தேன், மூன்று மணிக்கு மேல்தான் மேல் சபையில் இது சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இதுபற்றி விவாதிக்க கோருவதற்கு முன் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன், புதிதாக ஒரு கல்வித் திட்டத்தை நான் உருவாக்க இந்த

30th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கிறேன் என்று யாரும் கருத வேண்டாம். கல்வித் திட்டம் நீண்ட காலமாக இருக்கிறது. தொன்றுதொட்டு, கல்வி மக்களின் நல்வாழ்விற்று அவசியம் என்று உணரப்பட்டு வந்திருக்கிறது. கல்விக்கு பெயர் போன நாடு நம் நாடு. இங்கு சிறந்த வரலாறுகள் இருக்கின்றன. பண்டைக்காலத்தில், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் அல்ல, அதற்கு முன்பு “Vedic times” என்று சொல்வார்கள், அதற்காக கணம் அங்கத்தினர்கள் வருத்தப்படக்கூடாது, “Vedic times” ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அப்போதும் உயர்ந்த கல்வி பெற வேண்டுமென்ற கருத்து தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கும், பாரத நாட்டு மக்களுக்கும் இருந்திருக்கிறது. அந்தக் காலம் தொட்டே இந்த நாடு ஒன்று. இமயம் முதல் குமரி வரை இந்நாடு ஒரு நாடு என்று உணரப்பட்டு வந்திருக்கிறது. பண்டைக்காலம் தொட்டு இங்கிருந்து அறிஞர்கள், புலவர்கள் இமயம் வரை சென்று அங்குள்ள மக்களோடு தொடர்பு கொண்டு தங்கள் கவித்தன்மையை மற்ற மாநிலங்களில் நிலைநாட்டியிருக்கிறார்கள். சங்கரர், ராமானுஜர், அதற்கு முன்பு ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள் போன்றவர்கள், இந்தியா பூராவும் சுற்றி தங்கள் அறிவை மற்றவர்கள் பாராட்டும்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆதி சங்கரர் கேரளா நாட்டில் உதித்தவர், அவர் வட நாட்டிற்குச் சென்றார். அங்கு தத்துவ ஞானத்தைப் பற்றி ஒரு விவாதம் நடந்தது. அங்கு ஒரு மேதாவி இருந்தார். அவர் பெயர் மண்டன மிஸர். அவருக்கும் ஆதி சங்கரருக்கும் விவாதம் நடந்தது. சவால் விரும் வகையில் விவாதம் நடந்தது.

அக்காலத்தில் அறிஞர்கள் திக் விஜயம் செய்து வந்தார்கள். அப்போது இவர்களுக்கு மத்தியஸ்தம் கூற இவர்களைப் போன்று சம அறிவு பெற்றவர்களால்தான் கூற முடியும். அப்படி ஆதி சங்கரருக்கும், மண்டன மிஸர்ருக்கும் நடந்த விவாதத்தில் மத்தியஸ்தம் கூற மண்டனமிஸர் ரின் மனைவியையே தேர்த்தெடுக்கவேண்டி வந்தது. இதிலிருந்து அன்றும் பெண்கள் உயர்ந்த அறிவு படைத்தவர்களாக இருந்தார்கள், அவர்களிடம் மதிப்பு இருந்தது, அவர்கள் மீது நம்பிக்கை இருந்தது, அவர்கள் உயர்ந்த அந்தஸ்து பெற்றிருந்தார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. விவாதம் நடந்து முடிவில் ஆதி சங்கரருக்கு சாதகமாக தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டது. அதற்காக மண்டனமிஸர் கோபித்துக்கொள்ளவில்லை. பின்னர் அவர், ஆதி சங்கரருக்கு சீடராகப் போய் விட்டார் என்று வரலாறு கூறுகிறது. ஆக, பண்டைக்காலத்தில் நம் நாட்டில் உயர்ந்த கல்வி இருந்தது. உயர்ந்த அறிவு பெறவேண்டுமென்று வேதங்களும், உபநிஷத்துக்களும் வற்புறுத்தி வந்தன. பின்னால் குறள் ஆசிரியர் போன்றவர்களும் வற்புறுத்தியிருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இன்று உயர்ந்த அறிவு இல்லை என்று நான் சொல்ல வில்லை. வள்ளுவர், கம்பர், ஞானவை, ஆண்டாள் இவர்கள் உயர்ந்த அறிவைப் பெற்றிருந்தார்கள், அது மட்டும் போதும் என்று சொல்வதற்கில்லை, அவர்கள் பெற்ற அறிவை நன்கு உணர்ந்து நாம் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். இன்று உலகில் ஏற்பட்டிருக்கிற முன்னேற்றம், வளர்ந்து வருகின்ற முன்னேற்றம், விஞ்ஞான முறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற முன்னேற்றம் இவற்றிற்கு ஏற்றவாறு நாம் நம்மை பக்குவப்படுத்திக்கொள்ளவில்லை என்றால் அதற்கு நாம் காரணம் இல்லை. நம் குழந்தைகளையாவது பக்குவப்படுத்தி வைக்க வேண்டும். குழந்தைகளின் முன்னேற்றத்திற்கு நாம் தடையாக இருக்கிறோம் என்ற பெயருக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. இன்னும் நாம் அதிக அறிவைப் பெற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பண்டைக் காலத்தில் அவர்கள் ஒரு மொழியோடு திருப்தி அடையவில்லை. அதற்காக வேறு கருத்து உள்ளவர்கள் கோபித்துக்கொள்ளக்கூடாது. கம்பன் ஒரு ஒப்புவயர்வற்ற காவியத்தை அளித்திருக்கிறான். அதற்கு முன்பு ஏற்பட்டது, வால்மீகி ராமாயணம் என்ற பெயர்பெற்ற காவியம், அந்தக் காவியத்தை கம்பன் காப்பி அடிக்கவில்லை. அதை மொழி பெயர்க்கவில்லை, லிட்டரரி டிசுன்ஸ்லேஷன் அல்ல, பீர்டிசுன்ஸ்லேஷன் அல்ல. அடாப்ட் செய்திருக்கிறார். மேதாவிலாசம் பொருந்தியவன் கம்பன். கம்பன் வால்மீகி ராமாயணத்தை வைத்துக்கொண்டு தமிழ்நாட்டின் இயற்கை அழகு, தமிழ்நாட்டின் உயர்ந்த பண்பாடு இதையெல்லாம் மனதில் வைத்து ஒப்புயர்வற்ற காவியத்தை அளித்திருக்கிறான். தொன்றுதொட்டு மாறுதல்கள்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th March 1963]

ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. மாறுதல்கள் அதிகமாகக்கூடாது, முக்கியமாக கல்வித்துறையில் கூடாது. அதாவது அடிக்கடி மாறுதல் கூடாது. பண்டைக் காலத்தில் கம்பன் எந்தப் பள்ளியில் படித்தான், எந்தப் பாடத்தைப் படித்தான், வேறு எந்த மொழிகளைக் கற்றுக்கொண்டான், எப்படி இத்தகைய புலமையைப் பெற்றான் என்றெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்வதற்குரிய ஆற்றல் உள்ளவர்கள் இப்போது இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கம்பன் படித்தது போதும் என்று சொல்வதற்கில்லை, மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன, அதைத் தவிர்க்க முடியாது. நாம் மாணவர்களாக இருந்த காலத்திலிருந்து பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு சிறந்த சின்னம் மாறுதல். ஆனால் அடிக்கடி மாறுதல், ஆண்டுதோறும் மாறுதல் என்று இருக்கக்கூடாது. இப்போது இத் தீர்மானமே ஒரு மாறுதல்தானே என்று சொல்லலாம். நான் மறுபடியும் ஒரு மாறுதல் செய்கிறேன் என்று சொல்லலாம். நான் மாறுதல் செய்யவேண்டுமென்று இதைக் கொண்டு வரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன, அதன் விளைவாக ஒரு முடிவற்ற நிலை இருக்கிறது. நிரந்தரமான நிலை இல்லை. அது வேறு துறைகளிலும் கூடாது, அதுவும் கல்வித் துறையில் அது கூடவே கூடாது. முடிவற்ற தன்மையை மேலும் நீடிக்கக்கூடாது என்று இந்த பொறுப்பை ஏற்றதும் இதுபற்றி பூர்வாங்கமாக ஆராய்ந்து, யார் யாரிடம் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டுமோ, அவர்களைக் கலந்து ஆலோசித்து அடுத்த கல்வி ஆண்டிலிருந்து அமுல் நடத்தக் கூடிய முறையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மாநிலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுள்ள ஆசிரியர்களை, தலைமை ஆசிரியர்களை, கல்லூரி முதல்வர்களை, பல்கலைக் கழக வைஸ் சான்சலர்களை, மற்றபடி பள்ளிகூடங்கள், கல்லூரி நடத்துகிறவர்களை, எல்லோரையும் கலந்து பல பிரச்சனைகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து, அவர்கள் என்ன கருத்துக்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள், என்ன வழிகாட்டுகிறார்கள், என்ன யோசனைகள் கூறுகிறார்கள் என்றெல்லாம் தெரிந்து கொண்டு கடைசியில் இந்த மன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு ஆலோசனைக் குழுவை அரசாங்கம் அமைத்தது. அது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதல்ல. அக்குழுவில் ஆராய்ந்து, கலந்து பேசி இங்கு இத்திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் எல்லோரையும் கருத்துக்களையும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அந்தக் குழு எப்படி யோசித்தது என்றப் பிரச்சனையில் இறங்கவில்லை. சில சமயங்களில் நல்லெண்ணத்தோடு சில காரியங்களைச் செய்தாலும் பயனில்லாமல் போய் விடுகிறது. அதைக் குறையாகக் கூறவில்லை. நேற்று ஒரு கருத்து இருக்கலாம், இன்று ஒரு கருத்து இருக்கலாம், யாருக்கும் சுதந்திரம் உண்டு. மேலும் சிந்திக்கலாம். ஒரே கருத்துதான் எப்போதும் இருக்கவேண்டுமென்பதில்லை. இப்போதுள்ள நிலைமை என்னவென்றால், உயர் நிலைப் பள்ளியைப் பொறுத்த வரையில் 11 ஸ்டாண்டர்டு ஆக இருந்தது போன ஆண்டிலே 10 ஸ்டாண்டர்டு ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. 10 ஸ்டாண்டர்டு ஆகக் குறைக்கப்பட்டதினால் 7, 8-ம் வகுப்பு பாடங்களை ஒன்றாக அமைத்து பாடப் புத்தகங்கள் வகுக்கப்பட்டன. ஆனால் அது மாணவர்களால் கிரகிக்கக்கூடிய அளவில் இல்லை. பல பள்ளிகளின் தலைமை ஆசிரியர்கள் கூட என்னிடம் வந்து சொன்னார்கள். இந்த வகுப்பு தான் மாணவர்களுக்கு அடிக்கல் நாடக் கூடிய ஒரு அஸ்திவாரம். இந்தப் படிப்பு தான் மேல் படிப்புக்கு உபயோகப்படக் கூடியது, வேறு துறையில் வாழ்கையை நடத்திக்கொள்வதற்கு உபயோகப்படக் கூடிய படிப்பு. இதிலே கணக்கு போட்டு பிரயோசனம் இல்லை. அந்த சூழ்நிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது என்றால், அவர்கள் தவறுதலாகச் செய்து விட்டார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. அந்த சூழ்நிலையைக் கூற விரும்புகிறேன். இப்போது பி. யூ. சி. என்று இருக்கிறது. அந்த பி. யூ. சி. கோர்ஸை ஹைஸ்கூலில் கொண்டு வந்து விடலாம் என்ற கருத்தை செகண்டரி எஜுகேஷன் கமிஷன் சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அந்த முறை வேறு சில மாகாணங்களிலே இருக்கிறது. மஹாராஷ்டிரம், குஜராத், பஞ்சாப், ஆகிய இடங்களில் ஹையர் செகண்டரி படிப்பை ஹைஸ்கூலில் வைத்தார்கள். மறுபடியும் ஹையர் செகண்டரி படிப்பை கல்லூரியில் வைத்து விடலாமா, என்று இப்போது யோசித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளிக் குக்கொண்டு வந்து விட்டால், மாணவர்கள் நேராக பி. ஏ., பி. எஸ்ஸி.

30th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

க்குப் போகலாம். அந்தக் கருத்து அப்போது இருந்தது, அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வதா, இல்லையா என்பது முடிவு செய்யப்படவில்லை. அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்பது ஒரு கருத்து, வேண்டாமென்று ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. அதைப்பற்றி இனிதான் முடிவு செய்யவேண்டும். அதையொட்டி நான் ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்திலேயும் அது தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹையர் செகண்டரி கோரில் உயர்நிலைப் பள்ளியில் இருக்கும் என்ற எண்ணத்தோடு, ஹைஸ்கூலில் 10 ஸ்டாண்டர்டு ஆக குறைக்கப்பட்டது. சென்ற ஆண்டிலே தான் அது அமுலுக்கு வந்தது. இன்னும் 11-வது ஸ்டாண்டர்டு போடவில்லை. இப்போது ஏகோபித்த அபிப்பிராயம், ஆசிரியர்களின் அபிப்பிராயம் எல்லாம் 10 ஸ்டாண்டர்டு ஆகக் குறைப்பது நல்லதல்ல, 11 ஸ்டாண்டர்டு ஆக இருக்கவேண்டும் என்பது தான். உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் மட்டுமல்ல, கல்லூரியில் இருப்பவர்கள் கூட, பல்கலைக் கழகத்தினர் கூட 11 ஸ்டாண்டர்டு இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை இப்போதே முடிவு செய்யவேண்டும். இன்னும் ஓராண்டு வரையில் விட்டு விட்டால் சிக்கல்கள் ஏற்படுவீரும். நான் சமர்ப்பிக்க விரும்புவது 11 ஸ்டாண்டர்டு ஆகத்தான் இருக்கவேண்டும், உடனடியாக 10 ஸ்டாண்டர்டு என்று இருப்பதை 11 ஆக மாற்றிவிட வேண்டும் என்பதுதான். அதே மாதிரி ஹையர் செகண்டரி இருக்கவேண்டுமா, இல்லையா, என்பது இன்னும் முடிவு இல்லாத ஒன்றாக இருக்கிறது. சென்ற மந்திரி சபையில் அதைப்பற்றி யோசிக்கப்பட்டது. பின்னால் பார்த்து முடிவு செய்யலாம் என்று அப்படியே விட்டு வைக்கப்பட்டது. ஹையர் செகண்டரி கோரலை ஹைஸ்கூலில் வைப்பதால் சில சங்கடங்கள் குறுக்கே நின்றன. அதை நாம் ஏன் அவசரப்பட்டு செய்ய வேண்டுமென்ற காரணத்தினால்தான் அதிலே இது வரையில் ஒரு முடிவற்ற நிலைமை இருந்தது. இதையும் நாம் தான் இப்போது முடிவு செய்தாகவேண்டும். இப்போது நம் நாட்டில் 1,800 உயர் நிலைப்பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இவ்வளவு பள்ளிகளிலும் உடனடியாக ஹையர் செகண்டரியைக் கொண்டு வந்தால், இப்போது யூனிவர்சிட்டியில் பி. யூ. சி.-க்கு என்ன லபோரடிகள் இருக்கின்றனவோ, அந்த லபோரடிகள் எல்லாம் இங்கும் அமைத்தாக வேண்டும். உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களில் ஒரு பகுதியினர்தான் கல்லூரிப் படிப்புக்குச் செல்கிறார்கள். ஹையர் செகண்டரி படிப்பை கல்லூரியில் படித்துக்கொள்ளலாம் என்ற வகையில், கல்லூரி படிக்காத மாணவர்கள் தலையிலும் ஏன் ஹையர் செகண்டரி படிப்பை சுமத்தவேண்டும் என்ற கருத்தும் சொல்லப்பட்டது. குறைந்த பட்ச படிப்பு உயர்நிலைப் பள்ளி படிப்பு என்பதை மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இதிலே போய் எதற்கு ஹையர் செகண்டரி பள்ளியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் எந்த முடிவும் இதுவரையில் எடுக்கப்படவில்லை. இப்போது பி. யூ. சி. படிப்பு ஓராண்டு இருப்பதைக் கூட போதாது. முன்பு போல இரண்டாண்டாக ஆக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதுவும் முடிவற்ற நிலைமையில்தான் இருந்தது. அதையும் நாம் தான் இப்போது முடிவு செய்யவேண்டும். ஹையர் செகண்டரியை உயர்நிலைப்பள்ளியில் வைத்துக்கொள்வது என்றால் கல்லூரியில் எத்தனை ஆண்டாக வைப்பது. இப்போது ஒரு ஆண்டாக இருக்கிறது. கல்லூரி நடத்துகிறவர்களுக்கு இது கவலையைத் தருகிறது. முன்பு எல்லாம் பி. ஏ. டிகிரி, பி. எஸ்ஸி. டிகிரி ஆகியவைகளுக்கு இரண்டாண்டு காலமாக இருந்தது, ஹானர்ஸ் டிகிரிக்கு மூன்றாண்டு காலமாக இருந்தது. இப்போது பி. ஏ. பி. எஸ்ஸி., எல்லாவற்றிற்கும் மூன்றாண்டு என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாண்டு படிப்பைக் குறைக்கக் கூடாது. அதற்கு மேல் எம். எஸ்ஸி. படிக்கலாம் என்பது அபிப்பிராயம். கனம் அங்கத்தினர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என நினைக்கிறேன். 'ஹ்யூமானிடன்' ஆக இருந்தாலும், ஸயன்ஸ் ஆக இருந்தாலும் கடைசியாக டிக்கிரி வாங்கக்கூடிய படிப்பு மூன்று ஆண்டுதான். ஹைஸ்கூல் படிப்பு 11 ஆண்டுகள், கல்லூரிப் படிப்பு நான்கு ஆண்டுகள், ஆக 15 ஆண்டுகளில் பட்ட படிப்பு முடியும். பி. யூ. சி. இரண்டாண்டாக ஆக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், மொத்தம் 16 ஆண்டுகள் ஆகிவிடும். 15 ஆண்டுகள் நியாயம், குறையக் கூடாது. ஹையர் செகண்டரியை உயர்நிலைப் பள்ளியிலே வைத்துவிட்டால் ஏற்படக்கூடிய மிச்சம் ஒரு ஆண்டுதான்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th March 1963]

பி.யூ.சி. பொறுத்த வரையில் சில கஷ்டங்கள் இருப்பதை யுனிவர்சிட்டி கவனித்து வருகிறது. சில மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று முற்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் படிப்பு முறையின்படி உயர்நிலைப் பள்ளியில் 11 ஸ்டாண்டர்டுகள். முன்பு இருந்தது ஆரம்பப் படிப்பு. வேறு, அதற்குமேல் உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பு வேறு. ஆரம்பப் படிப்பு பாஸ் செய்துவிட்டுப் பின் "First Form"-ல் போய்ச் சேர வேண்டுமென்றால் பரீட்சை வைத்துத்தான் சேர்த்துக்கொள்வார்கள். ஆனால், இப்போது 'இன்டிரேட்', அதாவது இணைக்கப்பட்ட கோர்ஸாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றிலிருந்து 11-வது ஸ்டாண்டர்டு வரை ஒரு 'இன்டிரேட்' கோர்ஸ் ஆகும். 8-வது ஸ்டாண்டர்டிலே இப்போது பப்ளிக் எக்ஸாமினேஷன் கிடையாது. ஆனால், 8-வது படித்தவர்கள் ஜூனியர் டெக்னிகல் கல் ஸ்கூலுக்குப் போகலாம். உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பு படித்தவர்கள் பாலிடெக்னிக்ஸுக்குப் போகலாம். 8-வது வகுப்பு படித்தவர்கள் டெக்னிகல் கல் ஸ்கூலுக்குப் போகலாம். ஆனால் பெரும்பாலான மக்கள் விரும்புவது உயர்நிலைப் படிப்பு பூர்த்தியாக வேண்டும் என்பதுதான். கல்லூரிப் படிப்பு வேண்டாம் என்றாலும் செகண்டரி படிப்பு நிச்சயம் வேண்டுமென்று தான் பெரும்பாலான மக்கள் விரும்புகிறார்கள். சாதாரணமாக பாலிடெக்னிக்ஸுக்குப் போக உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பு வேண்டும். ஆக, முதல் 5 வகுப்புகள் ப்ரைமரி, அதற்குப் பிறகு 8-வது வகுப்பு வரை அப்பர் ப்ரைமரி, அதற்குப் பிறகு 11-வது வகுப்பு வரை செகண்டரி. அதற்குப் பிறகு கல்லூரிப் படிப்பு. கல்லூரிப் படிப்பிலே பி.யூ.சி ஒன்று, டிகிரி கோர்ஸ் ஒன்று. இதுதான் கல்வி அமைப்பு முறை.

11-30
a.m.

அதற்குப் பிறகு மொழியைப் பற்றிப் பார்க்கும்போது, தரீ லாங்குவேஜ் ஃபார்முலா. இது முன்பே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம். இந்த மாநிலத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம். மற்ற மாநிலங்களோடு கலந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம். தென் மண்டல மாநிலங்களோடு கலந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம். முதல் பார்ட், அதாவது பார்ட் 1—முதல் மொழி, பிராந்திய மொழி அல்லது தாய் மொழி. இதில் மாறுதல் இல்லை. மூன்றாவது பார்ட்டில் ஆங்கிலம். அதிலும் ஒன்றும் மாறுதல் இல்லை. ஆனால், முதல் பார்ட்டில் பிராந்திய மொழி அல்லது தாய் மொழி என்று போட்டிருக்கிறோம். தாய் மொழி தமிழ் மொழியாகத்தான் பெரும்பாலும் இருக்கும். தாய் மொழி வேறு மொழியாகவும் இருக்கலாம். இங்கே பெரும்பாலும் தமிழர்கள் இருந்தாலும், வேறு மொழி பேசுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். தாய் மொழி என்றே போடலாம். ஆனால் ஒருவருக்கு தாய் மொழி தெலுங்காக இருக்கிறது. அவர் தமிழே வேண்டுமென்று கேட்கலாம். ஆகையால்தான் தாய்மொழி அல்லது பிராந்திய மொழி என்று போட்டிருக்கிறோம். பார்ட் 3-ல் ஆங்கிலம் அல்லது இந்திய மொழி அல்லது இதர மொழி. ஆங்கிலம் தான் பெரும்பாலும் விரும்புகிறார்கள். ஆங்கிலம் என்றே போட்டிருக்கலாம். ஆனால், ஒருவருக்கு ஃப்ரெஞ்ச் வேண்டியிருக்கலாம். இப்போது புதுச்சேரி பாரத நாட்டோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ஃப்ரெஞ்ச் கலை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எங்களுக்கு ஆங்கிலம் வேண்டாம், ஃப்ரெஞ்ச் வேண்டுமென்று கேட்கலாம். அந்த மாதிரி ஒரு பாஷை வேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்கள் போதிய அளவு இருந்தால் அவர்கள் அந்தப் பாஷையை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் பொதுவாக ஆங்கிலம் படிக்க வேண்டும் என்று அவசியத்தை எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் கூட இப்போது 3-வது வகுப்பிலிருந்து சொல்லிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். தென் மண்டலத்திலுள்ள எல்லா கல்வி அமைச்சர்களும், அரசாங்க காரியதரிசிகளும் எல்லா அதிகாரிகளும் சேர்ந்து பேசிய பிறகு ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் இது. கீழேயிருந்து போக வேண்டுமென்பதுதான் எல்லோருடைய அபிப்பிராயமும். முதலில் 5-வது ஸ்டாண்டர்டிலிருந்து ஆங்கிலம் சொல்லிக் கொடுப்பது என்று இருந்தது. சென்ற ஆண்டு 4-வது ஸ்டாண்டர்டிலிருந்து ஆங்கிலம் சொல்லிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தோம். இந்த ஆண்டு 3-வது ஸ்டாண்டர்டிலிருந்து சொல்லிக் கொடுக்க ஏற்பாடு. மேலும் இதை மாற்ற வேண்டாம். 3-வது வகுப்பிலிருந்து இருந்தால் போதும் என்பது எல்லோருடைய ஏகோபித்த அபிப்பிராயம். இரண்டாவது பார்ட்டில்

30th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஹிந்தி அல்லது வேறு இன்டியன் லாங்குவேஜ் என்று போட்டிருக்கிறோம். ஹிந்தியைப் பொறுத்த மட்டில், எதிலேயுமே கட்டாயம் கூடாது என்பது என் எண்ணம். கட்டாயம் இருந்தால் ரீ-ஆக்ஷன் வருகிறது. ஆனால் ஓரளவுக்கு கட்டாயம் தவிர்க்க முடியாது. பள்ளிக்கூடம் வருவதைப் பொறுத்த வரையில், அட்டென்டன்ஸ் கட்டாயப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. கட்டாயம் வேண்டாமென்றால், அவர்கள் இஷ்டப்படி வந்தால் வரட்டும், வராவிட்டால் போகட்டும் என்றால், மாணவர்கள் எப்படிப் பலன் அடைய முடியும்? ஆகையால் கட்டாயம் என்பது முற்றிலும் தவிர்க்க முடியாது. இயன்ற அளவுக்குக் கட்டாயம் தளர்த்தப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் நல்ல ரீ-ஆக்ஷன் உண்டாகிறது. அது நாம் அறிந்தது. நம்முடைய அனுபவமும் அதுதான். அந்த அடிப்படையில் இந்தத் திட்டம் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஹிந்தி அல்லது வேறு இந்திய மொழி என்று வைத்திருக்கிறோம். நான் முன்பே இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்தது போல மாணவர்கள் பெரும்பாலும் ஹிந்தி மொழியைத்தான் கற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் இதற்கு முன்பு பரீட்சை இருந்தது. பரீட்சை இருந்தாலும் எலிஜிபிலிட்டிக்கு, கல்லூரிப் படிப்பு எலிஜிபிலிட்டிக்கு, கல்லூரிப் படிப்புக்கு தகுதி பெற்றவர்கள் என்று தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதில், இந்த மார்க்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று இருந்தது. நான் இதைப் பற்றி என்னுடைய சுற்றுப் பிரயாணத்தின் போதும், மற்ற சமயங்களிலும் தலைமை ஆசிரியர்களைக் கலந்து பேசியபோது ஒன்று தெரிவிக்கப்பட்டது. ஹிந்திக்கு பரீட்சை என்று வைக்கிறார்கள். பள்ளிக் எக்ஸாமினேஷனில் ஹிந்திக்கு பரீட்சை வைக்கிறார்கள். ஆனால் இது எலிஜிபிலிட்டிக்கு சேர்த்துக் கொள்ளுவது கிடையாது. ஆனால் ஹிந்தி வகுப்பிற்கு வரவேண்டுமென்று இருந்தது. ஹிந்தி படிப்பது மாணவர்களுக்கு நல்லது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். அதைப் பெரும்பாலோர் உணருகிறார்கள். ஆனால் இதிலே கட்டாயம் இல்லாமல் அவர்களாகவே உணர்ந்து கற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் கருத்து. பரீட்சை என்று ஏற்படுத்தி விட்டு, என்ன வாங்கினாலும் சரி, வெறும் பேப்பரைக் கொடுத்தாலும் சரி, லைஃப் வாங்கினாலும் சரி பாதகம் இல்லை என்று சொன்னால், அந்தப் பரீட்சை பற்றியே ஒரு அன்சீயம் மாணவர்களிடத்தில் ஏற்படுகிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. பரீட்சை இருந்தால் ஏதாவது ஒரு பரப்பல் இருக்கவேண்டும். பரீட்சை எழுதினால் அனுகூலம் உண்டு. எவ்வளவு மார்க் வாங்கினால் என்ன, கணக்குக்கு எடுப்பதில்லை என்று சொன்னால், மாணவர்களுக்கு படிக்கவேண்டுமென்ற பிரியம் இருக்கிறது, ஆனால் படிக்கவேண்டுமென்ற தூண்டுதல் இல்லை. பரீட்சையில் இதனால் பிரயோசனம் ஒன்றும் இல்லை என்று சொன்னால் பரீட்சை பற்றியே ஒரு அன்சீயம் மனப்பான்மை ஏற்படுகிறது. அது நல்லதல்ல என்று பல தலைமை ஆசிரியர்கள் சொன்னார்கள். எனக்கு அது சரி என்று புலப்பட்து. அதனால் தான் சொன்னேன், பரீட்சை இருந்தால் ஏதாவது பரப்பல் இருக்கவேண்டும் என்று. பரப்பல் இருந்தால் பரீட்சை இருக்க வேண்டும். பரீட்சையைத் தவிர்ப்பதல்ல. பரீட்சையே வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் பரீட்சை இருந்தால், பரப்பல் இல்லாமல் வேண்டாம். அது தான். இந்த ஆண்டிலே அதைப் பற்றி கலந்து பேசுவதற்கு அவகாசம் இல்லை. ஒரு பரப்பலும் இல்லாத பரீட்சை வேண்டாம் என்று இப்போது நடைபெற்ற பரீட்சையில் ஹிந்தி பரீட்சை வேண்டாமென்று சொன்னேன். குறைந்தது இவ்வளவு மார்க் வாங்க வேண்டுமென்று இருந்தால், அப்போது பரீட்சையைப் பற்றி நான் ஆட்சேபிக்க மாட்டேன். இதைப் பற்றி கலந்து பேசித் தீர்க்கவேண்டும். இந்த ஆண்டில் அந்த முறையில் பரப்பல் இல்லாத, பரீட்சையை வைத்தால் பணம் வீணாக விரயமாகப் போகிறது. ஏதாவது எழுதிக் கொடுங்கள் என்று சொல்லி, ஒரு பரீட்சையை வைத்தால் பணம் வீணாக விரயமாகப் போகிறது. ஆகையால் இந்த ஆண்டுக்கு இந்தப் பரீட்சை வேண்டாம் என்று சொன்னோம். ஏதோ மத்திய அரசாங்கத்தில் சொல்லி விட்டார்கள், அதற்கு நான் அடிபணிந்து விட்டேன் என்று நினைத்துக்கொள்ளலாம். மத்திய அரசாங்கம் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் ஒன்றும் எங்களுக்கு உத்தரவு போடவில்லை. அந்த மாதிரி உத்தரவு போட மாட்டார்கள்; போட வேண்டிய ரிமித்தமும் இல்லை. ஆகையால் இந்த ஆண்டுக்கு ஹிந்தி பரீட்சை வேண்டாம் என்று சொன்னேன். ஆனால் எனக்கு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th March 1963]

பின்னால் தெரிவிக்கப்பட்டது. குறிப்பிட்ட சில ஸ்காலர்ஷிப்புகளை மத்திய அரசாங்கம் வழங்குகிறது, பிற்போக்கு சமூக ஸ்காலர்ஷிப் அல்ல நான் சொல்லுவது. ஹிந்தி பரீட்சையில் மார்க் வாங்குவதைப் பார்த்து சில ஸ்காலர்ஷிப்புகளை மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. சில மாணவர்கள் அப்படி நல்ல மார்க் வாங்குகிறவர்கள் இருந்தால், அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய ஸ்காலர்ஷிப் போகிறதே என்று குறிப்பிடப்பட்டது. தமிழ்நாட்டுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய ஸ்காலர்ஷிப் போகிறதே என்று குறிப்பிடப்பட்டது. அதைப் பற்றி யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆலோசனைக் குழுவில் அதைப் பற்றி யோசித்தோம். குறைந்த பட்ச மார்க் போட்டால், நாம் கூட அஃபிஷியல் லாங்குவேஜ் கமிஷனுக்கே தெரிவித்திருக்கிறோம், அப்படி போட்டால் அது மாணவர்களுக்கு ஒரு பாதகத்தை அளிக்கும் இந்த மாநிலத்தில் உள்ள மாணவர்களுக்கு ஹிந்தியில் படித்து, குறைந்த பட்ச மார்க் வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படுகிறது, அவர்கள் முன்னுக்கு வருவதில் பாதகம் ஏற்படும், அவர்கள் ஹிந்தியில் படித்துத் தேருகின்ற நிலையில் இப்போது இல்லை, மாணவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படக் கூடாது என்ற கருத்தை அஃபிஷியல் லாங்குவேஜ் கமிஷனுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறோம். அதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு தான் இந்த ஃபார்முலா—இந்த ஏற்பாடு. பரப்பல் இல்லாமல் இருந்தால் பிரயோசனம் இல்லை. பரப்பலோடு தான் இருக்கவேண்டும். மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் வருவதாக இருந்தால் அதற்குக் குறுக்கே நிற்கக் கூடாது. ஆகையால் இந்தப் பரீட்சையை வைக்கலாம், வேறு பரீட்சைகளில், வேறு பாடங்களில் குறைந்த மார்க் இருந்தால் மாடரேஷன் என்று இருக்கிறது—ஸ்கூல் ஃபைனல் பரீட்சையில் இருக்கிறது, மற்ற பரீட்சைகளிலும் இருக்கிறது—அந்த மாதிரி ஏற்பட்டால் ஹிந்தியில் மார்க் வாங்கியிருந்தால் அதையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. படிக்கிறவர்கள் படிக்கட்டும். தொந்தரவு ஏதும் கிடையாது. படிக்காதவர்கள் படிக்கவேண்டியதில்லை. பரீட்சை இல்லை என்றால் படிக்கிறவர்களுக்குக் கூட தூண்டுதல் இல்லாமல் போகிறது. முன்னே எடுத்தார்கள், இப்போது வைத்து விட்டார்கள் என்றால், பரீட்சை என்பதில் ஒரு ஆத்திரமோ, ப்ரெஜூடீஷோ, “தவறான கருத்தோ ஏற்பட்டுச் சொல்லுவது மாதிரி இருக்கிறதே தவிர, வேறு இல்லை. ஹிந்தி வேண்டாத மாணவனுக்கு இல்லை என்று சொன்னதும், வைத்திருக்கிற பரீட்சையும் ஒன்று தான். வேண்டுமென்றால் படிக்கட்டும். வேண்டாம் என்றால்—நான் சொல்ல மாட்டேன்—படிப்பது நல்லது, அப்படி படிக்கவில்லை என்றால் அவர்களுக்கு அதனால் பாதகம் இல்லை. ஆனால் படிக்கிறவர்கள் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். ஆனால் என்னை விட்டு இன்னொருவன் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லுவது நல்லதல்ல. இன்றைக்கு முதல் வகுப்பு, இரண்டாவது வகுப்பு என்று இருக்கிறது. ஒரு வன் இரண்டாவது வகுப்பில் பாஸ் பண்ணுகிறான். இன்னொருவன் முதல் வகுப்பில் பாஸ் பண்ணுகிறான். இரண்டாவது வகுப்பின் பாஸ் பண்ணியவன், அவன் ஏன் முதல் வகுப்பில் பாஸ் பண்ணினான், அவன் ஏன் அதிக மார்க் வாங்கினான் என்று சொல்ல முடியுமா? இங்கே வீட்டில் செல்லப் பிள்ளையாக ஒரு குழந்தை இருந்து அதோடு இன்னொரு குழந்தையும் படித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, செல்லப் பிள்ளையாக இருக்கக் கூடிய குழந்தை பாஸ் செய்யத் தவறி விட்டால், இன்னொரு குழந்தையும் அதே வகுப்பில் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள். அந்த மாதிரி நான் கேட்டிருக்கிறேன். அந்த முறையில் நான் சொல்ல மாட்டேன். அக்கறைபோடு படிக்கிறவர்கள் பயன் படுத்திக்கொள்ளட்டும். மாடரேஷனுக்கு உதவும். படிக்காதவர்கள் படிக்க வேண்டாம். அவர்களைத் தொந்தரவு படுத்தவில்லை. அந்த முறையில் தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, முன்பு இல்லை என்று சொன்னதற்கும், இப்போது இருப்பதற்கும் மாறுதல் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது சோஷியல் ஸ்பைஸ் என்பதை ஹிஸ்டரி, ஜாக்ரீபி என்று பிரித்திருக்கிறோம். முன்பு அது இருந்ததுதான். இதிலே ஹிஸ்டரியும் கவனிக்கப்படவில்லை. ஜாக்ரீபியும் கவனிக்கப்படவில்லை. அதைப் பிரித்து இந்த ஆண்டிலேயே அமுலாக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறோம். முன்னே விஞ்ஞானம், சரித்திரம் படிக்க வேண்டுமென்றால், அதற்கு வசதி இல்லை.

30th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இப்பொழுது ஆய்வுகளாக ஒரு ஜாபிதா போட்டிருக்கிறோம். ஏதாவது இரண்டை எலக்டிவ் சப்ஜெக்டுகளாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதற்கு மார்க்கு உண்டு. அது பின்னால் கல்லூரி படிப்புக்கும், டெக்னிகல் படிப்புக்கும் உபயோகமாக இருக்கும். இதெல்லாம் ஒரு ஸ்கெலிடன்தான். இதைப் பொதுவாக அங்கீகரித்தால், பின்னால் அவசியப்படுகிற சிறிய மாறுதல்களை செய்து கொள்ளலாம். கரிசுலமும் அப்படித்தான். ஹிந்திக்கு வைத்திருப்பது போல, ஹிஸ்பரி, ஜாக்ரிகிக்கும் பரீட்சை உண்டு. அது மாடரெஷனுக்காக உபயோகப்படும். அதில் எலிஜிபிலிடி வேண்டாம் என்பது கருத்து. ஸம்ஸ்கிருதமும் அப்படித்தான். கிட்டத்தட்ட 2,000 மாணவர்கள் இன்றைக்கு ஸம்ஸ்கிருதம் படிக்கிறார்கள். ஆனால், ஹிந்தி படிப்பவர்கள்தான் அதிகம். ஸம்ஸ்கிருதத்தை எலக்டிவ் சப்ஜெக்டுகளில், சேர்த்து, அதை அராபி, உருது போல கிளாஸிகல் மொழியாக சேர்த்திருக்கிறோம். ஆய்வுகளில் ஒன்றாகவும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதெல்லாம் புதிய மாறுதல் இல்லை. முன்பு இருந்ததாதான். ஆனால், கொஞ்ச நாளாக இல்லை ; இப்பொழுது சேர்ந்திருக்கிறது.

அடுத்தது, போதனாமொழி. அதிலே கூட உயர்நிலைப் பள்ளி வரை இப்பொழுது இருக்கும் நடைமுறை வகையில் தாய்மொழியில்தான் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும். ஆனால், வேறு மொழி பேசுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். சில நேரங்களில், சந்தர்ப்பங்களில் வேறு மொழியில் போதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட இடங்களிலே, மாவட்டத் தலைநகரங்களில் ஆங்கில மீடியம் வைக்கப்பட வேண்டுமென்று கோரி, அது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. அறிக்கையில் தாய்மொழிதான் போதனாமொழியாக இருக்கும் என்று பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஆங்கிலமும் சில இடங்களில் இருக்கும். பலர் தங்கள் பிள்ளைகளை அம்மாநில பள்ளிகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். ஆகவே, ஆங்கிலத்தைத் தொடர்ந்து போதனாமொழியாக சில இடங்களில் வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், ஒரு வித்தியாசம். ஆங்கிலத்தில் சொல்லிக் கொடுக்கும் பாடம் மீதவும் எலிமென்டரி, சரப்மாகச் சொல்லிக் கொடுக்கலாம். ஆனால், பொதுவாக தமிழிலேதான் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கொள்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, அமுலில் இருக்கிறது.

கல்லூரிப் படிப்பை பொறுத்த மட்டில், அறிவு வளர்ச்சிதான் முக்கியம். நம் மாணவ, மாணவிகள் உயர்ந்த அறிவு வளர்ச்சி அடைய வேண்டும். அறிவு பெறுவது ஒன்று ; மொழியிலே பாண்டித்தியம் பெறுவது மற்றொன்று. எங்கெங்கே, என்ன என்ன அறிவு இருக்கிறதோ, அவைகளை எல்லாம் மாணவர்கள் அடைய வேண்டும். சமீபத்தில் அமெரிக்காவிலிருந்து ஸ்காலர்ஷிப் வாங்கி, இந்தியாவில் சில பாடங்களை படிக்க வேண்டுமென்று ஆசிரியர்கள் வருகிறார்கள். ஹோவார்டு சர்வகலாசாலையிலிருந்து இளம் தம்பதிகள் வந்தார்கள். ஒரு வாரத்திற்கு முன் என்னை சந்தித்தார்கள். அவர்களை நான் கேட்டேன் ; நீங்கள் என்ன பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறீர்கள் என்று. இந்தியன் ஹிஸ்பரி, இந்தியன் பாலிடிக்ஸ் சொல்லிக் கொடுக்கிறோம் என்றார்கள். அவர்களுக்கு நம் கல்வி முறை, திட்டம் எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிக்கூட, நன்றாகத் தெரியும். ஹிந்தியைப் பற்றிச் சொன்னேன். இதை ஏன் ஆட்சேபிக்கிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். சிலர் வேறு வேறு கருத்தோடு ஆட்சேபிக்கிறார்கள் என்றேன். மாணவர்கள் அறிவு எங்கெங்கே இருக்கிறதோ, அதை பெற வேண்டும். இன்றைக்கு நம் சட்டம், ஹிண்டு லா இருக்கிறது. பெரும்பாலோருக்கு அதுதான் சட்டம். அந்தச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிறோம். அதில் பாண்டித்தியம் பெற வேண்டுமென்றால், பழைய சட்டங்களை நிறைய படிக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு கேஸ் லா இருக்கலாம். ஆனால், ஹிண்டு லாதான் முதலில் இருப்பது. ஆகவே, அறிவு பெற வேண்டுமென்பது ஒன்று. மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற வேண்டுமென்பது மற்றொன்று. தமிழ் மொழியிலே நாம் பெருமை கொள்வது மட்டும் போதாது. மற்றவர்களும் அதை அனுபவிக்க வேண்டும். அதுதான் அரசாங்கத்தின் அவா. நல்ல இலக்கியங்களைச் சுவைத்து, அனுபவிக்க பிள்ளைகளை பழக்க வேண்டும்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th March 1963]

என்னை நகரத்தில் வடக்குப் பக்கத்தில் தமிழ் கல்லூரி ஒன்று இருக்கிறது. பல அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியுமோ, என்னவோ, கல்லூரி விழாவிலே நான் கலந்து கொண்டேன். அப்பொழுது சொன்னேன், இன்னும் யாராவது அப்படிப்பட்ட கல்லூரி அமைப்பதானால், அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய ஆதரவு அளிக்கும் என்று. என்னுடைய அவா, பி.எஸ்.ஸி. யில் மட்டும் தமிழ் இருந்தால் போதாது. மாணவர்கள் எம். ஏ.-க்கும் அதிகமாக வர வேண்டும். தமிழ் இலக்கியத்தைச் சுவைக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பல உயர்ந்த கருத்துக்களையும், விஷயங்களையும் உணர முடியும். மாணவர்களே முன் வர வில்லை என்பதுதான் குறை. அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பவர்களும், திறமையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். யாருக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறோமோ, அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். புரிந்து கொள்ளுவது என்றாலே, தவறு என்று எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் கூறுகிறார்கள். (ஒரு குரல் : இதை எல்லாம் சொல்ல வில்லை) நேற்று கற்ற பாடம். நாம் சொல்லி கொடுக்கிறோம் என்றால், சொல்லி கொடுப்பதை கேட்பவர்கள் புரிந்து கொள்கிறார்களா என்பதுதான் முக்கியம். சொல்லுகிறவனுக்கும் ஆற்றல் வேண்டும். அவர்களும் தமிழிலே சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடிய ஆற்றல் பெற வேண்டும். கல்லூரி படிப்பு பொறுத்த வரை, ஒருவிதமான புத்தகத்தை மட்டும் படித்தால் போதாது. கல்லூரி படிப்பு என்றால், இன்றைக்கு ஒரு புத்தகம் வரும். நாளைக்கு மற்றொரு புத்தகம் வருகிறது. அந்தப் புத்தகம் பழசாகிவிடுகிறது. ஆராய்ச்சி நடக்கிறது. நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. எகனமிக்ஸில் கூட எவ்வளவோ சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. நாளுக்கு நாள் மாறுபட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது. இங்கிலாந்தில், அமெரிக்காவில் அது ஆட்சியாளர்களுக்கு எவ்வளவோ கவலை கொடுக்கிறது. நமக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு தீர்வு காண போதிய ஆற்றலும், அறிவும் அவர்கள் பெற வேண்டும். நிறைய படிக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு) நிறைய இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டிற்குப் பின்னால் வருகிறேன். கல்லூரி மாணவர்கள் ஜெர்னலும் நிறைய படிக்க வேண்டும். ஜெர்னலும் நிறைய இல்லை. ஒன்று, இரண்டு படிக்கிறோம், அது போதாது. இதெல்லாம் ஒரு காலத்தில் வந்து விடும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வந்திருக்கிறது, தமிழ் போதன மொழியாக ஆகும், ஆகவேண்டியது தான் என்று சொன்னோம். அந்த நிலைமை இருக்கிறது, அது வரும். ஆனால், இன்றைக்கு அந்த நிலைமை வந்திருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 1963-64-ம் ஆண்டியிலிருந்து தமிழை போதன மொழியாகக் கொண்டு வருகிறோம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருந்தது என்று சொன்னார்கள். அது பற்றி கூட நான் விளக்க விரும்புகிறேன். எந்த சூழ்நிலையில் அப்பொழுது இந்தக் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்பொழுது ஹையர் செகண்டரி கோர்ஸ் உயர் நிலைப்பள்ளியில் இருப்பதா, அல்லது கல்லூரியில் இருப்பதா என்று நிச்சயம் தெரியவில்லை. ஹையர் செகண்டரி கோர்ஸ் உயர் நிலைப்பள்ளியில் ஒரு பாகமாக இருக்கும், உயர்நிலைப்பள்ளியில் தாய் மொழியில் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகிறது, ஹையர் செகண்டரி கோர்ஸிலும் அப்படியே தமிழிலேயே படித்துவிடலாம் என்ற கருத்து இருந்தது. ஹையர் செகண்டரி கோர்ஸை உயர் நிலைப்பள்ளியில் வைப்பது இப்பொழுது சாத்தியமில்லை. அப்பொழுது அம்மாதிரி வைக்கலாம் என்று நம்பி, அங்கே தமிழிலே சொல்லிக்கொடுக்கலாம், அப்படியே அங்கிருந்து கல்லூரியிலும் தமிழை போதன மொழியாகப் புகுத்திவிடலாம் என்று ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது. அது சம்பந்தமாக ஜி.ஓ.-வில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் படிக்க விரும்புகிறேன்.

'It will be open to private colleges to continue to provide English medium of instruction in the B.A. Degree Course even after this change over is effected; but no grant will be payable by the State Government in respect of such courses.'

கல்லூரியில் ஆங்கிலத்தை போதன மொழியாக வைத்துக்கொள்ளலாம், கல்லூரியில் அம்மாதிரி வைத்துக்கொண்டால் அங்கேயே மாட்டோம்

30th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

என்று சொல்லவில்லை, பணம் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொன்னோம். அப்படிச் சொல்லுவது முறையா என்ற சர்ச்சையில் நான் போக விரும்பவில்லை. அம்மாதிரி கல்லூரிகளுக்கு அங்கீகாரம் கொடுக்க மாட்டோம், “ரெக்கினை” பண்ண மாட்டோம் என்று சொல்லவில்லை, ஆங்கிலத்தை போதனா மொழியாக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று தான் சொன்னோம். அது மாத்திரமல்ல. மந்திரிசபை இதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்று கேட்டார்கள். ஹையர் செகண்டரி கோர்ஸ் என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. கல்லூரியில் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஒன்றும் நடத்த முடியவில்லை. அடுத்த ஆண்டுக்காக புதியதாக சர்க்கார் 3 கல்லூரிகளில் தமிழை போதனா மொழியாக வைப்பதற்கு, அடிஷனலாக ஒரு செக்ஷன் வைப்பதற்கு இப்பொழுது அனுமதி கேட்டிருக்கிறோம். புனிவர்வலிடி வைஸ்-சான்ஸலரோடும் கலந்து பேசினோம். அவர்கள் முன்பு சொன்னார்கள், அம்மாதிரி வைப்பது என்றால் ஆசிரியர்கள் வேண்டும், அதிக செலவாகிறது, இதெல்லாம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஹயமானிடலில் தான் தமிழை போதனா மொழியாக வைப்பது என்பது திட்டம். குறைந்தபட்சம் 15 பேர்கள் இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது மீண்டும் ஆலோசித்து 10 பேர்கள் இருந்தால் கூட போதும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஹையர் செகண்டரி கோர்ஸ் இருக்கும், அதை ஒட்டி கல்லூரியிலேயும் தமிழை போதனா மொழியாக வைத்துவிடலாம் என்று கருதப்பட்டது. இன்றைக்கு ஹையர் செகண்டரி கோர்ஸ் இல்லை என்பது மாத்திரமல்ல. புத்தகங்கள் போடுவதில் இயன்ற அளவுக்கு நாம் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். 62 புத்தகங்கள் இதுவரையிலே வந்திருக்கின்றன. முதலில் 45 புத்தகங்கள் வந்தன. இந்த ஆண்டில் 10 வந்தன, அதற்குப் பிறகு 8 வந்தன, இன்னொரு 10 வரும். இதெல்லாம் இந்த ஆண்டில் வந்ததுதான். சில ஆண்டுகளாக இந்த முயற்சி நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. “பியூரோ ஆப் பமில் பப்ளிகேஷன்ஸ்” இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. இதில் ஒன்றும் உத்தரவு போட்டுவிட முடியாது. டெண்டர் கேட்டு புத்தகங்களை வரவழைத்துவிட முடியாது. புத்தகங்களை விற்பதற்கு டெண்டர் கோரலாம், அச்சடிப்பதற்கு டெண்டர் கோரலாம். புத்தகங்கள் நல்ல முறையில் எழுதப்படவேண்டும். ஹிஸ்டரி, எகனமிக்ஸ், மற்ற பாடங்களில் இவற்றிற்கெல்லாம் இவ்வளவு புத்தகங்கள் வேண்டும் என்று டெண்டர் கோரி புத்தகங்கள் பெற முடியாது. கல்வி மாத்திரம் அல்ல, உயர்ந்த கல்வி அளிக்கக்கூடிய வகையில் ஒரு ஆயிரம் புத்தகங்கள் வேண்டும். ஆயிரம் புத்தகங்களை உடனடியாகப் போட்டுவிட முடியாது. 1,000 சினிமா கதை கூட அப்படி அவசரமாக எழுத முடியாது. 2, 3 மாதங்களில் எழுதிவிட முடியாது. சினிமா கதையாக இருந்தால் கூட, நல்ல கதையாகத் தான் இருக்கவேண்டும். இல்லையென்றால், யார் பாராட்டுவார்கள்? அது ரொம்பக் கஷ்டம். விஞ்ஞானம், சரித்திரம், எகனமிக்ஸ் போன்ற பாடங்களில் புத்தகங்கள் எழுதவேண்டுமென்றால் ரொம்பக் கஷ்டம். ஆராய்ந்து அறிந்து எழுதவேண்டும். காப்பி அடிப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. வெறுமனே டிரான்ஸ்லேட் பண்ணுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. ஆசிரியர்கள் கற்று, உணர்ந்து அம்மாதிரி நல்ல புத்தகங்களை அளிக்கவேண்டும். நாளைக்கு ஒரு புத்தகம் வருகிறது. அதைவிட மாறுதல் ஏற்படுகிறது. ஆராய்ச்சி நடக்கிறது. ஆராய்ச்சியின் விளைவு தான் மாறுதல். இந்தப் புத்தகம் பழையதாகப் போய் விடுகிறது. இம்மாதிரி சங்கடம் இருக்கிறது. மாணவர்கள் உயர்ந்த அறிவு பெறுவது எவ்வாறு என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். “பியூரோ ஆப் பமில் பப்ளிகேஷன்ஸ்”-ல் “ஸெல் ஆப் ஆதர்ஸ்” என்று 50 பேர்களை அழைத்து, புனிவர்வலிடியோடு கலந்து ஆலோசித்து அங்கிருக்கிற பேராசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, பல பல விஷயங்களைப்பற்றி பாடம் எழுதுவது, குறிப்பு எழுதுவது என்று இப்பொழுது ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை.)

ஏப்ரல் மாதம் 10-ம் தேதி காலையில் “ஸெல் ஆப் ஆதர்ஸ்” தொடங்கப் பட்டிருக்கிறது. 50 பேர்கள் வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு 58 பேர்கள் கொடுத்திருப்பது மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. சென்ற முறை அவ்வாறு நடந்தது. இப்பொழுது சென்னையில் நடக்கப்போகிறது. அப்படியெல்லாம்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[30th March 1963]

முயற்சி நடந்து கொண்டு வருகிறது. குற்றம் சாட்டிப் பயன் இல்லை. ஏன் ஆயிரம் புத்தகங்களை எழுதக் கூடாதா என்று கேட்பதில் பயன் இல்லை. ஆயிரம் போதாது, இரண்டாயிரம் வேண்டும். அவசரப்பட்டு எழுதுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. சிறந்த அளவுக்கு எல்லோருக்கும் ஊக்குவிக்க வேண்டும். மற்றவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். யுனிவர்ஸிட்டியும் ஒத்துழைக்கிறது. மேலும் பல புத்தகங்கள் வர வேண்டும் என்ற ஆவல் எனக்கும் இருக்கிறது. பொது அறிவை அளிக்கக் கூடிய புத்தகங்கள், குறிப்பிட்ட பாடங்களில் அறிவை வளர்க்கக் கூடிய புத்தகங்கள் வர வேண்டும். விஞ்ஞானம், ஹிஸ்டரி, எகனமிக்ஸ், ஸோஷியாலஜி எல்லா வற்றையும் பற்றி இப்பொழுது புத்தகங்கள் எழுதப்பட்டு வருகிறது.

மற்றொன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மேலும் உயர்ந்த படிப்பு படிக்க வேண்டும், எத்தனையோ பேர்கள் எம்.எஸ்.ஸி. படிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். மத்திய அரசு நகப் பரீட்சைக்குப் போக விரும்புகிறார்கள். இப்பெழுது இந்தியிலும் அந்தப் பரீட்சை நடக்க இருக்கிறது என்று சர்ச்சை இருக்கிறது. அதிலே நான் புக விரும்பவில்லை. ஆங்கிலமும் இருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். ஆங்கிலம் இருக்கும். தமிழ் நாட்டு நிலைமை வேறு என்பதை உணர வேண்டும். பாரத நாட்டின் ஒரு பாகம் இது. பாரத நாட்டில் பல மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. மத்திய ஆட்சி ஒன்று இருக்கிறது. அந்த ஆட்சியில் நமக்கும் பங்கு உண்டு, நாமும் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய மாணவர்கள் அங்கு இருக்கும் உத்தி போகங்களில் உரிய பங்கு மட்டுமல்ல, உரிய பங்குக்கு மேலும் கூட, பங்கு பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பாதகம் ஏற்படக்கூடாது என்ற நிலையும் இருக்கிறது. நம்முடைய மொழியில் மத்திய சர்க்கார் பரீட்சையை வைப்பார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கு இல்லை என்று மத்திய அரசின் கல்வி அமைச்சர் திட்டவாடமாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகையினாலே, இப்பொழுது நாம் ஏதோ படிக்கிறோம். தமிழை நன்றாக படிக்க வேண்டும். எம்.ஏ. ரொம்பப் பேர்கள் படிக்க வேண்டும். தமிழ் படித்தவர்களுக்கு அப் பற்றம் ஒரு கவலை இருக்கிறது. தமிழ் போதனை மொழியாக வரவேண்டும் என்பதிலே வேண்டிய அக்கறையையும், ஊக்கத்தையும் காட்ட நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். இதிலே தமிழ்தான் படிக்க வேண்டும், ஆங்கிலம் படிக்கவேண்டியதில்லை என்று சொல்லுவதற்கில்லை. அப்பொழுது போட்ட உத்தரவு 1963-64-ம் ஆண்டிலிருந்து கல் இராயில் தமிழைப் போதனை மொழியாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பது. இப்பொழுதே அந்த உத்தரவைப் போட்டு விட வேண்டும் என்றால் அது நல்லது இல்லை. அதோடு நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய ஒரு ஒருமைப்பாடு உணர்ச்சிக்கு நாம் குந்தகம் விளைவிக்கக் கூடாது மேலும் அந்த உணர்ச்சியை வளர்க்க வேண்டும் என்று நாம் கருத்துக் கொண்டவர்களாக இருக்கிறோம். ஒரு மாநிலத்திற்கு ஒரு மாநிலம் தொடர்பு இல்லை. ஒரு யுனிவர்ஸிடிக்கு ஒரு யுனிவர்ஸிடி தொடர்பு இல்லை. ஒரு மொழி அங்கு இல்லை, படித்துவிட்ட அந்த மொழி அங்கு இல்லை, இந்த போதனை மொழி அங்கு இல்லை என்றால், எப்படி நாம் கற்க முடியும், எப்படி நாம் மேலும் யுனிவர்ஸிடியோ? தொடர்பு கொள்ள முடியும் என்பதையெல்லாம் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. எப்படி நாம் தொடர்பு கொள்ள முடியும் என்பதை எல்லாம் நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுதே அந்த நிலைமை இருக்க வேண்டுமென்றால் இருக்காது. அதற்குக் கொஞ்சம் காலம் ஆகும். கொஞ்சம் பொறுமையோடு இருக்க வேண்டும், நம்பிக்கையோடு இருக்க வேண்டும். ஒரு காலத்தில் அந்த நிலைமை வரும். மற்றவர்களும் அதில் தொடர்பு கொள்ளக் கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். மற்ற நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறதே என்று எடுத்தக்காட்டலாம். அந்த நிலை இங்கு இன்னும் வரவில்லை. அதை மறுப்பதற்கில்லை, அதை உணராமல் இருப்பதற்கும் இல்லை.

தமிழ் நாட்டில் படித்துத் தேர்ந்தவர்கள் நல்ல புத்திசாலிகள் தான், கூர்மையான புத்தி உள்ளவர்கள். ஆற்றல் உள்ளவர்கள். இவர்கள் நாடெங்கிலும் போற்றப்படுகிறார்கள். நாட்டிற்கு அப்பாலும் போற்றப்படுகிறார்கள். இவர்கள் இன்னொரு இடத்தில் வேலையில் அமர்வது

30th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

என்றால்—மத்திய அரசாங்கத்தின் பரீட்சை இருக்கட்டும், சர்க்கார் பரீட்சை இருக்கட்டும்—அதையும் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். டெல்லியில் 20,000 தமிழர்கள் பல்வேறு உத்தியோகங்களில் இருக்கிறார்கள். பம்பாய், கல்கத்தா, ஆமதாபாத், ஜெய்பூர் எங்கு பார்த்தாலும் தமிழர்கள் உத்தியோகங்களில் இருப்பதைப் பார்க்கலாம். எங்கு போனாலும் அங்கு நம்மை தமிழர்கள் வந்து சந்திக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் அங்கு உத்தியோகத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பாதகம் விளைவிக்கக் கூடிய வகையில் நாம் எதையும் செய்யலாமா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். பொதுவாக மாணவர்களும், பெற்றோர்களும் உயர்ந்த அறிவு பெற வேண்டுமென்று அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள். உயர்ந்த அறிவு பெறுவதற்கு நாம் குறுக்கே நிற்கக் கூடாது என்பதை மட்டும் நான் தாழ்மை யோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அரசியல் வகையிலே கல்வியைப் பயன் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் யாருக்கும் இருக்காது என்று நான் நம்புகிறேன். அம்மாதிரி எண்ணம் இருக்கக் கூடாது. கல்வித் துறையை அரசியலுக்கு பயன்படுத்திக் கொள்வது என்று நாம் அப்படிச் சொன்னாலும் தமிழ் நாட்டு மக்கள் கேட்கமாட்டார்கள். நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். பொதுமக்கள், பெற்றோர்கள், பள்ளிக்கூட மாணவ, மாணவிகள் யாரும் இதனாலே ஏமாறமாட்டார்கள். உயர்ந்த படிப்பு வேண்டும். தமிழிலே மிகுந்த ஆர்வம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது, அதற்கு வேண்டியதை இந்த அரசாங்கம் செய்து கொண்டு வருகிறது, மேலும் செய்யும் என்று மக்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. மக்கள் இதனால் ஏமாற மாட்டார்கள் என்பதை நான் எல்லோருக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு மேலே நான் இந்த மன்றத்தின் காலத்தை எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. நான் மறுபடியும் விடையளிக்கும்பொழுது, வேறு ஏதாவது சொல்ல வேண்டியிருந்தால், சொல்லுகிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. B. PALANI : Sir, I move—

Add at the end of the following :—

“ and on such consideration the House while approving the Educational Pattern enunciated in the note is also of the opinion that History and Geography should also be subjects for examination.”

The amendment was duly seconded.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I move—

Add at the end of the following :—

“ and on such consideration the House is of opinion that as ¹²⁻⁰⁰ originally envisaged the English medium in Humanities be replaced ^{noon} by Tamil medium in all colleges by 1963-64.”

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : அதை நான் வழிமொழிகிறேன்.

SRI M. KARUNANIDHI : Sir, I move—

Add at the end of the following :—

“ and on such consideration this House recommends, that there shall be no Public Examination in Part II, viz., ‘Hindi or any other Indian language not included in part I’ for S.S.L.C.”

[திரு. எஸ். முருகையன் : நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.]

[30th March 1963]

MR. DEPUTY SPEAKER : The motion and the amendments are before the House for discussion.

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கல்வி முறை பற்றிய குறிப்பை இந்தச் சபை முன் கொண்டு வந்து பேசுகின்ற நேரத்தில் தமிழ் நாட்டிலே பழைய காலத்தில் இருந்த ஒரு நிலைமையைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ் நாடு தமிழ் அறிவோடு இருந்தது என்ற ஒரு நிலை ஏற்படுகிற வகையிலே அவர்கள் கூறினார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். பழைய தமிழகம் கிழக்கே சீனப் பேரரசோடும் மேற்கே ரோமானியப் பேரரசோடும் வாணிபம் புரிந்து வந்தது. அவ்வளவு பரந்த நாடுகளோடு வாணிபம் புரிந்தது என்றால் அந்த நாட்டு மொழிகளை இந்த நாட்டு மக்கள் கற்காமல் இருந்திருக்க முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அடுத்து இந்த நாட்டில் பிறந்த தமிழ்ப் புலவர் ஒருவர் வட நாட்டில் இந்தியில் வாதித்து வென்றார் என்ற ஒரு நிகழ்ச்சியை அமைச்சர் அவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே தமிழர்கள் குறுகிய நோக்கத்தோடு இருந்தவர்கள் அல்ல. வள்ளுவர் தம்முடைய திருக்குறளில்—

“யாமெய்யாக் கண்டவற்றுளில்லை எனைத்தொன்றும்
வாய்மையின் அல்ல பிற”

என்று கூறி இருக்கிறார். அதுமட்டுமல்லாமல்—

“புகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்று னெல்லாந் தலை”

என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். ஆக அந்த நிலையிலே அவர் பல நூல்களைக் கற்றிருக்க வேண்டும். “யாமெய்யாக் கண்டவற்றுளில்லை” என்பதிலிருந்து அவர் பல நூல்களை கற்றிருந்தார் என்பது தெரிகிறது. ஆகவே பழைய காலத்தில் தமிழ் மக்கள் குறுகிய அறிவோடு இருந்து வந்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட குறுகிய நோக்கம்

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அப்படிச் கூறவில்லை. நான் சொன்னேன், கம்பனே சமஸ்கிருதம் கற்றுணர்ந்து கம்ப ராமாயணம் என்ற காவியத்தை இயற்றியிருக்கிறான் என்று. பண்டைக் காலத்தில் மற்ற மொழிகளைக் கற்றிருந்தார்கள் என்று தான் சொன்னேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையில் தமிழர்கள் பரந்த எண்ணத்தோடு இருந்த காலத்தில் தமிழை வளர்க்கவும் செய்தார்கள். தமிழ் மொழி இரண்டாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன் வளர்ந்த மொழியாக இருந்தது. தொல்காப்பிய இலக்கணம் வகுக்கும் நேரத்தில் பிறமொழிச் சொற்களை, பிறமொழிக் கருத்துக்களைச் சேர்ப்பது பற்றி விதி வகுத்திருந்தார்கள். “கடிசொல் இல்லை காலத்துப் படினே” “வடசொற் றினிவி வடவெழுத்து ஓர் இ எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகும்மே” என்ற இவை போலும் விதிகளை தொல்காப்பியத்தில் காணலாம். அப்படி தமிழ் மொழியை வளமாக வேண்டி மென்பதற்காக வட மொழிச் சொற்களை ஏற்றுக்கொள்ள நேரத்தில் எ. ப. பி. ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்ற விதியைத் தொல்காப்பியர் கூறியிருக்கிறார். ஆகவே தமிழர்கள் குறுகிய நோக்கோடு இல்லை. நல்ல விதிகளை வகுத்து பிற மொழிச் சொற்களை தமிழ் மயமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தையும் ஈண்டுக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இந்தக் கல்வி முறை பற்றிய குறிப்பை பேசுகின்ற நேரத்தில், நான், சென்ற ஆண்டு கல்விமானியத்தின் மீது பேசும்போது இந்த அமைச்சரவை, ஒரே கொள்கையைச் சார்ந்தவர்கள் 15 ஆண்டு காலமாக இருந்தும் கல்வித்துறையில் அடிக்கடி மாற்றத்தைச் செய்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறினேன். அப்படி சொல்கிற நேரத்தில் அமைச்சரவை மாறுகிற நேரத்தில், அமைச்சர்கள் வீடுகளை மாற்றுகிற மாதிரி கல்வித் திட்டத்தை மாற்றுகிறார்கள் என்று கூறினேன். என் குற்றச்சாட்டுக்கு, அவர்கள்

30th March 1963] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

பதிலளித்த நேரத்தில், “வீடு மாற்றுவது என்றால் லேசாக ஆகிவிட்டதா என்ன, வீடு கிடைக்க வேண்டாமா, சாமான்களைக் கொண்டு செல்ல வேண்டாமா” என்று நான் கூறிய உவமையை எடுத்துப் பேசிவிட்டுச் சென்றாரே சூழிய நான் சாட்டிய குற்றச்சாட்டை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்போது நான் ஒன்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது ஒரு மாறுதலும் வேண்டாம், அப்படியே இருக்கட்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் சொல்கிறார், அப்படி சொல்வதாயிருந்தால் அதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : இப்போது இருக்கிற கொள்கையைப் பற்றிக் கூறவில்லை. அரசாங்கம் கல்வி முறை பற்றிய ஒரு வெள்ளை அறிக்கையைத் தயாரித்து அந்த அரசாங்கம் தயாரித்த வெள்ளை அறிக்கையை இந்த மன்றமும் இந்த மன்றத்தால் அமைக்கப்பட்ட குழுவும் ஆராய்ந்து, பிறகு அந்த குழு ஒரு அறிக்கையைத் தீர்மானித்து அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில், இந்த மன்றத்தின் அங்கத்தினர்கள் அத்தனைபேரும் மறு முறையும் ஆராய்ந்து, இப்போது கல்வி அமைச்சராக இருக்கிறவர் உட்பட ஆராய்ந்து எடுத்த முடிவு இப்போது மாற்றப்படுகிறது என்பதைத்தான் நான் இப்போதுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. இப்போது இருக்கிற திட்டத்திலாவது மாற்றம் இல்லாமலிருக்குமா? இந்த பத்து, பதினைந்து ஆண்டு எல்லாம் கல்வித் துறையில் எப்படி எப்படிப்பட்ட மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். வார்தா கல்வி முறை, ஆதாரக் கல்வி, ஒரு வேளைப் பள்ளி, மறுவேளைக்குலக்கல்வி, ஐந்தாம் வகுப்பில் ஆங்கிலம், மூன்றாம் வகுப்பில் ஆங்கிலம், பத்து வருடப் பள்ளிப் படிப்பு, பத்தேரு வருடப் பள்ளிப் படிப்பு, சாதாரண தம்பும், சிறப்புத் தம்பும், மூன்றாண்டுப் பட்டப் படிப்பு, நான்காண்டுப் பட்டப் படிப்பு, பள்ளியில் பதினேராம் வகுப்பு, கல்லூரியில் புகுமுக் வகுப்பு, கட்டாய இந்தி, விருப்பப்பாட இந்தி, இந்தியில் தேர்வு, இந்தியில் தேர்வு இல்லை, 9 மணிக்குக் கல்லூரி, 10 மணிக்குக் கல்லூரி—என இப்படிப் பட்ட தடுமாற்றங்கள் இந்த பத்து பதினைந்து ஆண்டுகளாக உண்டாகியிருக்கின்றன என்பதற்கு இந்த அமைச்சரவைத் திட்டில் சொல்ல வேண்டாமா? அமைச்சர்கள் தங்களுக்குள் இருக்கும் போராட்டத்தில் அருமை மாணவர்களை அலைக்கழிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அமைச்சர்களுக்குள் எதோ போராட்டம் என்று சொன்னார்கள். அதை விளக்கினால் நன்றாக இருக்கும்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அமைச்சர்களுக்குள் போராட்டம் வந்தது என்று குறிப்பிடுவது நல்லதல்ல.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : சென்ற அமைச்சரவை கொடுத்த திட்டத்தை இந்த அமைச்சரவை மாற்றுகிறது என்பதற்கு ஆதாரம் காட்டுகிறேன். பழைய முறையில் கல்வி ஆண்டின் நிலை எவ்வாறு இருந்தது என்பதை பார்ப்போமானால், ஆரம்பக் கல்வி 3 ஆண்டு; உயர் ஆரம்பக் கல்வி 3 ஆண்டு; இடைநிலைக் கல்வி 3 ஆண்டு; இண்டர்மீடியட் 2 ஆண்டு; பட்டப்படிப்பு 2 ஆண்டு; ஆக மொத்தம் 15 ஆண்டுகள். வெள்ளை அறிக்கையில் பார்த்தால் ஆரம்பக் கல்வி 7 ஆண்டு; உயர் இடைநிலைக் கல்வி 4 ஆண்டு; பட்டப்படிப்பு 3 ஆண்டு; ஆக மொத்தம் 14 ஆண்டுகள். இதிலே செயல்பட்டது, ஆரம்பக்கல்வி 7 ஆண்டு; உயர் இடைநிலை 3 ஆண்டு; பி.யு.சி. 1 ஆண்டு; பட்டப்படிப்பு 3 ஆண்டு; ஆக மொத்தம் 14 ஆண்டுகள். அதை இந்த மன்றம் ஏற்றுக் கொண்டதே, அது என்னவாயிற்று? அது ஏன் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

இப்போது வருவது எப்படி இருக்கிறதென்றால் ஆரம்பக் கல்வி 5 ஆண்டு; உயர் ஆரம்பக் கல்வி 3 ஆண்டு; உயர் நிலைக் கல்வி 3 ஆண்டு; பி. யு. சி. 1 ஆண்டு; பட்டப்படிப்பு 3 ஆண்டு; ஆக 15 ஆண்டுகள். அப்படி ஒரு ஆண்டு கூடுவதற்குக் காரணம்—அப்போதிலிருந்த கல்வி

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

[30th March 1963]

அமைச்சர் விளக்கமாக கூறி இருக்கிறார். அந்த விளக்கத்தை இங்கே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அந்த அறிக்கைக்குப் பதிலளிக்கும் நேரத்தில், 1957, நவம்பர் 6-ம் தேதி பேசிய பேச்சு—

“வட இந்தியாவில் பள்ளிக்கூடப் படிப்பு 10 வருஷம், நம் ராஜ்யத்தில் 11 வருஷம். இந்த சிபார்சைப் பார்க்கும் போது 10 வருஷம் என்பதை 11 வருஷமாக பண்ணிக்கொள்ள வேண்டும். 11 வருஷம் என்பதை 12 வருஷம் என்று நீடித்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்படி ஒரு வருடம் நீடிப்பதன் மூலமாக இப்போது சர்வகலாசாலையில் பூர்வாங்க படிப்பு என்று வைத்திருக்கிறார்கள், அதற்கு அவசியம் இல்லாமல் இந்தப் பள்ளிக் கூடங்களில் 11 அல்லது 12 வருஷம் படித்து முடிந்தவுடன் நேரடியாக டிக்ரீ படிப்பிற்குச் செல்லக் கூடிய முறையில் இந்தப் பள்ளிக்கூடப் படிப்பு அமைய வேண்டுமென்பது சிபார்சு. இதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்து பார்த்து நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய படிப்பை 11 வருஷத்தை 12 வருஷமாக நீடிக்க வேண்டுமா என்பதைப் பற்றித் தான் முக்கியமாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதை நல்ல முறையில் நன்கு விவாதித்து, ஆராய்ந்து பார்த்து கடைசியில் ஒரு முடிவாக 11 வருஷம் இருந்தால் போதும் என்ற தீர்மானமான முடிவை இந்தக் கமிட்டி செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த முறையில்தான் வெள்ளை அறிக்கையிலும் கண்டிப்புருந்தது. இதில் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது, வட இந்தியாவிலுள்ள குழந்தைகள் 11 வருஷம் படித்து இந்தத் தகுதியைப் பெறக்கூடிய திறமை, அறிவு அவர்களுக்கு இருக்குமாலை, நம் குழந்தைகளுக்கு இந்த 11 வருஷம் படித்து தகுதியையைய திறமையும் அறிவும் இல்லையா என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டியிருந்தது. அப்படி யோசித்துப் பார்த்ததில், நாம் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறோம், தென் இந்தியாவில் உள்ள குழந்தைகள் புத்திசாலிகள், அறிவுக் கூர்மை பெற்றவர்கள் என்று. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு 12 வருஷம் வேண்டும், மற்றவர்களுக்கு 11 வருஷம் போதும் என்று சொல்லும்போது அது வாதத்திற்கு உகந்ததல்ல என்பதை உணர்ந்து தான் இந்தக் கமிட்டி 11 வருஷமாக இருந்தால் போதும் என்று சிபாரிசு செய்தது.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த 11 வருஷம் இப்போது ஒரு ஆண்டு கூடியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் இன்னொன்று பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய நாட்டில் இருக்கின்ற மாணவர்கள் ஒரு ஆண்டு கூடுதலாகப் படித்து விட்டு, வட நாட்டில் இருக்கிற மாணவர்கள் ஒரு ஆண்டு குறைத்துப் படித்து விட்டு உத்தியோகத்துக்குச் சென்றால், நம்முடைய மாணவர்கள் உத்தியோகத்தை விட்டு ஒரு ஆண்டு முன்னரே வர வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்பதையும் உணர்தல் வேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் கருத்தை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இதைப் பற்றிய திருத்தம் ஒன்றும் வரவில்லை. 11 ஆண்டுகள் வேண்டாம், 10 ஆண்டுகள் போதும் என்று குறிப்பிடுகிறாரா என்று திட்டவட்டமாக தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : இந்த மன்றத்திலே முன்பிருந்த அமைச்சரவை அளித்த திட்டத்தை ஏன் மாற்றுகிறார்கள் என்பதற்கு எங்களுக்கு விளக்கமளிக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து திட்டத்தை மாற்றுவதற்குரிய காரணத்தை இந்த அறிக்கையிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற காரணங்கள் எல்லாம் ஏன் அப்போது பரிசீலிக்கப்பட வில்லை? இதே அமைச்சர் அந்த அமைச்சரவையிலும் இருந்தார்களே? அவர்கள் 11 ஆண்டு திட்டத்தை மாற்றுவதற்கு இப்போது கூறும் காரணம் அப்போது ஏன் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் போயிற்று? இந்தக் குறைகளை இவரால் அப்போது காரண முடியவில்லையா?

30th March 1963] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

“இந்த நிலையில், 1962-63-ம் ஆண்டுக்குரிய வேலைத் திட்டத்தை அரசினர் வகுக்க வேண்டியிருக்கையில், புதிய திட்டத்தால் ஏற்படும் சில பிரச்சனைகள் எவனத்துக்கு வந்தன. இம்மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டுமென முதலில் தீர்மானித்த காலத்தில் இப்பிரச்சனைகள் இவ்வாறு உருவெடுக்கும்மேல் உண்டாட்டவ்வே”

என்று குறிப்பிலே கூறியிருக்கிறார்கள். ஏன் உணரப்படவில்லை? வேறு எங்கிருந்தாவது மந்தரங்கள் வந்து சேர்ந்தாகனா?

“இம்மாநிலத்தில் ஏராளமான உயர் நிலைப் பள்ளிகள் தோருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாவற்றையுமே மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றுவதானால், 10 ஆண்டுகளோ அதற்கு மேலோ ஆகும்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 11-வது ஸ்டாண்டர்டு ஏற்படுத்த ஏகப்பட செலவாகும். பட்ட மேற்படிப்பு தகுதியுள்ள ஆசிரியர்களுடைய நியமிக்க வேண்டியவரும்.

உயர் இடைநிலைப் படிப்புக்குச் சாதனமும் தகுந்த பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் கிடைப்பதில் உள்ள வரையறை.

உயர்நிலைப் படிப்பு ஒரு மொழியில் சற்றிருக்க கல்லூரிப் படிப்பை வேறொரு மொழியில் கற்க வேண்டிய பிரச்சனை. கல்லூரி புகுமுக வகுப்பில் ஓராண்டுக்குள் இதற்குத் தயாராக வேண்டியிருக்கிறது.”

தீர்மானப்பட்ட குறைவையெல்லாம் அப்போது எப்படி உணராமல் போய் விட்டார்கள் என்பதுதான் இப்போது கேட்கின்ற கேள்வி. இன்னொன்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

“... இச்சீரமைப்பின் விளைவாக விரும்பாத கல்விச் சபைகளும் ஆசிரியர் சங்கங்களும் பள்ளிகளில் டிடிக்கும் காலம் 11 ஆண்டிலிருந்து 10 ஆண்டாகக் குறைந்து விடுவது குறித்தும், இதனால் முதிர் த நிலையிலேயே மாணவர்கள் பள்ளிப் படிப்பை முடிக்க வேண்டிய நிலை குறித்தும் ஆட்சாபம் தெரிவித்தன. எட்டு ஆண்டு ஆரம்பக் கல்வியை 7 ஆண்டு ஆரம்பக் கல்வியாகக் குறுக்கியதன் விளைவாக பாடத் திட்டம் அதிகமாக இருப்பதாகவும், சிறு வயதிலேயே மாணவர்கள் இவற்றையெல்லாம் புரந்து கொள்வது கடினமென்றும் அவர்கள் கூறினர்.”

இதிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலைகளை நான் எடுத்தக் கூற விரும்புகிறேன். எட்டு ஆண்டுப் படிப்பை ஏழு ஆண்டுப் படிப்பாக மாற்றியமைக்கும் போது பாடத் திட்டத்தை அதற்கேற்றவாறு எட்டடி அமைக்க வேண்டுமென அட்டடி அமைக்காமல், எட்டாவது குெட்டிப் பாடத்தை அட்டடியே 7-வது குெட்டிக்கு வைத்து, 7-வது குெட்டிப் பாடத்தை அட்டடியே 6-வது குெட்டிக்கு என்வ நிலைமையில் வைத்து விட்ட காரணத்தால்தான் மாணவர்களுக்குத் தாங்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே கூறக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இன்னு இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : கல்வித் திட்டத்தைப் பற்றி விளக்குவதற்குக் கூடுமான அளவு காலம் கொடுத்தால் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற முடியும். குறுகிய காலத்திலே விளக்க முடியாது என்பதால் இப்போது உட்கார்ந்து விடுவதுதான் நல்லது.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களைப் போன்றே இந்த விவாதத்தில் பாடு கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வம் அந்நக அங்கத்தினர்களுக்கும் இருக்கிறது. ஆகவே, சொல்ல வேண்டியதைச் சுருக்கமாக இன்னும் இரண்டு நிமிஷத் தற்குள்ளாகச் சொல்லிவிட வேண்டுமென்று கட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[30th March 1963]

புலவர் கா. கோவிந்தன் : அடுத்து மூன்று மொழிக் கொள்கையைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். மூன்று மொழிக் கொள்கை இந்த நாட்டுக்குத் தேவையா என்பதைத்தான் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். “எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் நடை முறை நிகழ்ச்சியை மனத்தில் வைத்து எப்படிப்பட்ட நிலை இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணிப் பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டும்” என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதே கேள்வியைத்தான் நானும் கேட்கிறேன். நம் மாணவர்களுக்கு மூன்று மொழி தேவைதானா? ஒன்று இந்தி வேண்டுமென்று சொன்னால், ஆங்கிலம் தேவை இல்லை, இந்தி மட்டும் இடக்கடும் என்று சொல்லட்டும். ஆங்கிலம் வேண்டுமென்று சொல்லக் காரணம் இந்தியாவோடு நிற்காமல் மேலும் பல நாடுகளுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலைமை இருப்பதுதான். பேலும் பல நாடுகளுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலைமையில், இந்தியாவுக்கு பொது மொழியாக ஆங்கிலத்தை வைத்துக் கொள்ளக்கூடாதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

உலகம் பூராவுக்கும் ஏற்ற மொழி ஆங்கிலம் என்ற நிலையில் ஆங்கிலம் தேவை என்று வற்புறுத்தப்படுகிற நிலையில் இந்த நாட்டில் மட்டும் ஏன் அந்த மொழியை வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது? இதை அரசியல் கண்ணோட்டம் பார்க்கவேண்டாம். வெள்ளைக்காரன் மொழி என்ற காரணத்திற்காக ஆங்கிலத்தைப் புறக்கணிக்கக் கூடாது. ஆங்கிலத்தைப் பொது மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி ஆங்கிலத்தைப் பொது மொழியாக வைத்துவிட்டால் நமக்கு இரண்டு மொழி போதுமானது. தமிழ், ஆங்கிலம் இரண்டையும் மாணவர்கள் படித்தால் போதும். இந்தி படிக்கவேண்டுமென்று கட்டாயம் அவசியமில்லை. இதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இந்தி கட்டாயம் இல்லை; அதில் மார்க்கு வாங்கவேண்டும் என்பதுகூட இல்லை என என்னென்னவோ சொன்னார்கள். தெருவிலே போகிற மாயக்காரன் குழந்தையிடம் மருந்து தட்டிய மிட்டாயைக் கொடுத்து காதினாலே இருக்கின்ற கருக்களைக் கழட்டிக் கொண்டு போகின்றவனைப் போல, அமைச்சர் அவர்கள், “இந்தியிலே எடுக்கக்கூடிய மார்க் மற்றப் பாடங்களில் எடுக்கவேண்டிய மார்க்குகளுக்கு எடுக்கடும்” என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலை இந்தியை நுழைப்பதாகத்தான் அர்த்தம். இது தகுமா?

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன உவமை இந்தச் சபையின் கவரவத்திற்கு உகந்ததாக இல்லையென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : அடுத்து பயிற்சி மொழியைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைக்கூற விரும்புகிறேன். தமிழ்ப்பயிற்சி மொழியாக இருக்கும் கல்லூர்க்கு மாணவர்கள் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் ஏற்கெனவே ஒரு முறை சொல்லியிருக்கிறேன்—ஒரு இடத்தில் ஆங்கிலம் பயிற்சி மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்ற நிலையை வைத்துவிட்டு இன்னொரு இடத்தில் தமிழ் பயிற்சி மொழித் திட்டத்தை வைத்திருப்பதன் காரணமாகத்தான் மாணவர்கள் வரமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள், 10 மாணவர்கள்தான் வந்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை சொல்லிக் கொண்டிருப்பதால் என்ன பயன்? படிப்பு என்பது இன்றோடு முடியக்கூடிய ஒன்றல்ல. மாணவர்கள் துணிந்து தமிழை எடுத்து படிக்கவும் முடியாத சூழ்நிலை நிலவுகிறது. இந்த அரசை நம்பி எதையும் செய்ய முடிவதில்லை. இன்று கடைப்பிடிக்கப்படுகிற திட்டம் மறுநாள் இருப்பதில்லை. அந்த பயம் இயல்பாகவே மாணவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றிக்கூட முன்னாள் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதையும் இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“பயிற்சி மொழியாகத் தமிழ் எடுத்துப் படித்தவர்களுக்கு தான் உத்தியோகத்திற்கு எடுப்பதில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்போகிறோம்” என்றால், தனக்கே இதற்கு முக்கியத்துவம் வந்தவிரும்.” ஆகவே, நம்முடைய தமிழ் மொழியை உயர் நிலைக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்ற எண்ணம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்குமானால், உருட்டி, உருட்டி, உருட்டி மொழியை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுக்கவேண்டும்.

30th March 1963] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

அப்படி பாதுகாப்பும் கொடுக்காமல், கேலியும் செய்கின்ற நிலையிலே அமைச்சர் இருந்தால், மாணவர்கள் எப்படி முன் வருவார்கள்? ஆகவே, இந்த அமைச்சரவை ஏற்கனவே திட்டமிடப்படி ஆங்கிலம் பயிற்சி மொழியாக இருப்பதை மாற்றி தமிழ்தான் பயிற்சி மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் பயிற்சி மொழியாக ஆங்கிலம் இருப்பதை அகற்றவேண்டும் மென்று சொன்னாலும், மூன்றாவது வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலத்தை சொல்லிக்கொடுக்கும் பாடத் திட்டத்தை நாங்கள் மனப்பூர்வமாக வாசேற்கிறோம். ஆங்கில அறிவு வளரத்தான் வேண்டும். அதிலே எங்களுக்கு எங்களுடைய இயக்கத்திற்கோ எந்தவிதமான கொள்கை வேறுபாடும் இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சமூக பாடத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். வரலாறு, நிலநூல் இரண்டும், ஒன்றாக இருந்ததை இரண்டாகப்பிரித்தது வரவேந்தத் தக்கது. நண்பர் பழனி அவர்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கும் வகையில் அந்தப் பாடங்களிலே தேர்வு இருக்கவேண்டும். தேர்வு இல்லையென்றால் மாணவர்கள் அந்தப் பாடங்களை விரும்பிப் படிக்க மாட்டார்கள். “ஜெனரல் மாத்மாடிக்ஸ்”ம் வரவேற்கத்தக்கது. சிறப்புப் பாடம் அத்தனையையும் படிக்க மாணவர்களால் முடியாது. ஒன்றை மட்டும் படித்தால் போதும். புகழக வகுப்பை—11-வது வகுப்பைப் பள்ளிகளில் வைப்பதில் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட கஷ்டம் அவர்களுக்கு இருக்கும் நிலைமையில் விருப்பப் பாடமாக அவ்வளவு பாடத்தையும் எடுத்துப் படிக்க முடியாது. குறிப்பாக, சில பாடங்களை மட்டும் படித்தால் போதும்.

கடைசியாக ஒரு கருத்தை இந்த இடத்தில் கூற விரும்புகிறேன். ஆரம்பக் கல்வியைப் பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. ஆரம்பக் கல்வியைப் பற்றிய வெள்ளை அறிக்கை வந்தபோது, ஒரு உண்மை தெரிந்தது. ஒன்றாவது வகுப்பில் நுகைகின்ற மாணவன் ஐந்தாவது வகுப்புவரை போக்கக் கூடிய நிலை இல்லை. மூன்றில் இரண்டு பகுதி மாணவர்கள் அடியோடு நின்றுவிடுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஐந்தாவது வகுப்பில் படிக்கத் தக்க வயதடைய மாணவர்கள் 3,60,000 இருந்தால், ஐந்தாம் வகுப்பிலும் அதற்கு மேலே உள்ள வகுப்பிலும் படிக்கும் மாணவர்கள் 150,000 பேர்தான். ஆகவே, 2,10,000 பேர்தான் ஐந்தாம் வகுப்பிற்குப் பிற்பட்ட வகுப்புகளிலேயே நின்று விடுகிறார்கள். டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் தலைமையில் இயங்கிய எலிமென்டரி எஜுகேஷன் ரிபார்ம்ஸ் கமிட்டி அறிக்கையிலே ஒன்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மாணவர்கள் ஐந்தாவது படித்து முடிக்கவிண்டிய நேரத்தில் ஐந்தாம் வகுப்பிற்குக் கீழே நின்றுவிடுவதால் அரசாங்கப்பணமும் வீணாகிறது. அவர்கள் வயதும் வீணாகிறது என்று அந்த அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். சிறப்பாக அவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கப்படாமதான் இதற்குக் காரணம் என்ற குற்றச்சாட்டும் இருக்கிறது. அதை எப்படிப் போக்க முடியும்? ஆசிரியர் மாணவர் விசிதாசாரத்தை பற்றி என்னென்னமோ பேசுகிறார்கள். ஒரு பள்ளியில் 30 மாணவர்கள் இருந்தால் அந்த 30 பேரில் 10 பேர் ஒன்றாவது வகுப்பு, 10 பேர் இரண்டாவது வகுப்பு, 10 பேர் மூன்றாவது வகுப்பில் படிக்கிறார்கள். புராணத்திலே சிவனுக்கு உபதேசம் செய்த முருகனுக்கு ஆறுமுகம் தேவைப்பட்டது. தட்சணமூர்த்தி கடவுளால் (நான் நம்முடைய ஈரோட்டுப் பெரியாரைக் குறிப்பிடவில்லை) நான்கு மாணவர்களுக்குத்தான் உபதேசம் செய்ய முடிந்தது.

இந் நிலையில் மூன்று வகுப்புக்களுக்கும் சேர்ந்து ஒரு ஆசிரியர் வைத்து எப்படி பாடம்சொல்லிக்கொடுக்க முடியும், வீட்டில் வளர்க்க முடியாத பிள்ளைகளை பள்ளிகளுக்கு அனுப்புவது தவிர வேறு ஒரு பலனும் இல்லை. ஆகவே நான் சொல்வது, ஒரு வகுப்பிற்கு ஒரு ஆசிரியர் என்று இருக்கவேண்டும். வேண்டுமானால் 30, 40 மாணவர்களைப் போடுங்கள். ஒரு ஆசிரியருக்கு பல வகுப்பு மாணவர்கள் என்ற நிலை இருந்தால் அங்கு ஒரு வகுப்பில் பத்து பிள்ளைகள் இருந்த ல்கூட நிச்சயமாக கல்வித் தரம் வளராது என்று கூறி அந்நிலையை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[30th March 1963]

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கல்விக் கொள்கையைப் பற்றி ஒருசில கருத்துக்களை நான் சமர்ப்பிக்கிறேன். கல்வி மிக மிக முக்கியமானது. அதுகுறித்து கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. “Men may come and men may go but I go on for ever.” என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வதுண்டு. அதற்கேற்ப கல்வி வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. எந்த சமுதாயம் எப்படி வந்தபோதிலும் கல்வியின் தரம் காலத்திற்கேற்றவாறு பெருகி வருகிறது. அதை உத்தேசித்துத்தான் கல்வியில் ஒரு திருப்பத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன். கல்வித்தரம் உயரவேண்டுமென்றால் அதை ஆணித்தரமாக படித்தால்தான் தரம் உயரும். ஐந்தில் விளையாதது ஐம்பதில் விளையுமா என்று சொல்வார்கள். பசுமரத்தில் அடித்த ஆணி என்று சொல்வதுபோல், நன்கு படித்தால்தான் அம்மொழியில் உள்ள குணங்களைப் பெறமுடியும். தமிழுக்கும் ஆங்கிலத்திற்கும் தேர்வுக்கு மார்க் வைத்து விட்டு இந்தியில் மார்க் வாங்கினால் அதை மாடரேஷனுக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம், இந்தியை எழுதினாலும் எழுதா விட்டாலும் பரவாயில்லை என்ற தர்மசங்கடமான நிலை இருக்கக் கூடாது. இந்தியை எடுத்துக்கொண்டாலும், அதில் இவ்வளவு மார்க்ஸ் இருக்க வேண்டும், 15, 20 மார்க்ஸ் இருக்கவேண்டும் என்று வைத்தால்தான் அதைப் படிக்க மாணவனுக்கு அக்கறை ஏற்படும். “கற்க கசடற்க கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக” என்ற முதுகாக்கேற்ப நாம் கற்பதை நன்கு தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். பேசிக் கல்வி முறை, நான் பேசிக் முறை இவ்விரண்டையும் இணைக்கும் திட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், அதை வரவேற்கிறேன். அதனால் இன்றுள்ள பல சிக்கல்கள் தீரும். ஜப்பானில் இந்த முறையை வைத்திருக்கிறார்கள். 8 ஸ்டாண்டேர்ட்ஸ் வரை பொது அறிவு பெற்று அதற்குமேல் அவரவர்களுக்கு எதில் தேர்ச்சி இருக்கிறதோ அத்திறையில் அறிவு வளர்ச்சி பெறும் முறையில் இருக்கிறது ஜப்பான் தேசத்து முறை. இங்கும் அதேபோல் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இன்று கல்லூரிகளில், பர்ஸ்ட் கிளாஸ், செகண்ட் கிளாஸ், தர்ட் கிளாஸ் என்று மூன்று வகுப்புகளில் தேர்வு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நாட்டில் பர்ஸ்ட் கிளாஸ் செகண்ட் கிளாஸ், என்று இரண்டு கிளாஸ்கள்தான் இருக்கின்றன. எதற்கும் பர்ஸ்ட் அன்ட் செகண்ட் கிளாஸ்கள்தான் தேவைப் படுகிறது. முதலில் பர்ஸ்ட் கிளாஸ் இருக்கிறதா என்று பார்க்கிறார்கள். பின்னர் செகண்ட் கிளாஸ் இருக்கிறதா என்று பார்க்கிறார்கள்.

முன்வருகிறவர்களுக்கு சர்க்கார் ஆதரவு கொடுத்து அப்படி புத்தகங்கள் எழுதக் கூடியவர்களுக்கு உற்சாக மூட்டவேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் பேசும்போது சீக்கிரத்தில் தமிழில் கொண்டு வரவேண்டும், ஏன் கொண்டு வரவில்லை என்று கேட்டார்கள். “slow and steady wins the race” என்று கூறுவார்கள். அதேபோன்று நன்றை அடையவேண்டுமென்றால் அதற்கான பக்குவம், அதற்கான பாடப் புத்தகங்கள், அதற்கான ஒரு ‘social atmosphere’ எல்லாவற்றையும் தயாரித்துக் கொண்ட பிறகுதான் கொண்டு வரவேண்டும். தமிழில் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கான புத்தகங்களும் இல்லை, ஆசிரியர்களுக்கும் சொல்லிக்கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே அவசரப்பட்டு செய்யாமல் நம் சர்க்கார் ஒவ்வொன்றையும் ஆர அமற யோசித்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவசரப்பட்டு தமிழைக் கொண்டு வந்தால், போதிய வசதிகள் இல்லாவிடில் மாணவர்கள் படித்து தேர்வு பெறமுடியாது. அப்படி யோசித்துக்கொண்டு வந்து, அதில் ஏதாவது இடைஞ்சல்கள் இருந்தால் அதை மாற்றியமைக்க சிறிது கூடத் தயங்காது உடனடியாக அடிப்படையில் செபல் புரிந்து வருகிறது நம் அரசாங்கம். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்ததை எதிர்க்கவேண்டுமென்ற முறையில் எதிர்க்கி உறுப்பினர்கள் பேசுவார்களானால் மாணவர் சமுதாயத்திற்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையிலிருந்து தவறியவர்களாவார்கள் என குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மூன்றாம் கிளாஸ் என்று உதவாக்கரையாகக் கொடுத்து விட்டு அவர்கள் வேறு வேலை கிடைக்காமல் ஆசிரியர் வேலைக்கு வருகிறார்கள். நல்ல திறமையான ஆசிரியர்கள் வேண்டுமென்று கூறும்போது இவர்கள்தான்

30th March 1963]

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

வருகிறார்கள். ஆகவே, இந்த தேர்ட் கிளாஸ் என்பதை எடுத்து விட்டு பர்ஸ்ட் கிளாஸ், செகண்ட் கிளாஸ் என்று இரு பிரிவுகளாகத்தான் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காம்ப்ளட்டில் எக்ஸாமினேஷன்களில் தேர்ட் கிளாவில் பாஸ் செய்தவர்கள் பங்கு பெற முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இரண்டு கிளாஸ் என்று நதால் டிவர்களுக்கும் அவற்றில் பங்கு பெற வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே இதில் ஒரு தீர்வு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கட்டாய தேசிய மாணவர் படைப் பயிற்சி இப்போது மாணவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றிருப்பதை வரவேற்கிறேன். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள மாணவர்களுக்கும் இந்த கட்டாய தேசிய மாணவர் படைப் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். பயரக் டிரால் அல்லது சர்க்காரால் பொறுக்கியெடுக்கப்பட்ட ஒரு சில பள்ளிகளில் இப்பயிற்சி இப்போது கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கல்லூரிகளில் எல்லா மாணவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. தற்போதைய நெருக்கடி நிலையை உத்தேசித்தாவது பள்ளி மாணவர்களுக்கும் தற்காப்பு செய்து கொள்ளக்கூடிய முறையிலாவது, அவர்களுக்கும் உற்சாகம் ஊட்டக்கூடிய அளவில் இந்தப் பயிற்சி கொடுக்கப்படவேண்டும். அடுத்தப்படியாக, லேயர் கிரேட் என்றிருந்தது. அதைப்படிப்படியாக மாற்றி ஹையர் கிரேடாக கொண்டு வந்த விட்பார்கள். செகண்டரி கிரேட் படித்தவர்களைக் கூட 1, 2 வருடங்களில் வேலை செய்தால், அவர்களுக்கு ஹையர் கிரேட் சம்பளம்தான் கொடுக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குழப்பமான நிலைக்கு தீர்வு காண இருப்பது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட காலத்தைக் கொடுத்து அதற்குள் செகண்டரி கிரேட்டுக்கு க்வாலிபை செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும். கல்வியில் உள்ள கஷ்டங்கள், நடைமுறைக்கு அவை வரும்போதுதான் தெரிய வருகிறது. தமிழை கல்லூரியில் வைக்கவேண்டுமென்று அவசரப்பட்டுக் கொண்டு வந்தோம். அப்படி வந்த பிறகு உள்ள நிலைமையைப் பாரக்கும்போது அதற்கான பாடப் புத்தகங்கள் இல்லை, விஞ்ஞானத் துறையில் தேர்ச்சி பெறவில்லை என்பதைக் காண்கிறோம். ஆகவிலின் என்று சொன்னால் அதை ஜப்பானில் அவர்கள் மொழியில் எழுதுகிறார்கள். இங்கு தமிழில் அதை “பிராண வாயு” என்று எழுதுகிறார்கள். ஆகவே தமிழில் எழுதும்போது ஆகவிலின் என்று எழுதிப் படித்து வந்தால் கல்லூரிக்குப் போகும்போது—விஞ்ஞானத் துறையில் உலகில் பேசப்படுகிற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தவேண்டும்—மாணவர்கள் நன்கு அதைக் கூற்று தேர்ச்சி அடைய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே அந்த முறையில் பாடப் புத்தகங்கள் எழுத முன்பு “ஆப்ஷனல்” சப்ஜட்டுகள் இருந்தன. நான் கூட “பிஸிசஸ்” “ஆப்ஷனல்” சப்ஜட்டாக எடுத்துப் படித்தேன். அவரவர்களுக்கு எத்திலே திறமை இருக்கிறதோ அதை “ஆப்ஷனல்” சப்ஜட்டாக எடுத்துப் படித்து அதிலே பாண்டித்தியம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருந்தது. அதைத் திரும்பவும் கொண்டு வந்ததை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். இன்றைக்கு ஏழாவது வரையிலும் ஆரம்பப் பள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏழாவது ஸ்டாண்டர்டில், அதாவது இ.எஸ்.எல்.ஸி-ல் பரீட்சை இருந்து வந்தது. இது இப்போது இருக்கிறதா, இல்லையா? என்று தெளிவாகக் கூறப்படவில்லை. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரீட்சை இருக்கிறது. ஆனால் ஏழாவது ஸ்டாண்டர்டு முடிந்த உடனே பரீட்சை இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, நமக்கு முன்னால் இப்போது கல்விப் பிரச்சனை விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இந்த நாட்டில் கல்விப் பிரச்சனையானது “கான்ட்ரவர்டியஸ்” சப்ஜட் என்று சொல்வார்களே, அப்படிப்பட்ட சர்ச்சைக்குட்பட்ட பிரச்சனையாக இது இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. நமக்கு சுதந்திரம் கிடைத்த பின்னர், சமார் 10, 12 வருடங்களாக இந்த நாட்டில் எத்தனையோ மாறுதல்கள், சீர்திருத்தங்கள், செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தோம். அந்த மாதிரியே பல சீர்திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்று அவரவர்கள் இஷ்டம் போல் கை வைத்தார்கள். கல்வித் திட்டத்தில் ஏதாவது ஒரு சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்றால் அது நம்முடைய வருங்கால சந்ததியை பாதிக்கக் கூடியதாக இருப்பதினால்

12-30
p.m.

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

[30th March 1963]

நிதானமாகக் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். இந்த நோக்கத்தோடு இதை அணுக வேண்டியது மிகவும் முக்கியம். மற்ற விஷயங்களைப் போன்று அவசரப்பட்டுச் செய்யக்கூடிய காரியம் அல்ல இது. இது பற்றி பெரிய சர்ச்சை இருந்து வந்தது. இப்போது இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டி முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்கு நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் முன் வந்திருக்கிறார்கள். அநேக விஷயங்களில், நாட்டுக்கு ரொம்ப தீங்கு விளைவிக்கக் கூடிய விஷயங்களில், சர்ச்சைக்கான விஷயங்கள் பலவற்றில் அவர்கள் பெரும் பாலும் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அது போல இதிலே ஒரு முடிவு ஏற்பட்டுவிடும் என்று நம்புகிறேன். குறைந்த பட்சம் 10, 15 வருடங்களுக்குக்காவது இதிலே வேறு யாராவது கை வைக்க மாட்டார்கள் என்ற அளவுக்கு கல்வித்துறையை பொறுத்தவரையில் ஒரே லயனிலே ஒரு திட்டத்தைக் கொடுப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். அதற்காக கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நமக்கு முன்னால் “ஓயிட் பேப்பர்” ஒன்றை சமர்ப்பிக்கப் போகிறார்கள் என்றும் நினைத்தேன். அது இல்லாமல் “நோட் ஆன் எஜுகேஷனல் பேட்டர்ன்” என்று போட்டு ஒன்றை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

வெள்ளை அறிக்கைக்கும், நோட்டுக்கும் ஏதாவது வித்தியாசம் உண்டா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. “நோட்” என்று இருப்பதனால் இதிலே மறுபடியும் கை வைப்பார்களோ என்று தோன்றுகிறது. “இன்னும் கொஞ்சம் யோசனை இருந்தால் சொல்லுங்கள்” என்று சொல்வதைப் பார்த்தால் இந்தத் திட்டம் சாதாரண பொது மக்களுக்கு எல்லாம் திருப்தி அளிக்க கூடிய நல்ல அறிக்கையாக இல்லை என்று.....

கனம் திரு. பக்தவத்சலம் : ஒன்றும் வித்தியாசம் இல்லை என்று இப்பொழுதே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : ஒன்றும் வித்தியாசம் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். “ஓயிட் பேப்பராக” இருந்திருந்தால் எல்லோருக்கும் மன ஆறுதலாக இருந்திருக்கும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சமர்ப்பித்திருக்கிற காகிதம் வெள்ளைக் காகிதம் தான். (சிரிப்பு).

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : வெள்ளையிலே கொஞ்சம் கருப்பு இருக்கிறது. (சிரிப்பு).

இந்தத் திட்டப் பிரகாரம் பழைய திட்டத்திற்குத்தான் பெரும்பாலும் போகிறோம். ரொம்ப நாட்களுக்கு முன்பு 11 வருஷ கல்வித் திட்டமாகத் தான் இருந்தது. அதற்குத்தான் இப்போது போகிறோம். 11 வருஷமாக இருந்த கல்வி திட்டம் பிறகு 10 வருஷமாக ஆக்கப்பட்டது. இப்போது தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஒரு சிலர் தமிழ் தமிழ் என்று சொல்லிக்கொண்டு, தாங்கள் தான் தமிழுக்கு பாடுபடுகிறோம், மற்றவர்களுக்குக் கொஞ்சம்கூட அக்கறை இல்லை என்று நாட்டிலே பெரிய பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். தமிழைக் காப்பதற்கு இவர்கள்தான் பிறந்த மாதிரி சில பேர் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சியிலும் இருக்கிறார்கள். மற்ற கட்சியிலும் இருக்கிறார்கள். நான் ஒரு கட்சியைப்பற்றி சொன்னதாக யாரும் நினைத்துக்கொள்ளவேண்டாம். அவ்வாறு ரொம்ப பேர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்களும் தமிழர்கள் தான், எங்களுக்கும் தமிழில் அக்கறை உண்டு. நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி எங்களுக்குச் சந்தோஷம். எல்லோருக்கும் அது மன ஆறுதலைக் கொடுக்கும். ஆனால் இப்போது நாட்டிலே, இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில் ஆங்கிலத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காவிட்டால் நம்முடைய கல்வித்தரம் எவ்வளவு தூரம் கீழே போய்விடும் என்பதை நாம் யோசிக்கவேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்திற்கும், மற்ற மாநிலத்திற்கும் கல்வித்தரத்தில் வித்தியாசம் இருந்தது. நம்முடைய மாநிலத்தில் 11 வருஷக் கல்வித்திட்டம் இருந்தது. ஆனால் மற்ற

30th March 1963] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

மாநிலங்களில் 10 வருஷக் கல்வித் திட்டம் தான் இருந்தது. நம்முடைய மாநிலத்தில் ருந்து வட நாட்டிற்கு உத்தியோகத்திற்குச் சென்றவர்களுக்கு ஸ்டாண்டர்டு அதிகமாக இருந்தது என்பதையும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். காரணம் 11 வருஷ கல்வி அடிப்படை அவர்களுக்கு இருந்திருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களை விட நம்முடைய மாநிலத்தில் ஸ்டாண்டர்டு—பேசுவதிலும் சரி, எழுதவதிலும் சரி, அறிவிலும் சரி—அதிகமாக இருந்ததோடு அவர்களுக்கு ஒரு மதிப்பு இருந்து வந்தது என்று சொல்வார்கள். அந்தத் தரம் இட்டோது குறைந்து விட்டது. இப்போதெல்லாம் மாணவர்கள் உத்தியோகத்திற்கு அடையாளம் எடுத்ததற்கொண்டு வருகிறார்கள், “தொடர்ச்சி செய்யுங்கள்” என்று சொல்லி என்ட்ரம் கூட வருகிறார்கள். அவ்வாறு வருடவர்களை அடையாளம் எழுதிக்கொண்டு வரும்படிச் சொன்னால், ஆங்கிலத்தில் அவர்கள் எழுதி வருவதைப் பார்த்தால், அதைப்பற்றி ஒன்றுமே சொல்வதற்கில்லை. உயர்நிலை எழுதிக்கொடுக்கும்படிச் சொன்னால், ஒரே தனித் தமிழ் மாதிரி எழுதி வருகிறார்கள். ஆகவே எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்து விட்டு வந்த ஒரு மாணவன், தமிழும் சரியாகப் படிக்காமல், ஆங்கிலமும் சரியாகப் படிக்காமல், இருப்பதைத்தான் பரீட்சைகிறோம். இப்போதுள்ள மாணவர்கள், பத்து வருஷப் படிப்புத் தேறிவருகிற மாணவர்கள், சரியானபடி படிக்காமல், திறமை இல்லாமலும், சக்தி இல்லாமலும், இருக்கும் நிலைமை நூல்களை என்டர்பைஸ் வகுத்ததோடு சொல்லக்கொள்ள வருவதற்குள். ஆகவே, ஸ்டாண்டர்டு ரொம்பவும் குறைந்தபோய் இருக்கிறது. பி.யூ.சி. என்று இருப்பது எதற்கு என்றே எங்குத் தெரியவில்லை. பி.யூ.சி. படித்து விட்டு ஆர்ட் காலஜைக்குப் போனாலும் கூட அதே ஸ்டாண்டர்டு தான் இருக்கிறது. ஏற்கனவே 10 வருஷமாக இருந்ததை, இந்த திட்டத்தில் 11 வருஷமாகப் போட்டிருப்பதைப் பார்த்து நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

இப்போது 11 வருஷம் உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பும், 4 வருஷம் கல்லூரிப் படிப்புமாக மொத்தம் 15 வருஷப் படிப்பு என்று போட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் 10 வருஷம் உயர்நிலைப் படிப்பும், 4 வருஷம் கல்லூரிப் படிப்பும் சேர்ந்து மொத்தம் 14 வருஷப் படிப்பு என்று இருக்கிறது. இதில் என்ன சங்கடம் என்றால், ஐ.ஏ.எஸ். போன்ற அகில இந்திய காம்ப்ளெட் பரீட்சைகளுக்கு 25 வயது என்று வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே 14 வருஷப் படிப்பு என்றால் இத்தகைய பரீட்சை எழுத சௌகரியமாக இருக்கும். 15 வருஷம் என்று இப்போது நாம் வைப்பதினால் நமக்கு ஒரு வருஷம் அதிகமாகிவிடுகிறது. இது சென்டிரல் சர்க்கார் விஷயம் என்றாலும்கூட நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அகில இந்திய பரீட்சைகளை 25 வயது என்று இருப்பதை, 26 வயது என்று ஆக்குவதற்கு தக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றவர்களுக்கு ஒரு வருஷம் கூடக் கிடைத்தாலும் பரவாயில்லை. 25 வயதை 26 வயதாக உயர்த்தும்படியாக மத்திய சர்க்காரிடம் நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். மற்ற மாநிலத்தவர்களுக்கு ஒரு வருஷம் கூடுதலாகக் கிடைக்கிறது என்று சொல்லலாம். அதாவது பரவாயில்லை. 25 வயது என்றிருந்தால் நம் மாநில மாணவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விடும் என்பதை உத்தேசித்து ஒரு வருஷம் மேலும் அவசியமாக இருக்கிறது.

இந்த 11 வருஷ உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பை முடித்து, ஒரு வருஷம் பி.யூ.சி.படித்தபிறகு, பி.ஏ. வகுப்பில் 3 வருஷம் படிக்க வேண்டுமென்பது இப்போதையத் திட்டம். பி.யூ.சி.-ல் ஒரு வருஷத்தில் என்ன படித்துவிட முடியும்? எஸ்.எஸ்.எல்.சி.-ல் படித்ததைவிட அதிகமாக பி.யூ.சி.-ல் ஏதாவது விசேஷமாகப் படிக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. நான் அதிகாரிகளைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. மாணவர்களின் திறமை அப்படி இருக்கிறது. என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால் பழைய மாதிரி, இரண்டு வருஷம் இண்டர்மீடியட் படிப்பு என்றும், அதற்குப் பிறகு இரண்டு வருஷம் பி.ஏ. படிப்பு என்றும் வைத்தவிடுவது நல்லது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்ததற்குப் பிறகு இரண்டு வருஷம் இண்டர்மீடியட் படித்தால், அதற்குமேல் படிக்க சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போனாலும், அந்த இரண்டு வருஷப் படிப்பு அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். பழைய இண்டர்மீடியட் படித்த ஒரு மாணவனுடைய திறமையையும்,

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [30th March 1963]

இப்போது பி.யூ.சி. படிக்கும் ஒரு மாணவனுடைய திறமையையும் ஒப் பிட்டுப் பார்த்தால், ரொம்பவும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இரண்டு வருஷ இண்டர்மீடியட் பப்படி, இரண்டு வருஷப் பட்டப் படிப்பு என்றிருந்தால் செளகர்யமாக இருக்கும் என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருப்பது வெள்ளை அறிக்கை அல்ல (சூயிட் பேப்பர்), குறிப்பு (நோட்) தான் “இன்னும் யோசனைகளைச் சொல்லுங்கள்” என்கிறார்கள். ஆகவே என்னுடைய யோசனையைச் சொல்கிறேன், நான் காலேஜ் படிப்புப் படிக்கவில்லை. ஹைஸ் ஸ்கூல் படிப்பு தான் படித்திருக் கிறேன், என்றாலும் என்னுடைய பொது அறிவு பற்றி நான் அதிகமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. தயவுசெய்து இண்டர்மீடியட் இரண்டு வருஷம், பி.ஏ. இரண்டு வருஷம் என்று வைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை உடனடியாக ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும், இதிலே தொடர்ந்து அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டும். இந்த நாட்டில் விழிப்பு ஏற்பட்ட பிறகு, மக்கள் அத்தனைபேரும் படிக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். ஏனோ, எளிய, பிச்சைக்காரர்கள் கூட தங்களுடைய பிள்ளைகளை எப்படி யாவது படிக்க வைக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி உணர்ச்சி நாட்டு மக்களுக்கு இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. படித்த பிறகு அதற்கு மேல் ஒரு மாணவன் தேர்வு ஃபார்த்தோடு நிறுத்திவிடலாம்; அல்லது ஃபோர்த் ஃபார்த்தோடு நிறுத்திவிடலாம்; ஃபிஃப்த் ஃபார்த் தேர்டு நிறுத்தி விடலாம்; எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை போக முடியாத நிலையில் இருக்கலாம். அந்தமாதிரியான கஷ்டம் இருக்கும்போது எந்த இடத்தில் நிறுத்தினாலும் அந்த மாணவனுக்கு உபயோகமாக இருக்கும்.

இப்போது தேர்வு ஸ்டாண்டர்டிலிருந்து ஆங்கிலம் இருக்கலாம் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். வருகிற காலத்தில் தமது சந்ததிகள் அமைச்சர் பக்தவத்சலத்திற்கு கோவில் கட்டி வாழ்த்துவார்கள். ஏன் என்றால் அவர்களுக்கு இதன் மூலமாக ஒரு முக்கிய சந்தர்ப்பத்தை அளித்திருக்கிறார்கள். ஒரு விவசாயி தன் பிள்ளை யைப் படிக்க வைக்கிறான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்படி படிக்க வைக்கும்போது அவனை 8-வது வகுப்பு வரையில் படிக்க வைத்து விட்டு அதற்கு மேல் படிக்க வைக்க முடியாமல் நிறுத்திவிடலாம். ஆனால் 3-வது வகுப்பிலிருந்து 8-வது வகுப்பு வரையில் அவன் ஆங்கிலம் படித்தான் என்றால், அதற்கு மேல் அவன் அக்கிரகல்சரல் ஸ்கூலில் சேர்ந்து ஃபார்மிங் படிக்கலாம். அப்படிப் படிக்கும்போது அங்கே வரக் கூடிய சொற்ப ஆங்கில வார்த்தைகளைப் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய திறமை ஏற்படும். தேர்வு ஃபார்ம் வரையில் 3-வது வகுப்பிலிருந்து 5 வருஷம் ஆங்கிலம் படித்ததால், அக்கிரகல்சரல் ஸ்கூலில் படித்துவிட்டு அவன் விவசாயத்தைப் பார்க்க சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அல்லது ஏதாவது ஒரு தொழில் கல்விக்குப் போகலாம். அந்த மாதிரி வசதி இருக்கிறது 3-வது வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலம் சொல்லிக் கொடுப்பதால். நமக்குத் தெரியும், “தமிழ் தான் வேண்டும், ஆங்கிலமே வேண்டாம்” என்று சொன்னவர்கள் தமிழ் மீடியம் பள்ளிக்கு அவர்களுடைய குழந்தைகளை அனுப்பவே மாட்டார்கள். அவர்களுடைய குழந்தைகளை கான்வெண்டுக்குத்தான் அனுப்புவார்கள். ஆங்கிலம் தவிர வேறு சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று ஏற்பாடு செய்வார்கள். நான் யாரும் தனிப்பட்டவர்களைச் சொல்லவில்லை. இதைப் பற்றி யாரும் தவறாக எண்ணக் கூடாது. எனக்கு அந்த மாதிரி ரொம்பப் பேர்களைத் தெரியும். ஆனால் நான் அவர்களுடைய பெயரைச் சொல்லத் தயாராயில்லை. ஆகையால் 3-வது வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலம் சொல்லிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பது ரொம்பவும் வரவேற்கத் தக்கது.

முக்கியமாக, கல்வி விஷயத்திலே ரொம்பவும், அப்போதைக்கப்போது ஆங்காங்கு கை வைக்கிறது என்று இல்லாமல் சரியான முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். இன்றைக்கு எஜுகேஷன் டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது. தலைமை அதிகாரியாக டைரக்டர் ஆஃப் பப்ளிக் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் இருக்கிறார். அவர்களுக்கு உதவியாக ஒரு ஸ்டாப்ச்டரி போர்டு—எஜுகேஷனல் போர்டு—வைத்தால் நன்றாக இருக்கும். இன்றைக்கு யூனிவர்ஸிட்டி செனட்

30th March 1963] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

இருக்கிறது. அந்த மாடல் படி—அது அட்டானமஸ் பாடியாக இருக்கிறது—அந்த மாதிரி இல்லாவிட்டாலும், கவரன்மெண்ட் கண்ட்ரோலில் ஒரு பாடி வைக்கலாம். அதற்கு டைரக்டர் ஒரு முக்கிய அதிகாரியாக இருக்கலாம்; அல்லது சேர்மனாக இருக்கலாம்; அல்லது ஒரு முக்கிய மெம்பராக இருக்கலாம்; அல்லது கல்வி மந்திரியே சேர்மனாக இருக்கலாம். அந்த முறையில் அமைத்து நிர்வாகத்தைச் செய்தால் யாரும் நீனைத்தவர்கள் கை வைக்காமல் கண்ட்ரோல் செய்ய முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனிலே இப்போது சீர்திருத்தம் செய்கிறோம். நம்முடைய இந்த அமைப்பை மேலும் மேலும் யாரும் கை வைக்காமல் 10—15 வருஷத்துக்கு கல்வி விஷயத்தில் யாரும் ஒன்றும் செய்ய மாட்டார்கள் என்று இருந்தால்தான் நிரந்தரமான முறையில், ஒழுங்கான முறையில், நம்பிக்கையான முறையில் மாணவர்கள் என்னதான் படிக்கப்போகிறார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு இருக்கலாம். இன்றைக்கு ஒரு மாணவன் தேர்வு ஃபாரம் படிக்கிறான் என்றால் அவனுக்கு ஃபோர்த் ஃபாரத்தில் என்ன சொல்லிக் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது; ஃபிஃப்த் ஃபாரத்தில் என்ன சொல்லிக் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று சந்தேகம் இருக்கிறது. அதற்கு மேல் காலேஜ் போனால் அங்கே என்ன சொல்லிக் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று சந்தேகம் இருக்கிறது. அந்த மாதிரி இருக்கக் கூடாது. யாரும் குறைந்தது 10—15 வருஷத்திற்குக் கை வைக்காமல் செய்துவிடவேண்டும்.

இப்போது என்ன சொல்லி யிருக்கிறார்கள்? பார்ட் 1-ல் ரீஜனல் லாங்குவேஜ் தமிழ்தான் நம் நாட்டிலே இருக்கிறது. பார்ட் 2-ல் ரொம்பப் பேர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் ஹிந்தி கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பார்ட் 3-ல் இங்கிலிஷ். சிலர் சொல்லுகிறார்கள் இங்கிலிஷும் தமிழும் போதும், மற்றொரு பாஷை தேவையில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். எதிர் கட்சி நண்பர்கள்—அதாவது திராவிட நாடு என்று பகற்கனவு கண்டுகொண்டிருக்கிறார்களே, அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், திராவிட நாடு என்றால் மலையாளம், ஆந்திரம், கன்னடம், தமிழ்நாடு எல்லாம் சேரவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படி திராவிட நாடு வந்தால் அதிலே தெலுங்குக்கு முக்கியத்துவம் இருக்க வேண்டும், கன்னடத்துக்கு முக்கியத்துவம் இருக்க வேண்டும், மலையாளத்துக்கு முக்கியத்துவம் இருக்க வேண்டும், தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் இருக்க வேண்டும். அப்போது எப்படி ஆகும்? ஒரு பாஷைக்கு மேல் இன்னொரு பாஷை படிக்கத் தானே வேண்டும்? அவர்களுடைய பகற் கனவு நினைவானாலும் அப்போது இன்னொரு பாஷையைப் படிக்கத்தானே வேண்டும்? மேல் நாடுகளிலே—நான் சில தேசங்களுக்குச் சென்றபோது பார்த்திருக்கிறேன்—ஸ்காண்டினேவியன் கண்ட்ரீவில், யூரோப்பியன் கண்ட்ரீவில், அங்கே உள்ளவர்களுக்கு அவர்களுடைய பாஷைதான் தெரியும்—ஆங்கிலம் தெரியாது. சாதாரணமாக ஒரு ஆஃப்லிலே போனால் அங்கே உள்ள பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அந்த தேச பாஷைதான் தெரியும். ஆனால் சாதாரணமாக ஒரு ஆஃப்லிலே போனால் அங்கு இருக்கக் கூடிய டைப்பிஸ்டுகளும், களார்க்குகளும் அதிகமாக இங்கிலிஷ் பேசுகிறார்கள். ஆனபிள்ளைகள், பெரிய பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களைப் பார்த்தால் ஃபின் லந்தில் ஃபின்னிஷ் தவிர வேறு தெரியாது. ஃப்ரான்ஸில் உள்ள மினிஸ்டர்ஸ், மற்ற ஆஃப்லர்ஸுக்கு ஃப்ரெஞ்ச்தான் தெரியும். ஆனால் அவர்கள் வீட்டிலுள்ள பெண்களும், குழந்தைகளும் இங்கிலிஷ் பேசுகிறார்கள். ஏன் இப்படி இவர்கள் மட்டும் இங்கிலிஷ் பேசுகிறார்கள் என்று கேட்டால் அவர்கள் செகண்ட் லாங்குவேஜ் வொர்ஸ்ட் லாங்குவேஜ் எடுத்தே தீருகிறார்கள். இங்கே முக்கியமாக உத்தியோகத்திற்கு நம் பாஷை போதும் என்று நினைக்கிறார்கள். உலகத்தில் உள்ள அந்திய நாட்டு ஃப்ரான்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட்டில் சேவை செய்ய வேண்டுமென்றால் இதர பாஷைகள் அவசியம் வேண்டும். ஆகையால்தான் இங்கிலிஷ் ஆர் எனி அதர் ஃப்ரான்ஸ் லாங்குவேஜ் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதிலே ஃப்ரெஞ்ச் படிக்கலாம். ஃப்ரெஞ்ச் படித்தால் ஃப்ரான்ஸ் நாட்டில் ஃப்ரான்ஸ் சர்வீஸுக்குப் போகலாம். இந்த முறையிலே இப்போது என்னுடைய ஆசை—நான் நம்முடைய கல்வி மந்திரிக்கு என்னுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவித்

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [30th March 1963]

துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்—என்னுடைய யோசனையை பிரமாதமாக ஏற்றுக்கொள்ளப் போகிறார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. இப்போது ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது இந்தத் திட்டம்தான் என்று சொல்லிவிடவேண்டும். இதை ஊர்ஜிதம் செய்துவிட்டு, அடுத்த 10—15 வருஷத்திற்கு இந்தத் திட்டம்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற முறையில் ஊர்ஜிதம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மறுபடியும் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். மாதவன் : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்விக் கொள்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நாட்டிலே வெள்ளைக்காரன் வெளியேறியதிலிருந்து காங்கிரஸ் கட்சியே ஆண்ட போதிலும், ஆண்டுக்கு ஒரு கொள்கை, அமைச்சரவைக்கு ஒரு கொள்கை என்று இந்தக் கல்விக் கொள்கை மாற்றப்பட்டு வருகிறது என்பதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது. அதை உணர்ந்த காரணத்தினாலோ என்னவோ நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், அவருடைய தொடக்க உரையிலே அதைப் பற்றி நீண்ட விளக்கம் கொடுத்து, எதுவும் மாற்றம் செய்யப் போவதில்லை என்று சொன்னார்கள். மாறுதல் செய்யத்தான் போகிறார்கள் என்பது நாமெல்லோரும் அறிந்த செய்தியாகும். நாங்கள் சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம் ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்கு முன்னால் நிபுணர்களைக் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை இந்த அரசாங்கம் பின்பற்றி வந்திருக்கிறது. அப்படிப் பின்பற்றி வந்தாலும் அமைச்சரவை மாறும் போது கல்விக் கொள்கை மாறக் காரணம் என்ன என்றால், அமைச்சர் களுக்குள் ஏற்பட்ட போராட்டம் என்று சொல்லுவதைவிடக் கொள்கையிலே நிலையான கொள்கை இந்த ஆட்சிக்கு இல்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அப்படி அவர்களுக்கு நிலையான கொள்கை இல்லை என்ற காரணத்தினால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள், இந்த நாட்டிலே உள்ள மக்கள் சமுதாயத்தினர். இன்றைக்குள்ள சமுதாயத்தினர் மட்டுமல்ல, எதிர்காலத்தில் வரப்போகிற சமுதாயத்தினரும் கல்விக் கொள்கையால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை உணரவேண்டும். எதிர்க் கட்சி என்ற முறையில் நாங்கள் சுட்டிக் காட்டித்தான் தீரவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தக் கொள்கை கூட, நோட் என்றாலும் சரி, வொயிட் பேப்பர் என்றாலும் சரி, எதுவாக இருந்தாலும் சரி, இன்றைக்கு இந்த மன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த அமைச்சரவை ஏற்றுக்கொள்ளும் கொள்கை தொடர்ந்து இது அமுலாக்கப்படும் என்பதற்கு என்ன உறுதி இருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதைத்தான் எதிர் கட்சிகள் சுட்டிக் காண்பிக்க ஆசைப்படுகின்றன. கொள்கைகளை மாற்றும் வேலியில், கொள்கைகளை நன்றாகச் சிந்தித்து, ஆலோசித்து மாற்றம் வந்திருக்குமானால் இந்த மாதிரி அடிக்கடி மாற்றம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். இதிலே கல்வித் துறையில் யார் இருக்கிறார்கள், கல்வி அமைச்சராக யார் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்களைப் பொறுத்து கல்விக் கொள்கை மாறுகிறது என்று ஒரு நிலை. அதற்கு அடுத்து இதை அமுலாக்குகிறார்களே அதிகாரிகள் அவர்கள் மாறுவதற்கு ஏற்றவாறு பல மாறுதல்கள். இப்போது மூன்றாவது ஒரு நிலை, மத்திய சர்க்காரும் இதில் தலையிடலாம். இந்தக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில் மாநிலங்களுக்கு முழு அதிகாரம் வேண்டுமென்று கல்வி அமைச்சர் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார் என்றால் அதற்கு மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். ஆனால் சொல்லக்கூடிய ஒவ்வொரு நேரத்திலும் மத்திய சர்க்காரில், டில்லி பாராளுமன்றத்தில் கல்வி அமைச்சர் இவர்கள் கொள்கையை மறுக்காத நாளே கிடையாது. ஒவ்வொரு நாளும் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய சர்க்காருக்கு ஒரு கண்ட்ரோல் வேண்டும், மத்திய சர்க்கார் இவர்கள் கொள்கையில் தலையிட வாய்ப்புத் தரவேண்டும், மத்திய சர்க்கார் இந்தக் கொள்கைகளை வகுக்கவேண்டுமென்ற நிலையை மத்திய சர்க்கார் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி கூறிவருவதைப் பார்க்கிறோம்.

இந்தக் கல்விக் கொள்கையிலே அமைச்சரைப் பொறுத்த வரையில், தனக்கென ஒரு தனிக் கொள்கையை அவர் வகுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. டெல்லியில் என்ன மாறுதல்கள் வேண்டும் என்கிறார்களோ,

30th March 1963] [திரு. எஸ். மாதவன்]

அதற்குத் தக்கபடி இங்கே இவர்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இது எதிர் காலச் சந்ததிக்கு உகந்ததா? ஒரு நிரந்தரமான “லாங்குவேஜ் பாலிவரி” வேண்டாமா? மொழிக் கொள்கை பற்றி கல்வி அமைச்சர் விரிவாகப் பேசினார்கள். அவர்களும் மொழிக் கொள்கையில் இக்கட்டான அரசியல் சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்வார்கள். இரண்டு மொழியா, மூன்று மொழியா, இந்தி வேண்டுமா, வேண்டாமா, இதிலெல்லாம் சூழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை அமைச்சர் தெளிவாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்தி மொழிக்கு பரீட்சை வேண்டாம் என்றார்கள். திரும்பவும் பரீட்சை வேண்டும் என்கிறார்கள். இது எந்த அளவுக்குப் பொருந்தும், பொருத்தமானது என்று யோசிக்க வேண்டும். அவர்கள் இங்கே பரீட்சை வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். உடனே டெல்லி பாராளுமன்றத்திலே மத்திய அமைச்சர் தன் முடிக்கத்தை ஆரம்பித்து விட்டார். இந்தி மொழிப் பரீட்சை வேண்டாம் என்பது தவறு. அதை எப்படி சென்னை மாநிலத்தில் எடுத்தார்கள் என்று அவர்கள் கேட்டார்கள் அவர்கள் அந்தக் கட்டை அப்படிச் கூறியதற்குப் பின்னால், நம் கல்வி அமைச்சர் இந்த மாறுதலுக்கு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இன்னொரு அமைச்சர் அந்தக் கொள்கையை எதிர்த்துப் பேசுகிறார். ஆகவே, இந்த அமைச்சர் அவையிலேயே அது பற்றி சர்ச்சை இருக்கிறது தெரிகிறது. இந்திப் பரீட்சை வேண்டுமா, வேண்டாமா என்கிற போது, அதில் நம் அமைச்சர்கள் முடிவு, டெல்லி பாராளுமன்றத்திலே டெல்லி அமைச்சர் என்ன சொல்லுகிறாரோ அதைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. இந்தி மொழி எல்லா மாநிலங்களிலும் கட்டாய மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று டெல்லி சர்க்கார் மாநில சர்க்காருக்கு யோசனை கூறுகிறது. மாநில சர்க்காரின் பதில் என்ன? இந்தி வேண்டாம் என்று நம் மாநில சர்க்கார் ஆணித்தரமாக பதில் சொன்னதா? கட்டாய பாடமாக வேண்டாம் என்கிறார்கள். ஆகவே, இதிலும் மாநில சர்க்காருக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது. டெல்லியின் கொள்கை நிச்சயம் இந்தி மொழி கட்டாயப் பாடமாக இருக்கவேண்டும் என்பது. அதை எதிர்த்து வேண்டாம் என்று சொல்ல மாநில சர்க்கார் பயப்படுகிறது. ஆகவே, கொள்கையில் அரசியல் சிக்கல் இருக்கிறது. இந்தி மொழி சம்மந்தப்பட்டவரை ஒரு திட்டவட்டமான பாலிசியை வகுக்க நம் மாநில சர்க்கார் தயங்குகிறது. அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்தி ஒரு பொது மொழி அல்லவா, அதனால் அதில் தேர்வு இருக்கவேண்டாமா என்கிற கருத்து இருக்கிறது. இந்தி ஒன்று தான் பொது மொழி என்று சொல்வதற்கில்லை என்று இங்கிருந்து சொன்னால், அதை இந்தி வெறியர்கள் ஒத்துக் கொள்வதில்லை. ஆகையால், இந்திதான் பொது மொழி என்று திட்டவட்டமான ஒரு முடிவு எடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தி தேர்வு பற்றி ஒரு முடிவு எடுத்தாக வேண்டும். இந்தியில் பரீட்சை வேண்டாம் என்று இங்கே அமைச்சர் கூறினார்கள். வேறொரு காரணத்திற்காக அவர்கள் வாய் மூடுவதற்கு முன்னால், டெல்லியில் இந்தியில் தான் யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுகள் அமைப்பேண்டும் என்று சொல்லி விட்டார்கள். அதே முறையில் அகில இந்திய சர்வீஸ்களுக்கு மொழி, எக்சாமினேஷன் லாங்குவேஜ் ஆக இந்தி இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை மத்திய அரசு வற்புறுத்திவிட்டது இதன் விளைவு என்ன? அமைச்சரே அதை மறைமுகமாக குறிப்பிட்டார்கள். நம் மாணவர்கள் அகில இந்தியாவிலும் வேலை வாம்புகள் பெறவேண்டும். ஆகையால் அகில இந்திய சர்வீஸ்களில்.....

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நான் அப்படிக்கூறவில்லை, அங்கத்தினர் கேட்கவில்லைபோல் இருக்கிறது. அகில இந்திய சர்வீஸ்களில் பங்கு பெற ஆங்கிலம் வேண்டும், ஆங்கிலத்தின் மூலம் அதைப் பெறலாம் என்று சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர் ஆலோசனை குறிப்பாக ஏதாவது சொன்னால் நல்லது.

திரு. எஸ். மாதவன் : இந்தி மொழி நம் மாநிலத்தில் கட்டாய பாடமாக இருக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் மாநில சர்க்காருக்கு சொல்லி விட்டார்கள்.....

[30th March 1963

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப் பற்றி இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றும் வரவில்லை.

திரு. எஸ். மாதவன் : டெல்லி பாராளுமன்றத்திலே பேசிய அவர்கள்

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : டெல்லி பாராளுமன்றத்திலே சொல்லுகிறதை, பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்கள் பேசலாம்.

திரு. எஸ். மாதவன் : இந்த இந்தி மொழி பரீட்சை மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு ஆட்சி மன்றம் சொல்லுகிறது. அந்தக் கருத்தை இந்த அரசாங்கம் ஆதரிக்கிறதா? அரசாங்கத்தின் கொள்கை திட்டவட்டமாக இல்லாதவரை, எங்களுடைய கொள்கை பற்றிக் கேட்பதில் பிரயோசனம் இல்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சொல்ல வேண்டாம் என்றால், சொல்ல வேண்டாம். அரசாங்கத்தின் கொள்கை புரியவில்லை என்றால், அதற்கு நான் பொறுப்பு இல்லை.

திரு. எஸ். மாதவன் : தெளிவாகக் கருத்துக்கள் கூறப்படவில்லை. அகில இந்திய பரீட்சைகள் நடத்தக் கூடிய வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது.....

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அகில இந்தியப் பரீட்சைகள் சம்மந்தப் பட்ட மட்டில், ஆங்கிலமும் தொடர்ந்து இருக்கும். அது பற்றிய கால வரம்பைத் தள்ளிப் போடவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி இருக்கிறோம். ஆகவே, நாம் ஆங்கிலத்தின் மூலம் பயன் பெறலாம்.

திரு. எஸ். மாதவன் : மாநிலக் கொள்கை டெல்லியில் உட்கார்ந்திருப்பவர்களைப் பொறுத்து இருக்கிறது. நம் சர்க்கார் சொல்கிறார்கள் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறார்கள்.....

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஒத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இனி ஒத்துக்கொள்ளப் போகும் விஷயம் அல்ல. நமது பணம் மினிஸ்டரே ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கும் என்று உறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். மாதவன் : ஆங்கிலம் ஆட்சி மொழியாக இருக்கும் ஆனால், பரீட்சை மொழியாக இருக்குமா என்பதில்.....

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆட்சி மொழி என்றால், நிச்சயமாக, கட்டாயமாக பரீட்சை மொழியாகவும் தான் இருக்கும்.

திரு. எஸ். மாதவன் : எப்படியும் தொடர்ந்து ஆங்கிலம் இருக்கும் என்ற உறுதியைக் கொடுத்தால், மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைவேன். பயிற்சி மொழி பிரச்சினை சம்பந்தமாக, காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே குழப்பம்—போராட்டம் என்றால் கோபம் வருகிறது, அதற்காகச் சொல்லுகிறேன்—இருக்கிறது. பயிற்சி மொழியில் ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கை இருந்தால், ஒரு காலகட்ட வரையறை இருக்கவேண்டும். பயிற்சி மொழி இந்த காலத்திற்குள் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதுதான் நியதி. தெளிவான கொள்கை இருக்குமானால், ஒரு காலகட்டம் வரையறுக்கப்படவேண்டும். அப்படிச் செய்து, பிறகு அதை அதிகரிக்கலாமா வேண்டாமா என்பதைப் பின்னால் யோசிக்கலாம். காலவரையறைக்குள் முடியாவிட்டால் சில ஆண்டுகளுக்கு அதைத் தள்ளிப் போடலாம். 1963-64-ம் ஆண்டுக்குள் கல்லூரிகளில் தமிழைப் போதன மொழியாகக் கொண்டுவரக்கூடிய கொள்கையை அன்று ஒத்துக்கொண்டோம் என்று சொல்லிவிட்டு, இன்றைக்கு அம்மாதிரி காலகட்டமே இல்லாமல் அதை மாற்றப்போகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு தப்பித்துக்கொள்வது என்றால், இந்த ஆட்சி சாமர்த்தியமாக தேர்தலை உத்தேசித்துத்தான் அப்படித் தப்பித்துக்கொள்கிறது என்று சொல்லுவதில் என்ன தப்பு இருக்க முடியும்? பயிற்சி மொழியைப்பற்றி தெளிவாக கொள்கையைச் சொல்லி விட வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு பதில் அளிக்கும்பொழுது, தமிழில் ஆர்வம் இல்லை, தமிழ்

30th March 1963] [திரு. எஸ். மாதவன்]

பயிற்சிக்கு மாணவர்கள் வரவில்லை கல்லூரிகளிலே என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்கிறேன். தமிழை பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு படித்தவர்களுக்கு என்ன ஆதரவு இந்த அரசாங்கம் தந்திருக்கிறது. சொல்லுவார்கள் அவர்கள், கன்ஸெஷன் கொடுத்திருக்கிறோம், ஸ்காலர்சிப் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று. அது மட்டும் போதுமா? எதிர்காலத்தில் இந்த மாநிலத்தில் அவர்கள் ஆட்சியில் பங்கு பெற இந்த அரசாங்கம் உத்தியோகத்தில் பங்கு பெற, அவர்களுக்கு என்ன உறுதியை செய்து தந்திருக்கிறது? அம்மாதிரி உறுதி செய்துதர வேண்டும். ஏற்கனவே கல்வி அமைச்சராக இருந்தவர்கள் அந்த உறுதியைத் தந்தார்கள், அப்படிப்பட்ட மாணவர்களுக்கு, அவர்களுக்கு தமிழிலே உண்மையாக ஆர்வம் இருந்தது. அந்த அமைச்சர் அவையில் இருந்த அமைச்சர் இந்த சட்டமன்றத்தில் பேசுகிறபொழுது தமிழிலே படித்தவர்களுக்கு, தமிழை பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு படித்தவர்களுக்கு முதல் இடம் அரசாங்கத்தில் தர வேண்டும் என்பதை அவர்கள் தெளிவாக கூறியிருக்கிறார்கள் என்றால், இந்த அரசாங்கம் அதை ஒத்துக் கொள்கிறதா? ஏன் இந்த அரசாங்கம் அதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளப் பார்க்கிறது? அதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறதா? அதை ஒத்துக்கொண்டால் நாங்கள் மகிழ்ச்சி அடைவோம். அந்தக் கருத்தை திட்டவாட்டமாக ஒத்துக் கொள்கிறோம் என்று இந்த அரசாங்கம் கூறவேண்டும். அப்படி இல்லாமல், ஏற்கனவே கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள முயன்றால், தேர்தலைக் காரணமாக வைத்துத் தான் அம்மாதிரி தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள் என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தேர்தலைக் காரணமாக வைத்து ஏதோ ஒரு கொள்கையை அனுசரிக்கிறோம் என்றால் அந்தக் கருத்தை நான் வரவேற்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது கனம் அங்கத்தினர் இதிலிருந்து ஒத்துக்கொள்ளுவது எனக்கு புலப்படுகிறது. மக்கள் அபிப்பிராயத்தை உணர்ந்து மக்கள் தேவையை உணர்ந்து, திட்டத்தை உருவாக்குகிறோம், திட்டத்தை மாற்றுகிறோம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் உணர்ந்திருக்கிறார்கள், அதுவரையில் எனக்கு திருப்தி.

திரு. எஸ். மாதவன் : பயிற்சி மொழியில் மாற்றம் ஏற்படுத்துவதிலே, எந்தக் காலத்தில் மாற்றம் ஏற்படுத்தலாம் கல்லூரியிலே என்பதிலே நாங்கள் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருக்கிறோம். நான் கேட்கிறேன். இந்த அரசாங்கம் வகுத்த திட்டத்தை மாற்றும் பொழுது என்ன காரணத்தை வைத்து மாற்றுகிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிடவேண்டும். ஒரு காலகட்டத்தில் தமிழ் வரவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டால் அதிலிருந்து மாற்றுவதற்கு என்ன நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது? அதற்காக நீங்கள் முயற்சி எடுத்தீர்களா? 1963-64-ல் வேண்டாம், இன்னும் சில ஆண்டுகள் கழித்து 1965-66-ல் கொண்டு வருவோம், நிச்சயம் கொண்டு வருவோம் என்ற உறுதியை அமைச்சர் அவை கொடுக்க தவறியதற்கு என்ன காரணம்? ஏற்கனவே இருந்த அமைச்சர் அவை கொடுத்த உறுதியை மக்கள் நம்பினார்கள். இந்த அமைச்சர் அவை 'நாங்கள் அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிடமாட்டோம்' என்று சொல்லுகிறார்களே ஒழிய, இந்த ஆண்டுக்குள்ளே நிச்சயம் கொண்டுவருவோம் என்று சொல்லவில்லை என்று கூறிக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. ஏ. எஸ். தகடிரைமுர்த்தி கவுண்டர் :** சட்ட மன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று கல்விக்கு முழுவினால்தொகுக்கப்பட்டு, கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மாமன்றத்திற்கு முன்பு வழங்கப்பட்டுள்ள கல்வி அறிக்கையை நான் கிராமத்திலே வாழ்கிற பெருங்குடி மக்கள் சார்பாகவும், மாணவ மாணவிகள் சார்பாகவும், மன நிறைந்த ஒரு நிலையில் இருந்து வரவேற்கிறேன். இப்படி வழங்கப்பட்டுள்ள இந்த அறிக்கையை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கல்வி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்] [30th March 1963]

முன்பு நளச் சக்கரவர்த்திக்கு ஏழரை நாட்டுச் சனியன் பிடித்தது என்று ஒரு வரலாறு உண்டு. அதுபோல நம்முடைய நாட்டு கல்வி முறைக்கும் ஒரு ஏழரை நாட்டுச் சனிதான் பிடித்திருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். அப்படிப் பிடித்துள்ள சனி வருகிற 1-4-1963-ஓடு விலகி, கல்வித் திட்டத்திற்கு நல்ல காலம் வரப்போகிறது என்பதை உணர்கிறோம்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஆன் ஏ பாயிண்டு ஆப் இன்பர்மேஷன், ஸார், சனி திசை பிடித்திருக்கிறது என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார். இம்மாதிரி சனி திசை பிடித்ததற்கு யார் காரணம்?

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் : இப்பொழுது தான் பேச ஆரம்பித்திருக்கிறேன். சொல்லுகிறேன், நல்ல காலம் வருவதற்கு ஒரு அறிகுறியாக இந்த மாபெரும் அறிக்கை விளங்குகிறது என்பதை நான் மிகக் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நானுக்கு ஏழரை நாட்டுச் சனியின் பிடித்ததினால்தான், அவன் நகரத்தை விட்டான், நாட்டையும் விட்டான், மக்களையும் விட்டான், தன்னுடைய நல்ல மனைவியையும் கூட பாழ் மண்பத்தில் தனியாக விட்டு பிரியக்கூடிய நிலைமையில் இருந்தான். அப்பொழுது அவனுடைய மனம் எவ்வாறு இருந்தது என்பதை புகழேந்திப் புலவர் நளவெண்பாவில் அழகாகச் சொல்லுகிறார்,

“போய் ஒருகால் மீளும் புகுந்தொருகூல் மீண்டு ஏகும்
ஆயர் கொணர்ந்த அடுபாலின்—தோயல்
கடைவார்தம் கைபோல ஆயிற்றே காலன்
வடிவாய் வேலான் மனம்.”

என்று அழகாகச் சொல்லுகிறார். ஏழரை நாட்டுச் சனியன் பிடித்த காரணத்தினாலே பாழ் மண்பத்தில் தன்னுடைய காதலியை விட்டுவிட்டு பிரியவேண்டுமென்று நினைத்து அந்த நிலையிலே வெளியிலே வருவானாம். மறுபடியும் மனைவியை நினைத்து உள்ளே செல்வானாம். அவனுடைய மனம் ஒரு நிலையில் இல்லாமல் அவனை அலக்கமித்தது என்று கூறுகிறார். தயிர் சிலுப்புமபோது—பெண்கள் கோபித்துக்கொள்ளக் கூடாது. நாங்களை தயிர் சிலுப்புவதாக வைத்துக்கொள்வோம். தயிர் சிலுப்புமபோது கை முன்னுக்கும் பின்னுக்கும் செல்லக்கூடிய இயல்பு ஏற்படுகிறது. அந்த வகையிலே இருந்தது அவனுடைய மனம். அதைப் போல நம்முடைய நாட்டுக் கல்வியைப் பிடித்த ஏழரை நாட்டுச் சனியன், அதற்குக் காரணம், காலக் கோளாறுதான். வேறு யார்பேரிலும் குறை சொல்லி புன்மயம் இல்லை. அவர் நல்லவரா, இவர் நல்லவரா என்று சொல்லவே முடியாது. புறநானூறில் கூட,

“ஆளிய வருவார்க்கும் ஆளிய
சென்றார்க்கும், இடை நின்ற காலம்
போல் இருள் இவர்”

என்று அழகாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களும் இதை அறிந்திருப்பார். இடைப்பட்ட காலத்தில் இப்படி எல்லாம் ஒரு குழப்பம் வருவது இயற்கை. பத்து, பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக நாம் அனுபவித்தோம். இப்பொழுது அனுபவபூர்வமாக நாம் தெரிந்துகொண்டுள்ள உண்மை சூழ்நிலையிலே இந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கி நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் ஆகையினாலே இதை நாம்.....

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : கோசார ரீதியாக சனி எந்த ராசியில் இருக்கிறது என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லமுடியுமா?

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் : எனக்கும் ஜோஸ்யம் தெரியும். ஏழரை நாட்டுச் சனியன் நல்ல காலம் இருந்தால் நல்ல பிடித்திற்கு வந்துவிடுகிறது. எங்கள் பக்கத்தில் நாங்கள் சாதாரணமாக பேசிக்கொள்வது வழக்கம். “போன மச்சான் திரும்பி வந்தான் பூ மணத்தோடு” என்று சொல்வது வழக்கம். அம்மாதிரி அழகாக பூ

30th March 1963] [திரு. ஏ. எஸ். தக்கிணுமூர்த்தி கவுண்டர்]

மணத்தோடு இந்த அறிக்கை வந்திருப்பதை நான் உள்ளபடியே மனமார் பாராட்டுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் சுவாமிநாதன் சொன்ன அழகான கருத்துக்களை கனம் கல்வி அமைச்சர் ஆய்ந்து பார்க்க வேண்டும். பழைய இரண்டு வருட இன்டர்மீடியட் படிப்பைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னது எனக்கு ரொம்ப பிடித்திருக்கிறது. அதையும் கொண்டு வந்து சேர்த்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும், அம்மாதிரி செய்ய வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக கல்வி விஷயத்திலே பார்க்கும்பொழுது, மூன்று விதமான நிலைகள் இருக்கின்றன என்று எனக்குப் புலப்படுகிறது. ஒன்று வகுப்புகள் இயங்குகின்ற முறை, இரண்டாவது பாட திட்டம், மூன்றாவது மொழியைப் பற்றிய ஒரு நிலைமை. வகுப்புகள் இயங்குகின்ற ஒரு நிலையைப் பற்றி நாம் பார்ப்போமானால், பழைய காலத்து முறை, அதாவது முதலில் ஒன்றாம் வகுப்பிலிருந்து ஐந்தாவது வகுப்பு வரையில், பிறகு I, II, III பாரம். பிறகு IV, V, VI பாரம் ஆக மொத்தம் 11 வருஷ படிப்பு முறை இப்பொழுது அமுலாக்கப்பட இருக்கிறது. முன்பு பாரம் என்று சொன்னோம். இப்பொழுது வேண்டுமானால் ஸ்டாண்டர்டு, வகுப்பு என்று சொல்லலாம். அதே முறை இப்பொழுது அமுலாக்கப்படப் போகிறது. இடைவிலே அதிலே ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக ஒரு ஆண்டு சுருக்கிக் கொள்ளவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அந்த ஒரு ஆண்டு சேர்த்துக்கொள்கிற ஒரு நிலையிலே பார்க்கும்போது படிக்கிற மாணவர்களுக்கு அறிவு கொஞ்சம் அதிகமாகவே ஏற்படக்கூடிய நிலை இருந்ததால் பல இன்னல்களும், கஷ்டங்களும் நாம் அனுபவித்தது தெரிந்ததே. அப்படித் தெரிந்ததால் பழையபடி மாற்றி அமைத்து ஒரு ஆண்டு கூடச் செய்து 11 ஆண்டுகள் உயர்நிலைக் கல்வி முடியுமென்று என்ற வகையிலே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்து பி. யூ. சி. வகுப்பு கல்லூரி பாடத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு அதற்கு மேல் 3 ஆண்டுகள் பட்டப்படிப்பு படிப்பதற்கு வழி வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் சுவாமிநாதன் சொன்னது போல இன்டர்மீடியட் தனியாக இரண்டு வருஷ படிப்பு என்று மாற்றம் செய்துவிட்டால் மிகவும் அழகாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடித்தபடியாக, பாடத்திட்டம். அந்தப் பாடத்திட்டங்கள் நான் சாதாரணமாக இந்த மாமன்றத்தில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருவதற்கு முன்னால், கல்வியைப் பற்றி என்ன நினைத்துக்கொண்டிருந்தேனோ, நான் சில கூட்டங்களில் எதைப்பற்றிச் சொன்னேனோ, அவைகள் அப்படியே நூற்றுக்கு நூறு இந்த அறிக்கையில் இடம் பெற்று இருக்கிறது என்பது குறித்து நான் ஆச்சரியப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். பாடத்திட்டம் முதலில் நான் சொன்னது—இந்த சோஷல் ஸ்டடீஸ் என்று இருப்பது ஒரு கதம்பம், ஒரு அலியல், மாணவர்களுக்கு அதனால் எந்தவிதமான அறிவும் ஏற்படவில்லை—என்பதுதான். ஆகவே பழைய மாதிரி சயின்ஸ், ஜியாகிரபி, ஹிஸ்டரி என்ற மூன்றையும் தனியாகப் பிரித்து வைத்து விட்டால் நலமாக இருக்கும் என்று சொன்னேன். அது அப்படியே இதிலே உருப்பெற்று வந்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக நான் படித்த காலத்தில் நாலாவது பாரத்தில் அடிஷனல் “லி. பிலிக்ஸ்” எடுத்திருந்தேன். அதற்கு இரண்டு ஆண்டு களுக்கு முன்பு அடிஷனல் சப்ஜக்ட் இரண்டு இருந்தது. பிலிக்ஸ், கெமிஸ்ட்ரி, கணக்கு, சரித்திரம் என்று எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அது நல்லதாகவும், மிக அழகாகவும் இருந்தது. அந்த முறையில் இனிமேல் பத்து, பதினோராவது வகுப்பிலிருந்து இரண்டு அடிஷனல் சப்ஜெக்ட்ஸ் வரக்கூடிய ஒரு நிலையிலே இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைப் பற்றி நான் பெரிதும் பாராட்டக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஆங்கிலத்தைப்பற்றி. ஆங்கிலம் வேண்டாமென்று சொல்பவர் அனேகமாக இந்த நாட்டில் யாரும் இருக்க முடியாது. வேறு நாட்டிலும் கிடையாது என்று நினைக்கிறேன். ஆகையினாலே இது ஒரு உலக மொழி. அதாவது கல்வி என்ற வகையில் திட்டம் அமைக்கும்

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்] [30th March 1963]

போது நாம் வாழ்கிற, குடியிருக்கிற ஒரு மாநிலத்தைப்பற்றியும், அந்த மாநிலம் இணைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு பெரிய நாட்டைப்பற்றியும், தேசத்தைப் பற்றியும் அந்த பெரிய தேசம் உலகத்தோடு எவ்வாறு இணங்க வேண்டுமென்ற ஒரு நிலை பற்றியும், வருகிற காலத்தைப் பற்றியும்—இவைகளை எல்லாம் நாம் கருத்தில் கொண்டு அந்தக் கல்வித் திட்டத்தை அமைக்க வேண்டும். அப்படி கல்வித் திட்டம் அமைக்கிறபோது ஆங்கிலத்தின் ஒரு இன்றியமையாத தேவையை யாருமே மறுக்க முடியாது. ஆகையினாலே, வருகிற நாட்களில் மூன்றாவது வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலத்தைத் தொடருவது என்ற இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருப்பதை பாராடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பாட திட்டத்தை முதலாவது வகுப்பிலிருந்து எடுத்துக் கொண்டால், முதலாவது எழுதும் பயிற்சி மிகவும் அவசியம். அதாவது அ, ஆ-முதலில் எழுதுவது. கரும்பலகையில் எழுதுவது, அல்லது ரூல் பென்சிலால் காகித்திலே எழுதப் பழகுவது என்று எழுதுவதில் தனிப் பயிற்சி இருந்தது. இடைக்காலத்தில் அது கூட தேவை இல்லை என்று, சொற்கள் பயிலும்போதே எழுத்துக்களை அனுபவ பூர்வமாக தெரிந்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலைமை விரைவாக ஏற்பட்டது. அதுகூட சரியாக அமையவில்லை. எழுத்துப் பயிற்சி கெட்டுப் போனதினால் மாணவர்கள் எழுதும் எழுத்தின் வண்ணம் நிச்சயமாக கேடு அடைந்துவிட்டது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். எழுத்துப் பயிற்சி, காப்பி எழுதும் பயிற்சி நல்ல பயிற்சி என்று சொன்னார்கள். பத்தாவது வரையிலே மாணவ மாணவிகள் காப்பி எழுதக்கூடிய முறையை வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சரியான அழகான கருத்து அது. “சித்திரமும் கைப்பழக்கம், செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்,” என்று சொல்லுவது போல, சித்திரமும் கைப்பழக்கம் என்ற ஒரு நிலைமையின் அடிப்படையிலே பார்க்கும்போது, அந்த எழுத்துக்களை தனியாக எழுத்கிற ஒரு பயிற்சி முறையைக் கைக்கொண்டால் வண்ண ஓவிய வடிவிலே அந்த எழுத்துக்கள் அமையும் என்பதை தெளிவாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு மேலே, கேள்வி போடுகிற முறையை மாற்றி அமைத்தார்கள். ஒரு சில சின்னஞ்சிறிய கேள்விகள் கேட்டு அதற்கு மாணவர்கள் “எஸ்” அல்லது “நோ” என்ற பதிலை எழுதவேண்டிய முறை ஏற்பட்டது. சுண்டு விழலைத் தொட்டால் “எஸ்” என்றும், பெருவிரலைத் தொட்டால் “நோ” என்றும் மாணவர்கள் எழுதினார்கள். அது ரொம்பக் கேடு. காரணம் என்னவென்றால் காமன்வெல்த்ஸ் ஏற்படுவதற்கு மாணவர்களுக்கு கொஞ்சம் வாய்ப்பு இருக்க வேண்டுமென்று அந்த முறை ஏற்பட்டது. ஆனால் அதற்கு மாறாக காமன்வெல்த்ஸ் வாஸ்தவமாக கெட்டு விட்டது. கண்டிப்பாக உருப்போடும் முறை வேண்டும். வேதம் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு பெரிய பொக்கிஷம் நமக்கு எவ்வாறு கிடைத்தது என்றால் அது மனப்பழக்கத்தால்தான். அதனால்தான் வேதத்திற்கு எழுதாக்கிளவி என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. மனப் பழக்கத்தினால் வளர்ந்த பெருமை வேதத்திற்கு உண்டு. ஒரு சிறு பகுதியைக்கூட மாணவர்கள் நெட்டுரு போடக்கூடாது என்ற ஒரு நிலைமை மிகவும் மோசமான ஒரு சூழ்நிலைக்கு இட்டுச் சென்றுவிடுமென்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதனால்தான் “செந்தமிழும் நாப்பழக்கம், வைத்ததொரு கல்வி மனப் பழக்கம்” என்றார்கள். மனப்பழக்கத்தை பெருக்குவது நிச்சயமாக நெட்டுரு போடக்கூடிய முறைதான் என்பதை மீண்டும் நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதற்குப் பிற்பாடு, மொழி பற்றிய விவகாரம் வருகிறது. ஆங்கிலம் மிக அவசியம்தான் என்று சொல்கிறோம். ஆனால் கூட மொழிப் பாடங்களைத் தவிர்த்து, எவ்வாறு அந்த ஒரு நிலையில் ஆங்கிலத்தை கையாளுவது என்பது இந்தக் குறிப்பிலே தெளிவாக குறிப்பிடப்பட வில்லை. சாதாரணமாக ஆய்வுகள் ஸப்ஜெக்டுகளை ஆங்கிலத்தில் கண்டிப்பாக வைக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆய்வுகள் ஸப்ஜெக்டுகளை ஆங்கிலத்தில் படித்தால்தான் கல்லூரிகளில் மாணவ மாணவி

30th March 1963] [திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்]

களுக்குத் தொடர்பு ஏற்படும். இல்லை என்றால் சிரமம் ஏற்படும். “லி. பிவிசு”-ஐ தமிழிலே படித்து விட்டு, ஆர்க்கிமிடிஸ் பிரின்ஸிபிளை—ஆர்கிமிடிஸ் தத்துவம், அல்லது சித்தாந்தம் என்று சொல்லுவார்கள். பெண்ணலத்திற்கு, தமிழிலே தொங்குபாரம் என்று சொல்லுவார்கள். தொங்குபாரம் பற்றி கல்லூரியில் புரொபஸர் சொல்லுவார் என்று எதிர்பார்த்தால் அங்கே அது வராது. பெண்ணலத்தைப் பற்றிச் சொல்வார். செண்டர் ஆப் கிராவிட்டி பற்றிச் சொல்வார், ஆர்க்கிமிடிஸ் பிரின்சிபிள் பற்றிச் சொல்லுவார். தொங்குபாரம் என்று மாணவன் எதிர்பார்த்து எமாந்து போக வேண்டியது தான்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

இதிலே விரிவாக பேசவேண்டிய சப்ஜெக்டாக இருப்பதனால் ஒரு ஐந்து நிமிடம் கூட அவகாசம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகையினாலே, அடிஷனல் சப்ஜெக்டுகளை ஆங்கிலத்திலே வைக்கலாம். அப்போதுதான் கல்லூரிக்குப் போகிற போது நிச்சயம் தொடர்பு ஏற்படும். இதைப் பற்றியெல்லாம் கட்சிப் பிரதிக்கட்சி ரீதியில் நான் சத்தியமாக, பேசவில்லை. வருங்காலத்து தமிழ் மக்கள் நன்றாகப் படிக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் “சத்தியமாக” என்று சொல்வது நல்லதல்ல.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் : நாட்டுமன்னர்களாக வரக்கூடிய இந்தக் குழந்தைகளுக்கு அகில இந்தியாவிலும் வாய்ப்பு கிடைப்பதற்கு ஒரு நிலை ஏற்பட வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. அகில உலகத்திற்கும் கூட போவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட வேண்டும். அந்த நிலைமை வேண்டுமானால் ஆங்கிலம் படித்தாக வேண்டும். ஆங்கிலம் படித்தால்தான் அதைச் சாதிக்க முடியும். அது இல்லை என்றால் கண்டிப்பாக முடியாது என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்ச்சோடு. என் பையன் அடையாரில் படிக்கிறான். அவனையும் இன்னும் 10 பிள்ளைகளையும் கூப்பிட்டு வைத்து உங்களுக்கு கல்வி முறை எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டேன். அதில் என் பையன் சொன்னான், “ஆங்கிலம் வேண்டும், தமிழ் வேண்டும், ஹிந்தி இருந்தாலும் சரி, இல்லாத போனாலும் சரி” என்று சொன்னான். (எதிர் தரப்பிலிருந்து கைதட்டல்). என் பையன் சொன்னதைத்தான் நான் இங்கு சொல்லுகிறேன். அது என்னுடைய கருத்து அல்ல. நான் தமிழும், ஆங்கிலமும் அவசியம் வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன். இன்னொரு பையனைக் கூப்பிட்டு கேட்டேன். அந்தப் பையன் சொன்னான், “தமிழும் வேண்டும், ஹிந்தியும் வேண்டும், ஆங்கிலமும் வேண்டும்” என்று. அப்போது கனம் அங்கத்தினர் சண்முகசுந்தரமும் கூட இருந்தார். ஏன் என்று சொன்னால் இந்தியா பூராவும் இணக்கமாக வாழ்வதற்கு, ஒரு ஒருமைப்பாடு உணர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு, நம்முடைய தாயகத்தினுடைய ஒரு மொழி நமக்குத் தெரியவில்லை என்ற குறை ஏற்படக்கூடாது. ஆகையினாலே கண்டிப்பாக ஹிந்தி பயிற்சி தேவை என்று சொன்னேன். நான் புளுகவில்லை, அந்தப் பையன் சொன்னான். அதற்காகத்தான் சாட்சியும் வைத்தேன். இளம் குழந்தைகள் மனது எப்படிப் போகிறது! அவர்கள் உணர்ச்சி எப்படி இருக்கிறது? மனப் போக்கு எப்படி இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு, எவ்வண்ணம் பையன்கள் கருதுகிறார்கள் என்பதை நாம் உணர்ந்தால் தான் நல்ல நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள இயலும். ஆகையினாலே இந்த அறிக்கையிலே கண்ணாள் இந்த மும்மொழிக் கொள்கையை நான் வரவேற்கத்தான் செய்கிறேன்.

இந்திப் பரீட்சையைப் பற்றிச் சென்ற ஆண்டு இந்த மன்றத்திலே கூடக் குறிப்பிட்டேன் “இந்திப் பரீட்சை இருக்கட்டும், மார்க் பற்றிக் கவனிக்க வேண்டாம், இந்தி என்ற மொழி இருக்கிறது என்ற அளவில் ஒரு ‘அவுட் லைன்’ அல்லது ‘ஷேப்’ மாணவர்களுடைய இதயத்தில் பதிந்தால் போதும், வருகின்ற காலத்தில் எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும்” என்று சொன்னேன். அதை அனுசரித்து இந்த அறிக்கையிலே

[திரு. ஏ. எஸ். தக்கிணைமுர்த்தி கவுண்டர்] [30th March 1963]

குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் கவனத்தோடு படித்து மிக ஆனந்தப் பட்டேன். நகர மக்களைப் பொறுத்த வரையில் என்ன நிலைமையோ எனக்குத் தெரியாது. கிராம பகுதிகளைப் பொறுத்த மட்டில் பார்க்கப் போனால் இந்தக் கல்வி முறை இல்லை என்றால் வருங்காலம் இருக்காது.ங்களுக்குக் கல்வி போதவே போதாது. நாங்கள் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். கல்வி என்பது எங்களுடைய வாழ்க்கையில் இரண்டாகக் கலந்திருக்கும் நிலையில் இல்லை. எங்களுடைய தொழில் வேறு. கல்வி வேறு. தொழிலுக்கும் கல்விக்கும் தொடர்பே இல்லை. அதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எங்களுக்குத்தான் கல்வியிலே சிரத்தை வேண்டும். இதிலே நல்ல முறை இல்லை என்றால் கவிழ்ந்து விடுவோம். நிச்சயமாக வருங்காலம் கிடையாது. இதிலே, ஆளும் கட்சி, ஆளாத கட்சி என்று எண்ணம் எனக்குக் கண்டிப்பாகக் கிடையாது. அந்த முறையிலே இந்த அறிக்கை திறம்பட, ஒழுங்காக, கிராம மக்களுக்காகவே, ஏற்படுத்தப்பட்ட அறிக்கை என்று சொன்னால் கூட மிகை அல்ல. அந்த அளவிலே இருக்கின்ற இந்த அறிக்கையை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்பதோடு, இததைக் கூடிய சீக்கிரம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரக் கூடிய திறத்தையும், ஆற்றலையும் ஆண்டவன் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு அருள் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. செ. சீனிவாசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் கல்வி பற்றிய அறிக்கையை வரவேற்று என்று சில கருத்துக்களை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு நாட்டிலே சூழ்நிலைகள் தான் அந்த நாட்டின் செல்வங்கள். அந்த நாட்டின் வருங்காலமே அவர்கள் பெறும் கல்வியின் அளவு, தரம், வகை இவைகளைப் பொறுத்திருக்கிறது என்று ஒரு பேரறிஞர் கல்வி சம்பந்தமாக எழுதும் போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அந்த உண்மை எவ்வளவு தூரம் இந்த அறிக்கையிலே பிரதிபலிக்கிறது என்பதை உண்மையிலேயே கல்வியைப் பற்றி நன்கு அறிந்தவர்கள்தான் தெரிந்து கொள்ள முடியுமே தவிர, மற்றவர்களுக்குச் சாதாரணமாக இது புரியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு சிலர், ஏதோ கடந்த சில ஆண்டுகளாகக் கல்வியினுடைய போக்கு சிலவிதமாக மாற்றப்படுகிறது என்று வருத்தம் தெரிவித்துப் பேசினார்கள். ஆனால் பிற நாடுகளைப் பார்க்கும் போது, இந்த மாதிரி “பார்ட்டி அப்மினிஸ்ட்ரேஷன்” இருக்கும் நாடுகளில் எல்லாம், ஜனநாயகம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் நாடுகளில் எல்லாம் இந்த மாதிரி பிரச்னைகள் சாதாரணமாக வருவதை நம் கண் முன்னாலே காண்கிறோம்; படித்தும் இருக்கிறோம். இங்கிலாந்து இந்த நாட்டை ஆண்டதாலே ஒரு விதத்தில் பெரிய நன்மையைச் செய்து விட்டுப் போயிற்று என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அது தான் ஆங்கில மொழி அறிவு. அதற்காகப் பிரிட்டிஷாருக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. 1944-ல் எஜுகேஷன் ஆக்ட் போட்டார்கள். அதைத் தொடர்ந்து 1947, 1949, 1950, 1952 என்று பல வருஷங்கள் ஆக்ட் வந்திருக்கிறது. ஏன்? 1960-ஆம் ஆண்டில் கூட ஒரு ஆக்ட் வந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய நாட்டில் ஐந்தாறு வருஷத்தில்தான் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பெருமை கொள்ள முடியுமே தவிர, அதிலே வருத்தப்பட வேண்டியது ஒன்றும் இல்லை. மற்ற நாடுகளில் எல்லாம் “எஜுகேஷன் பாட்டர்ன்” அடிக்கடி மாற்றப்பட்டிருப்பதைப் பற்றிய வரலாற்றை நாம் படித்திருக்கிறோம். அதே போன்று அமெரிக்காவினுடைய எஜுகேஷன் சிஸ்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் பலவிதமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை எஜுகேஷன் சிஸ்டங்களைப் படித்தவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். ஆகவே, “இந்த நாட்டில்தான் பெரிய சூழப்பம் வந்து விட்டது, எல்லாமே போய் விட்டது” என்று சொல்வது எல்லாம் பொது ஜனங்களை உணர்ச்சி வசப்படச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். அவர்கள் மற்ற நாடுகளில் எல்லாம் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் படித்துப் பார்த்து தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

30th March 1963]

[திரு. செ. சீனிவாசன்]

மூக்கியமாக, மொழிப் பிரச்சினையைப் பற்றி மெம்பர்கள் ரொம்பக் காரசாரமாகப் பேசினார்கள். மொழிப் பிரச்சினையிலே ஏன் அவ்வளவு காரம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக இந்த மாதிரி ஒரு பிரச்சினை வேறு எந்த ஒரு நாட்டுக்கும் ஏற்பட்டிருக்காது என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. மற்ற நாடுகள் எல்லாம் ஒரு மொழியை அடிப்படையாக வைத்து அவர்களுடைய கல்வி முறையை அனுசரித்துக் கொள்ள வேண்டிய கட்டத்தில் இருந்தார்கள். ஆனால் நாம் 200 வருஷம் தூரதிருஷ்டவசமாக அடிமைப்பட்டிருந்த காரணத்தினால் கல்வி முறையிலே பலவிதமான மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. யாருக்கும் கெடுதி விளைவிக்கக் கூடிய மாறுதல் இல்லை. நல்ல முறையில் மாறுதல் தேவை என்றால், அந்த மாறுதல் நல்ல மாறுதல் என்றால் திருத்திக் கொள்வதிலே தவறு இல்லை. மற்ற நாடுகளில் எல்லாம் அந்த நாட்டின் குழந்தைச் செல்வங்கள் நிறையப் படிக்க வேண்டும். பலவிதமான “சப்ஜெக்ட்ஸ்”-ஐ நல்ல முறையிலே கற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்ற பேரவாவுடன் இருந்து கொண்டிருக்கும்போது நம்முடைய மாணவர்கள் பலவிதமான மொழிகளையும், பாடங்களையும் படிப்பதற்கு நாம் ஏன் பயப்படவேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, “கரிசுலம்” பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். நான் சொல்வது என்னுடைய கருத்து அல்ல. தலைமை ஆசிரியர்கள் வந்து என்னிடம் சொன்னார்கள். “பலவிதமான சப்ஜெக்ட்ஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு எலக்டிவ்ஸ், இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இப்போது இருக்கும் எலக்டிவ்ஸ் வைத்துப் பார்த்தால் ஒரு வாரத்தில் 48 பீரியடு வரை போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த “சப்ஜெக்ட்”க்கு எவ்வளவு நேரம் கொடுப்பது? மாணவர்கள் வருவார்களா என்று ஐயப்படுகிறோம்” என்று அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய ஐயப்பாடு நியாயமானதுதான். பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் இருந்த நிலை வேறு, இப்போது இருக்கும் நிலை வேறு. இந்த நாட்டில் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும் பலவிதமாக முன்னேற்றப் பாதைகளில் சென்று கொண்டிருக்கிறோம். இரண்டு “எலக்டிவ்ஸ்” ரொம்ப அவசியந்தான். அதைக் கண்டிப்பாக ஆகக் வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையிலே அந்தத் திட்டத்தைக் குறிப்பிட்டதற்காக என் போன்றவர்கள் எல்லாம் நன்றி தெரிவிக்காமல் இருக்க முடியாது.

அடுத்தாற்போல், 11 வருஷம் செகண்டரி எஜுகேஷன், ஒரு வருஷம் பரி யூனிவர்சிட்டி, பிறகு யூனிவர்சிட்டி கோர்ஸ் மூன்று வருஷம் என்று இருப்பதிலே மாறுதல் செய்ய வேண்டுமென்று சுக. மெம்பர் திரு. ஆர்.வி. சாமிநாதன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இண்டர்மீடியட் வரை படித்து விட்டு கிராஜுவேஷன் வாங்காமல் நின்று விட்டாலும் ஒன்றுதான்; பிரி யூனிவர்சிட்டி படித்து விட்டு கிராஜுவேட் ஆகாமல் விட்டு விட்டாலும் ஒன்றுதான். இண்டர் மீடியட் ஸ்டாண்டர்டுதான் பிரி யூனிவர்சிட்டிக்கு இருக்கிறது. கிராஜுவேட் ஆக வேண்டுமென்றால் பிரி யூனிவர்சிட்டி படித்து விட்டு மேலும் 3 ஆண்டுகள் படிக்க வேண்டும். ஆகவே, பட்டப் படிப்புக்கு மொத்தம் நான்கு ஆண்டுகள்தான் படிக்கவேண்டும். முன்பு இரண்டும் இரண்டும் நான்கு என்று இருந்தது. இப்போது ஒன்றும் மூன்றும் நான்கு என்ற நிலைமையில் மொத்தம் நான்கு வருஷங்கள் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே, இதையே தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வெளிநாடுகளில் கூட, இங்கிலாந்து, அமெரிக்காவில் கூட அப்படித்தான் இருக்கிறது. 15 வயது வரை செகண்டரி எஜுகேஷன் இருக்கிறது. ஒரு வருடம் கூடுதலாக வருகிறது. ஆகவே காம்ப்ளிட்டிட் பரீட்சைகளில் அப்பியர் ஆக ஒரு ஆண்டு பின்னால்தான் போக வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது பள்ளிகளில் 6 வயதில் சேர வேண்டும் என்பதை 5 வயது என்று ஆக்கிவிடலாம். நான் ஐந்தாம் வயதில்தான் சேர்ந்தேன். ஐந்து வயதில் படிக்கும் அறிவு வந்து விடுகிறது. ஆகவே ஐந்து வயது என்று செய்வதில் தப்பு ஒன்றுமில்லை. அப்படிச் செய்வோமானால் இந்த 20 வயது, 21 வயது என்ற காண்ட்ர

[திரு. செ. சீனிவாசன்]

[30th March 1963]

வோவ் இரக்காது. மற்ற மாநிலங்கள் எப்படியிருந்தாலும் நம் மாநிலம் கல்வித் துறையில் நல்ல பெயர் எடுத்திருக்கிறது. பூரட்சிகரமான திட்டங்களை சென்னை மாநிலத்தான் நிறைவேற்றுகிறது என்ற பெருமை நமக்கு இருக்கிறது. பின்னர், மற்ற நாடுகளில் உள்ளது போல் பள்ளிகளில் மெடிக்கல் சர்வீஸ் ஏற்படுத்த வேண்டும். பெற்றோர்களுக்கு செலவு இல்லாத முறையில் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பள்ளி மாணவர்களுக்கு மெடிக்கல் செக்அப் செய்ய வேண்டும். வருடா வருடம் வேண்டியதில்லை, இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை போதும். அதுவும் முடியாவிட்டால், பரமரி கிளாவில் ஒரு தடவை, அப்பர் பரமரி முடிக்கும்போது ஒரு முறை, ஹெஸ்கூல் முடிக்கிற போது ஒரு முறை, கல்லூரியில் ஒரு முறை இந்த செக்அப்பை வைத்துக் கொள்ளலாம். இதற்கு கிராமங்களில் மருத்துவ வசதி இப்போது இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் Cities, Towns, பரமரி ஹெஸ்கூல் செஸ்ட்டர்ஸ் உள்ள இடங்களில் இதை வைத்துக் கொள்ளலாம். இந்த அறிக்கை நல்ல முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறிக்கொண்டு இதை விரைவில் அமுல் நடத்த அமைச்சரவை எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் சட்டமன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, கல்வித் துறையில் நான் என் கருத்துக்களை இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். நம் மாநிலத்தில் ஆரம்பக் கல்வியில் 40 லட்சம் குழந்தைகளும், இடைநிலைக் கல்வியில் 10 லட்சம் பேர்களும், அதேபோல் மேல்தரக் கல்வியிலும் படித்து வருகிறார்கள். இந்தக் கல்வித் திட்டம், ஏதோ சொல்வார்களே, குரங்கின் கையில் கொடுத்த பூமாலைபோல் போல் இந்த அரசாங்கத்தின் கையில் சிக்குண்டு சீரழிந்து கொண்டிருக்கிறது, பத்தாண்டு காலமாக. இந்தப் பத்து ஆண்டு காலத்தில் ஒரு நோயாவியை வைத்துக் கொண்டு இரண்டு டாக்டர்கள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு எப்படி ஆப்பரேஷன் செய்வார்களோ, சர்ஜரி செய்வார்களோ அதேபோன்று குழந்தைகளின் கல்வித் தரத்தை பரிட்சை செய்து, பரிட்சை செய்து இதுவரை ஒரு முடிவான கருத்தைக் கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். இதில் கவனிக்கவேண்டியது, கல்வித்துறையில் மொழி அறிவு என்பது வேறு, அறிவு என்பது வேறு. இங்கிருக்கிற குழப்பம் எல்லாம், மொழி அறிவும், அறிவும் ஒன்றுதான் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேல் நாடுகளில் அறிவிற்கு சாதகமாக மொழியைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் இந்த நாட்டிலே மொழி அறிவுதான் அறிவு என்று கருதுகிறார்களே தவிர, அறிவு என்பதைத் தனியாக வைத்து மொழியை மீடியம் ஆப் இன்ஸ்ட்ரக்ஷனாக, அறிவு பெறத்தக்க சாதனமாக இங்கு பயன்படுத்துவதில்லை. நம் மாநிலத்தில் உள்ள மாணவர்களின் எதிர்காலம் இருண்ட சூழ்நிலையில்தான் இருக்கிறது. நம் மாணவர்கள், ஆங்கிலத்தில் படிக்க வேண்டுமென்றால் தமிழில் எண்ணத்தான் ஆங்கிலத்தில் எழுதும் நிலை இருக்கிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பரிட்சை எழுத வேண்டுமென்றால் ஆங்கிலத்தில் எண்ணி ஆங்கிலத்தில் எழுதினால் அது வேறு. ஆனால் இங்கு தமிழில் எண்ணி ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதினால், அங்கு கிலத்தில் குறைந்த மார்க்ஸும் மற்ற பிரிவுகளில் அதிக மார்க்குகளும் வாங்குகிறார்கள். பிற நாடுகளில், ஒரு மொழிதான் இருக்கும். அமெரிக்காவாக இருந்தாலும் சரி, இங்கிலாந்தாக இருந்தாலும் சரி, பிரான்சாக இருந்தாலும் சரி, ஜெர்மனியாக இருந்தாலும் சரி, ஜப்பானாக இருந்தாலும் சரி, சைனாவாக இருந்தாலும் சரி ஒரு மொழியில்தான், அந்த மொழியில்தான் 15 வயது வரை கற்றுக் கொண்டு பிறகு அறிவு பெறு முயற்சிக்கிறார்கள். அப்படிக் கற்று பத்து ஆண்டுகளுக்குள்ளாக ஒரு விஞ்ஞான மேதையாக வருகிறான், ஒரு புலவனாக வருகிறான். இப்படி ஒவ்வொரு துறையிலும் மாணவர்கள் முன்னேறி வருகிறார்கள். ஆகவே அங்கு விஞ்ஞானம் போன்ற துறைகளில் மாணவர்கள் நல்ல முறையில் முன்னுக்கு வர முடிகிறது. ஆக, அறிவு வேறு, மொழி அறிவு வேறு. மொழியைக் கற்று அந்த மொழி மூலம் அறிவைப் பெறுகிறான். ஆகவே அவர்கள் முன்னேறுகிறார்கள், பல்வேறு துறைகளில். இந்த நாட்டிலே மொழி அறிவு, அறிவு இரண்டும் ஒன்றுதான் என்று நினைக்கிறார்கள்.

30th March 1963]

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

இந்தி மொழியில் அறிவு வேண்டும், ஆங்கில மொழியில் அறிவு வேண்டும், தமிழில் அறிவு வேண்டும் என்று சொல்லி சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளுக்கு இந்தமொழி ஒரு சுமையாக இருப்பதினால்தான் மாணவர்கள் மற்ற துறைகளில் அனுபவம், ஆற்றல் இல்லாதவர்களாகப் போய் விடுகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் சொல்லித் தருகிற ஹைஸ்கூல்களை எடுத்துக் கொள்வோம், அங்கு மாணவர்கள் தமிழில் பெயில் ஆவார்களே தவிர ஆங்கிலத்தில் பெயில் ஆவதில்லை. தமிழ் மீடியம் உள்ள ஸ்கூல்களில் மாணவர்கள் எஸ்.எஸ்.ஸி.யில் 40-க்கு 38 மார்க்குதான் வாங்குவார்கள். ஆக, மொழியை அறிவு வளர்ச்சிக்கு பயன்படுத்தாமல் இரண்டும், மொழி அறிவும், அறிவும் ஒன்றுதான் என்று நினைக்கிற காரணத்தினால்தான் கல்வித்துறையில் பெரிய மாற்றத்தை உண்டு செய்யாமல் இருக்கிறோம். இந்த ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் குழந்தைகளை, மாணவர்களை மாற்றாமல் வைத்துக் கொண்டு இதுவரை விளையாடி வந்திருக்கிறார்கள். நாம் சொல்வதைத்தான் பிள்ளைகள் படிக்கப் போகிறார்கள் என்று நினைத்துத்தான் 1937-ல் இந்தியைப் புகுத்த நினைத்தார்கள், தோல்வி கண்டார்கள், 1949-ல் இந்தியைப் புகுத்த நினைத்தார்கள், தோல்வி கண்டார்கள், 1952-ல் கல்விக்குக் கொள்கையில் கை விட்டார்கள், தோல்வி கண்டார்கள். எனக்கு முன்னர் பேசிய திரு. தட்சணாமூர்த்தி கவுண்டர் யாரையோ சனி பிடித்துக் கொண்டது என்று சொன்னார்கள். இந்த நாட்டில் மாணவர்கள் அரசியலில் முதிர்ந்தவர்களை பின்னுக்கு தள்ளியிருக்கிறார்கள். இதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒரு படித்தமேதை, உலகில் உள்ள ஒரு பெரிய அறிஞர் என்று சொல்லக்கூடியவர், இந்தியாவில் ஸ்டான் கவர்ண்ட்-ஹைரலாக இருந்தவர், காங்கிரஸில் இருந்தவர் கனாத் தேவ் பிடித்து அழைத்து வந்து முதல் அமைச்சராக ஆக்கப்பட்டு பின்னர் வெளியே அனுப்பப்பட்ட ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதல் அமைச்சர் பதவியிலிருந்து இறங்குவதற்கு யார் காரணம். சின்னஞ்சிறு குழந்தைகள் தான் காரணம். ஆகவே குழந்தைகளாக இருக்கிறார்கள், எதைச் சொன்னாலும் படிப்பார்கள், எதை எதையும் ஜீரணித்துக் கொள்வார்கள் என்று நினைத்தால் நிச்சயமாக பிடித்திருக்கிற சனி உங்களை விட்டுப் போகாது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : பிடித்திருக்கிற சனி உங்களை விட்டுப் போகாது என்று Chair-ஐப் பார்த்து பேசுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : “உங்கள்” என்று சொன்னால் அது தலைவரைத்தான் குறிக்கும்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஒன்று நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்தி மொழி திணிப்பிற்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் சரித்திர பூர்வமான தொடர்பு உண்டு. இந்தியை புகுத்த நினைத்தார்கள். இந்த நாட்டில் கட்டாய பாடமாக அதைக் கொண்டு வர முயன்றார்கள். அப்படி இந்தியைப் புகுத்த நினைத்ததுதான் எங்கள் வளர்ச்சிக்கு வேரானது, நீராணது. அதுதான் நாங்கள் வளர்வதற்கு உண்டான ஆதாரம். ஆகவே மீண்டும் இந்தியைப் புகுத்தினால் உங்கள் ஆட்சி கவிழ்ந்து விரும், ஆகவே அம்முயற்சியை விட்டுவிடும்படி சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : இந்த அங்கத்தினர் மட்டுமல்ல, எந்த அங்கத்தினரும் நீங்கள் என்று சொன்னால் அது செயரைத்தான் குறிக்கும். சர்க்காரைப் பற்றி சொல்ல வேண்டுமானால் சர்க்கார் என்று சொல்ல வேண்டும்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பரீட்சை வேலையென்று சொன்னார்கள், பாராட்டினோம். இந்த நாட்டிற்கு விடுதலை கிடைத்த பிறகு நல்ல அத்தியாயம் பிறக்கிறது என்று கருதினோம். ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் மைலப்பூரில் பேசுகிறபோது இந்தப் பரீட்சை வைக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இரண்டு நாட்களுக்குள்ளாக டெல்லியில் இருக்கிற மந்திரிகள், லால் பகதூர் சாஸ்திரி, சென்னை சர்க்காரின் பேரக்கு பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னதால் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.....

[30th March 1963]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அப்படி அவர்கள் சொல்லவில்லை. உள்நாட்டு அமைச்சர் சென்னை சர்க்கார் போக்கு எனக்கு பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லவில்லை.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ஸார், மெம்பர் சபைக்குள்ளே தண்ணீர் குடிக்கலாமா ?

கனம் உதவி சபாநாயகர் : நம்முடைய இந்த சபையைப் பொறுத்த வரையிலும் தண்ணீர் குடிப்பது அனுமதிக்கப்பட்டுதான் வந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி ஆட்சேபிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என்றைக்கு “சென்னையின் போக்கு எனக்குப் பிடிக்கவில்லை” என்று லாஸ்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் சொன்னது பத்திரிகையில் வந்ததோ அன்றைய தினத்திலிருந்து இந்த மந்திரி சபை நடுநடுக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால்தான் நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தியிலே பரீட்சை வேண்டாமென்று சொன்னவர்கள் இப்போது “மாட் ரேஷன்” என்று சொல்கிறார்கள். மாட்ரேஷன் என்றால் என்ன மாட் ரேஷன் ? கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கும், கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்களுக்கும் பேத்தத்தில் இருக்கிற இடைவெளியை குறைக்க மாட் ரேஷன் ? அல்லது சென்னை சர்க்காருக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும் இடையிலே இருக்கிற பேதத்தைக் குறைக்கிற மாட்ரேஷன் ? இந்தியில் பரீட்சை நடத்தினால் எழுத மாட்டேன் என்று சொன்னார்கள் மாணவர்கள். மாணவர்கள் பூஜ்யம் மார்க்கு வாங்கினார்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். இந்த ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் மத்திய சர்க்கார் எஜெண்டாக இருக்கிறார்கள், வட நாட்டு எஜெண்டாக இருந்து இந்தியை பரப்புகிறார்கள். அப்போது ஒரு காலத்தில் வெள்ளைக்காரன் போட்ட ஒரு உத்தரவை இங்கே நிறைவேற்ற கவர்னர் ஜெனரல்கள் இருந்தார்கள். அதைப்போன்று மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வரக்கூடிய உத்தரவுகளைத் தான் நிறைவேற்றக்கூடிய மந்திரிகள் இங்கு இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இவர்கள் மறைமுகமாக கட்டாய இந்தியை புகுத்துகிறார்களா என்றுதான் சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதுதான் நாணயமான செயலா ? மாட்ரேஷன் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம் ? ஒருவனுக்கு ஆங்கிலத்தில் 40 மார்க்கு வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அவன் 30 மார்க்கு ஆங்கிலத்திலே வாங்கி இருந்தாலும் இந்தியிலே 10 மார்க்கு வாங்கியிருந்தாலும் எஸ்.எஸ். எல்.ஸி. பாஸ் செய்து விடுவான். கம்பல்சரி சப்ஜெக்டுகளில்—ஜியாகிரபியிலோ, ஹிஸ்டரிமீலோ, 5, 10 மார்க்குடன் குறைவாக வாங்கியிருந்தாலும் இந்தியிலே மார்க்கு வாங்கியதை வைத்துக்கொண்டு அதை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளலாம் என்றால்.....

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ஸார்.....

SRI V. KRISHNAMOORTHY : I am not yielding to the hon. Lady Member, Sir.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : The Chair should give the ruling. I want to speak on a point of order, Sir. மாட்ரேஷன் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் பேசுகிறார்.

SRI V. KRISHNAMOORTHY rose.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sit down. மாட்ரேஷன் என்றால் “மினிமம்” ஒவ்வொரு பாடத்திலும் வாங்கவேண்டிய மார்க்கைக் குறைக்க முடியாது ; மொத்தத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

MR. DEPUTY SPEAKER : There is no point of order. The hon. Member Sri V. Krishnamoorthy may proceed.

30th March 1963]

திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு உறுப்பினர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கேட்ட அம்மையார் “sit down” என்று கூறலாமா? இதற்கு சபாநாயகர் தீர்ப்பு என்ன?

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் “sit down” என்று சொல்லக்கூடாது. அந்தப் பொறுப்பை சபாநாயகர் அவர்களிடம் விட்டுவிடவேண்டும்.

Sri V. KRISHNAMOORTHY : I am completely ignoring the remarks of the hon. Lady Member. I am proceeding. இன்றைக்கு இந்த முறையிலே இந்தியை மறைமுகமாக புருத்தக்கூடிய காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே நீங்கள் தமிழ் மக்களுக்கு தொண்டு செய்கிறவர்களாக இருந்தால் தமிழை வளருங்கள். ஆங்கிலத்தை வளருங்கள். இன்றைக்கு இந்தி மொழியை கொண்டு வந்து என் புருத்துகிறீர்கள். இந்தியிலே பரீட்சை வைத்து எஸ் எஸ்.எல்.சி. பரீட்சையில் பாஸ் செய்வதற்கு அந்த மார்க்கையும் கூட்டிக் கொள்ளலாம் என்றால் அடுத்து இந்தியை கல்லூரியிலும் புருத்தப் போகிறீர்களா? இன்றைக்கு இந்தியிலே 10 மார்க்கு 8 மார்க்கு வாங்கினால் அது மாடிரேஷனுக்கு உதவி கொடுக்கும் என்று சொல்லிவிட்டு நானாக்கு மறுநாள் காலம் செல்லச் செல்ல இந்தியிலே 35 மார்க்கு வாங்கவேண்டும் 40 மார்க்கு வாங்கவேண்டுமென்று கட்டாயப் புருத்துவதற்கு முதல் முயற்சியல்லவா இது? கல்லூரியிலே இந்தியைப் புருத்த முதல் முயற்சியல்லவா இது. கடந்த 10 ஆண்டுகாலமாக நல்லமுறையிலே ஆட்சியை நடத்தி வந்த காமாராஜரின் அமைச்சரவையைப் பாராட்டுகிறேன். அவருடைய ஆட்சி இந்த பத்தாண்டுகாலத்தில் ஆட்டம் காணவில்லை. ஆனால் இன்று அவரை கவிழ்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினாலோ என்னவோ, இந்தியை இந்த நாட்டிலே புருத்தி காமாராஜரை இறக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தினாலோ என்னவோ இந்தியைப் புருத்த சிலபேர் முனைந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் குற்றம் காட்டுகிறேன்.

இரண்டாவதாக தமிழ் மொழியைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்லூரியிலே தமிழ் மொழியிலே பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்ள மாணவர்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்தக் காலத்தில் தமிழ் மொழி எப்படி வளர்ந்தது. இப்போது என் வளராமல் இருக்கிறது? தமிழிலே படித்தால் அந்தப் பாடதாரிகளுக்கு சர்க்கார் துறையிலே உத்தியோகம் கொடுப்பதில் முதல் பிரயாரிப்பு கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லுவார்கள். அப்படி உத்திரவாதம் அளிப்பீர்களேயானால் உங்களால் மாணவர்கள் வந்துசேரும் அளவுக்கு கல்லூரிகளைத் திறக்க முடியுமா? உங்கவால் ஆசிரியரை உருவாக்க முடியுமா? அதை விட்டுவிட்டு . . .

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் “நீங்கள்” “உங்கள்”, என்று சொல்லுவதை குறைத்துக்கொண்டால் இவ்வளவு வேகமாக பேசுவதற்கு வேண்டிய அவசியம்கூட வராது.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, “நீங்கள்” என்று நான் கூறுவதெல்லாம் அரசாங்கத்தை பற்றித்தான். குறிப்பிடுகிறேன் என்பதையும் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : “நீங்கள்” என்பதை நீங்கள் உபயோகப் புருத்தவிலேயானால் நீங்கள் பேசுவதிலேகூட வேகம் குறைந்திருக்கும். இந்தச் சபையின் கவரவத்திற்கும் உகந்ததாக இருக்கும். நம்முடைய வழக்கம்கூட இம்மாதிரி “நீங்கள்” என்று சொல்வது தவிர்க்கப்பட்வுருகிறது. ஆகவே “நீங்கள்” என்று சொல்லவேண்டாம்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தமிழை பயிற்சி மொழி ஆக்கவேண்டுமென்று இந்த மன்றம் முடிவு செய்து இருக்கிறது. கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழை உள்ளபடியே வளர்க்கவேண்டுமென்று கருதுவார்களேயானால் இந்த மாமன்றத்தினுடைய கட்டளையை நிறைவேற்ற இன்றைய மந்திரி சபை அக்கறைகொள்ளவேண்டும். ஆனால், 1963-64-ம் ஆண்டிலே “ஹ்யூமானிட்டஸ்” என்று சொல்லுகிறார்களே,

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [30th March 1963]

அந்தப் பகுதியில் ஏன் தமிழிலே போதிக்க முன்வரக்கூடாது. இதை எதிர்க்க சென்னைமில் ஒரு கூட்டமே இருக்கிறது. அதை இந்த நாளும், மாமன்றமும் நன்றாக அறியும். மாணவர்கள் தமிழிலே படிக்கவேண்டுமென்றால் 30 ரூபாய் ஸ்டைப்பென்டாக கொடுத்துவிட்டால் போதுமா? தமிழிலே படித்தும் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் வேலைகளில் முதல் சலுகை கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லுங்கள், கோயம்புத்தூர் மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலே உள்ள அத்தனை கல்லூரிகளிலும் தயார், தயார் என்று சொல்லக்கூடிய ஆயிரம் ஆயிரம் மாணவர்களை நாங்கள் காட்டுகிறோம். அதை மூடிமறைக்கும் முறையிலே 10 மாணவர்கள் வந்தார்கள், 8 மாணவர்கள் வந்தார்கள், 6 மாணவர்கள் கூட வரவில்லை என்ற முறையிலே ஒரு கூட்டம் அதை எதிர்க்கும் முறையிலே சூழ்ச்சி நடத்திக்கொண்டு வருகிறது. அந்தக் காரணத்தினால்தான் தமிழை எப்படியும் நீக்கி இந்தியைப் புகுத்தி தமிழை வீழ்த்தவேண்டுமென்ற முறையிலே இந்த அமைச்சரவை சென்று கொண்டிருக்கிறது. எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டு இதை மாற்றுகிறீர்கள்? சமீபத்தில் எடுத்த முடிவை ஏன் உடனடியாக மாற்றுகிறீர்கள்? 10, 12 கல்லூரிகளில் தமிழில் பயிற்சி கொடுக்க சில ஆண்டுகளாவது முயற்சித்தீர்களா? நான் இங்கே சொல்கிறேன், தமிழ் மொழியினால் ஆகாது ஒன்றும் இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் தவறாகக் கூறக்கூடாது. இந்த அமைச்சரவைக்கு அடிமை புத்தி இருக்கக் கூடாது. நம்முடைய மொழி வளமான மொழி. மூத்த மொழி. முன் தோன்றிய மொழி.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லிய “அடிமை புத்தி” என்ற வார்த்தை இந்த மன்றத்தில் உபயோகிக்கக் கூடிய வார்த்தை அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எதைச் சொன்னாலும் நான் எடுத்துக்கொள்வதில்லை.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இந்த வார்த்தைகள் பல தடவை....

MR. DEPUTY SPEAKER : It is not desirable to use such words here. In keeping with decorum of the House, the hon. Member, Sri V. Krishnamoorthy should withdraw his word.

திரு. மு. கருணாநிதி : “அடிமை புத்தி” இருக்கக்கூடாது என்றுதான் சொன்னாரே தவிர, “அடிமை புத்தி” இருக்கிறது என்று குறிப்பிடவில்லை.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அமைச்சரவைக்கு அடிமை புத்தி இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னேன். நான் சொன்னதினுடைய நோக்கம் இந்த அமைச்சரவை தெள்ளத் தெளிய.....

MR. DEPUTY SPEAKER : I presume the hon. Member, Sri V. Krishnamoorthy will withdraw that word.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : “அடிமை புத்தி” என்று சொல்வது அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால் விட்டுவிடுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM rose.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member, Sri V. Krishnamoorthy will resume his seat.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் மிக தரம்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், அவர்கள் சொல்லுவதை இந்த சமயத்தில் மறுக்க வேண்டாம், ஆட்சேபிக்கவேண்டாம். இந்த மன்ற அங்கத்தினர்கள் அதைப்பற்றி விளக்கத்தைத் தாங்களே எடுத்துக்கொள்வார்கள்.

30th March 1963]

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே ஆகையால், ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அமைச்சரவை தமிழர் களுடைய வாழ்வைப் புறக்கணிக்கிறது, தமிழின் மொழி வளத்தைப் புறக்கணிக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற மாணவர்கள் வாழ்வைச் சீரழிக்கிறது, மாணவர்களுடைய எதிர் காலத்தைப் பாழாக்குகிறது. தமிழுக்கு விரோதிகள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் வட நாட்டில் இல்லை, வேறு எவரும் இல்லை, தமிழ் மொழியை அழிக்கிறவர்கள், தமிழுக்கு எதிரிகள் தமிழகத்திலேயே இருக்கிறார்கள், அது இந்த, மந்திரி சபையைத் தவிர வேறு இல்லை என்று வலியுறுத்திக்கொண்டு சொல்லுகிற கருத்துக்கள் உங்களுடைய உள்ளத்தைக் குத்துவதாக இருக்க லாம், இருந்தாலும் நாங்கள் கூறுகிற கருத்தை “சரி” என்று தமிழ் மக்கள் கடந்த 20 வருஷ காலமாக ஏற்றுத் தான் இருக்கிறார்கள், தமிழ் நாடு பார்த்துத் தான் வருகிறது. ஆகையால், உங்களுடைய கருத்தைப் போற்றுவோர் போற்றட்டும், புழுதி வாரித் தூற்றுவோர் தூற் றட்டும், தொடர்ந்து சொல்லுவோம் ஏற்றதொரு கருத்தை, எமதுள்ளம் என்று எடுத்து உரையபோம், எவர் வரினும் அஞ்சோம், நிலலோம் என்று கூறி, வீந்தி மொழி திணிக்கப்படுவதை எதிர்த்து, தமிழ் மொழியை அழிக்கிற முறையை எதிர்த்து, ஆங்கிலமும் தமிழும் மட்டும் இருந்தால் போதும் என்று கூறி, தமிழ் மொழியை அழிக்கிறது என்று இந்த மந்திரி சபையை நான் குற்றம் சாட்டி, இந்த முறை களிலிருந்து நீங்கள் பின்வாங்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 1st April 1963. 1-52
p.m.

The House then adjourned.

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE ON THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

145. Notification issued with G.O. Ms. No. 317, Home, dated 28th January 1963, extending further period of grace time for payment of motor vehicles tax for fourth quarter of 1962-63 as a special case in respect of Ramanathapuram bus operators. [Laid on the Table of the House under section 11(2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931)].

B. Reports, Notifications and other papers.

Nil.

[30th March 1963]

APPENDIX I.

[Vide answer to Starred Question No. 446 on page 245.]

The delay in sanction of pension to retired Government servants was due to the complicated nature of the rules as well as failure on the part of the administrative authorities to take proper and timely action in the maintenance and completion of essential pension records and documents. With reference to the recommendation made by a Committee appointed by the Government of India, to examine the matter and suggest effective measures for the expeditious disposal of pension cases, and also, with reference to the recommendations of the Second Central Pay Commission, the Government of India revised the procedure and simplified the pension rules to eliminate delay in finalisation of pension cases. In November 1961, the Government of Madras also adopted the improved procedure and simplified pension rules, for the expeditious disposal of pension cases. The salient features of the scheme are as follows :—

(1) *Simplification of rules—*

(i) All continuous temporary or officiating service followed without interruption by confirmation, will count in full as qualifying service. (Previously temporary and officiating service in excess of first 5 years only will count.)

(ii) One half of the difference between the substantive pay and the higher officiating pay drawn during the last three years will count for pension in all cases. (Previously in this concession was admissible only to those who officiated in the higher post for not less than 2 years.)

(2) *Improvement in procedure—*

(i) In each department/office, an officer of appropriate rank has been specifically charged with the responsibility for initiating action, in due time regarding the completion of pension records and documents in respect of Government servants due to retire 12 to 18 months later.

(ii) A proforma called the 'check list' and a form of 'Progress Statement' have been introduced to ensure that necessary steps for the finalisation of pension cases are taken well in advance.

(iii) In cases where Government dues are outstanding for recovery from Government servants pension will be released on furnishing a suitable surety or a suitable cash deposit by the concerned Government servant. If the Government servant is unable or unwilling to furnish the surety or cash deposit, a portion of the Death-cum-Retirement Gratuity, which is considered sufficient, will be withheld till the outstanding dues are recovered or adjusted.

(iv) Pension sanctioning authorities record their order for payment of pension which would be found admissible by the Accountant-General, in the pension application itself, instead of

30th March 1963]

sending the pension papers to the Accountant-General, to report the amount of pension and issue formal orders of sanction to pensions based on such reports.

(v) For proper maintenance of service books of Government servants, all Heads of Offices will have to furnish a certificate by the end of April in each year to his next superior officer to the effect that services rendered by all Non-Gazetted staff of his office during the preceding calendar year have been verified and certificate of verification recorded in the respective books.

It is considered that the above instructions will go a long way in eliminating delays in sanction of pension.

2. In addition to the above, the Comptroller and Auditor-General of India has also suggested—

(1) All leave taken during the period of continuous service may be counted for pension. (Now earned leave or leave on average pay, as the case may be, taken up to 120 days or 4 months at a time will count for pension and other leave with allowances will count for pension upto one year if the Government servant has put in 15 years of service and upto 2 years if the Government servant has put in 30 years of service. Extraordinary leave without allowances does not count for pension.)

(2) The arrears of pension due to deceased Government servants are now paid to the legal heirs without a succession certificate if the arrears are Rs. 500 or less. The Auditor-General has suggested that this limit may be enhanced to Rs. 2,500.

The above two suggestions are under the consideration of the Government of India and if accepted will, in due course, be implemented in this State also.

[5-ம் பக்கத்திலுள்ள 446 நம்பர் நட்சத்திரக் குறியிட்ட கேள்வியின் பதிலைக் காண்க.]

வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற அரசாங்க ஊழியர்களுக்குப் பென்ஷன் அனுமதிப்பதில் சில காரணங்களால் தாமதம் நேரிடுகிறது. விதிகள் சிக்கலானவை; முக்கியமான பென்ஷன் ரெகார்டுகளையும், தஸ்தாவேஜுகளையும் வைத்துவருவதிலும் பூர்த்தி செய்வதிலும் சம்பந்தப்பட்ட நிர்வாக அதிகாரிகள் உரிய நேரத்தில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறுகிறார்கள். இவையே பென்ஷன் தாமதத்துக்குரிய முக்கிய காரணங்களாகும். இந்த விஷயத்தைப் பரிசீலனை செய்து, பென்ஷன் அனுமதிப்பதை விரைந்து செய்வதற்காக உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கூறுமாறு இந்திய அரசினர் நியமித்த கமிட்டி செய்த சிபாரிசுகளை மொட்டிடிபும், இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் செய்த சிபாரிசுகளை அனுசரித்தும், இந்திய அரசினர் பென்ஷன் நடைமுறையை மாற்றியமைத்து பென்ஷன் விதிகளை எளிதாக்கினர். பென்ஷன் அனுமதிப்பதில் ஏற்படும் தாமதத்தைத் தவிர்க்கவே இவ்வாறு செய்தனர். 1961 நவம்பரில் இந்த நோக்கத்தை முன்னிட்ட சென்னை அரசினரும் பென்ஷன் நடைமுறையை மாற்றியமைத்து புதிய பென்ஷன் விதிகளை மேற்கொண்டனர். இத்திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் வருமாறு :—

1. விதிகளை எளிதாக்குதல் :

(i) இடையீட்டின்றி தொடர்ந்து இருந்த தாற்காலிக அல்லது பதிலிப்பணி அனைத்தும் உறுதி செய்யப்படுவதன் மேல் தகுதிப் பணிக்கு முழுதும் சேரும். (முன்னர் முதல் 5 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட இத்தகைய பணி மட்டுமே அதற்குச் சேர்ந்து வந்தது.)

[30th March 1963]

(ii) கடைசி மூன்றாண்டுகளில் வாங்கிய அடிப்படைச் சம்பளத் துக்கும் பதவி உயர்வில் பதிலியாகப் பெற்ற சம்பளத்துக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தொகையில் பாதி எல்லா விஷயங்களிலும் பென்ஷனில் சேரும். (முன்னர் 2 ஆண்டுகளுக்குக் குறையாமல் உயர் பதவியில் வேலை பார்த்தவர்களுக்கு மட்டுமே இச்சலுகை உண்டு.

(2) நடமாடும் அபிவிருத்தி :

(i) ஒவ்வொரு துறையிலும்/அலுவலகத்திலும், 12 முதல் 18 மாதங்களுக்குப் பின்னர் பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெறும் அரசாங்க ஊழியர்கள் விஷயமாக, பென்ஷன் ரொகார்டுகளையும் தஸ்தாவேஜுகளையும் பூர்த்திசெய்வது குறித்து உரிய நேரத்தில் நடவடிக்கை ஆரம்பித்து வைக்கும் பொறுப்பு தகுந்த அந்தஸ்துள்ள அதிகாரியிடம் பிரத்தியேகமாக ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(ii) பென்ஷன் முடிவு செய்வதற்கு அவசியமான நடவடிக்கைகள் போதுமான காலம் முன்னதாகவே எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக, “சோதனைப்பட்டியல்” நமது ஒன்றும், “முன்னேற்ற அறிக்கை” நமது ஒன்றும் அமலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன.

(iii) அரசாங்க ஊழியர்கள் அரசாங்கத்துக்கு பாக்கித் தொகை எதுவாகிலும் கொடுக்கவேண்டியிருந்தால், சம்பந்தப்பட்ட அரசாங்க ஊழியர் தகுந்த பர் ஜாமீன் கொடுப்பதன் மேல் அல்லது போதுமான ரொக்கத் தொகை கட்டுவதன்மேல், அவருக்கு பென்ஷன் அனுமதிக்கப்படும். அரசாங்க ஊழியர் அவ்வாறு ஜாமீன் கொடுக்க அல்லது ரொக்கத் தொகை கட்ட முடியாவிட்டால் அல்லது விரும்பாவிட்டால், இறப்பு, பதவி ஓய்வு பணிக்கொடையில் போதுமானதெனக் கருதப்படுகிற தொகை நிறுத்தி வைத்துக் கொள்ளப்படும். அவர் அரசாங்கத்துக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தொகை வசூலிக்கப்படுகிற வரையில் அல்லது சரிக்கட்டப் படுகிற வரையில் இவ்வாறு நிறுத்தி வைத்துக்கொள்ளப்படும்.

(iv) பென்ஷன் அனுமதிக்கும் அதிகாரிகள் கணக்குத் துறைத் தலைவர் (அக்கவுண்டன்ட்-ஜெனரல்) கொடுக்கப்படலாம் என அனுமதிக்கத் தக்க பென்ஷன் தருவதற்குரிய ஆணையைப் பென்ஷன் விண்ணப்பத்திலேயே எழுதிவிடுகின்றனர். பென்ஷன் தொகையைக் குறிப்பிடுவதற்காகக் கணக்குத்துறைத் தலைவருக்கு பென்ஷன் காசிதங்களை அனுப்பி, அவர் அறிக்கை அனுப்புவதன்மேல் அதில் குறிப்பிட்டுள்ள தொகைக்கு பென்ஷன் ஆணை மாமூலாகப் பிறப்பிப்பதற்குப் பதிலாக இப்படிச் செய்யப்படுகிறது.

(v) அரசாங்க ஊழியர்களில் பணிப் புத்தகங்களை (செர்விஸ் ரிஜிஸ்டர்களை) சரிவரப் பராமரிப்பதற்காக, அலுவலகத் தலைவர்கள் அனைவரும் தங்களுடைய அடுத்த மேலதிகாரிக்கு ஒவ்வொருவரும் ஏப்ரல் மாத முடிவிற்குள் செர்ட்டிபிகேட் ஒன்றை அனுப்பி வைக்கவேண்டும். தமது அலுவலகத்திலுள்ள, கெஜட் பதிவு பெறாத பணியாளர்கள் சென்ற காலண்டர் ஆண்டில் செய்த பணி சரிபார்க்கப்பட்டது என்றும் சரிபார்த்தது பற்றிய சான்று அந்தந்தப் புத்தகங்களில் எழுதி வைக்கப்பட்டதென்றும் அதில் உறுதி கூற வேண்டும்.

பென்ஷன் அனுமதிப்பதில் ஏற்படும் தாமதத்தைப் போக்குவதற்கு இவ் விதிகள் பெருமளவு துணை செய்யும் எனக் கருதப்படுகிறது.

2. மேற்கண்டவைகளுடன் கூட, இந்திய அரசாங்க மாபெரும் கணக்கர் பரிசோதகர் (இந்திய கம்பட்ட்ரோலர் ஆடிட்டர் ஜெனரல்) அடியிற்கண்ட ஆலோசனை கூறியுள்ளார் :—

(i) தொடர்ச்சியான பணிக்காலத்தில் எடுத்த லீவ் முழுவதும் பென்ஷனை முன்னிட்டுத் தகுதிக் கால அளவில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இப்போது ஈட்டிய லீவ் அல்லது சராசரிச் சம்பள லீவ் ஒரு சமயத்தில் 120 நாட்கள் அல்லது 4 மாதங்கள் வரை எடுத்துக் கொள்வது மட்டுமே பென்ஷன் தகுதிக் கால அளவில் சேரும். இதற்கு

30th March 1963]

மேற்பட்ட லீவ் (படிகளுடன் சேர்ந்தது) எடுத்த அரசாங்க ஊழியர் 15 ஆண்டு பணி புரிந்திருந்தால் அத்தகைய மேற்பட்ட லீவ் ஓராண்டு வரையிலும், அவர் 30 ஆண்டு பணி புரிந்திருந்தால் அத்தகைய மேற்பட்ட லீவ் 2 ஆண்டு வரையிலும் பென்ஷன் தகுதிக் கால அளவில் சேரும். படிகள் இராத அசாதாரண லீவ் பென்ஷனுக்குச் சேராது.

(ii) இறந்த அரசாங்க ஊழியருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பென்ஷன் பாக்கி ரூ. 500 வரை இருந்தால், வாரிசுச் சான்று இன்றியே சட்டப் படிக்கான அவருடைய வாரிசுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த வரையறையை ரூ. 2,500 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென இந்திய அரசாங்கக் கணக்குத் துறைத் தலைவர் ஆலோசனை கூறியுள்ளார்.

இந்த இரண்டு ஆலோசனைகளையும் இந்திய அரசினர் பரிசீலனை செய்துவருகின்றனர். இவற்றை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால், அவை நாளடைவில் இந்த மாநிலத்திலும் அமலுக்குக் கொண்டுவரப்படும்.

[30th March 1963]

APPENDIX II.

[Vide answer to Starred Question No. 447 on page 245.]

STATEMENT SHOWING PARTICULARS OF EXPENDITURE INCURRED IN THE FIVE JAILS UNDER DIFFERENT HEAD OF ACCOUNTS FOR 1961-62 IN THE MAINTENANCE OF PRISONERS AND RECEIPTS ON JAIL INDUSTRIES.

Head of Account.	Central Jail, Madras.	Central Jail, Tiruchirappalli.	Central Jail, Madurai.	Central Jail, Coimbatore.	Central Jails, Vellore.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
Pay of Officers	24,476.45	27,201.79	14,934.35	24,648.79	20,728.60
Pay of Establishment .. .	1,62,997.38	1,32,750.44	1,14,898.99	1,65,904.06	1,31,822.66
Allowances	27,710.79	28,099.00	28,805.45	36,155.68	25,276.35
Rents	6,587.95	1,575.67	196.67	1,306.35	155.61
Rates and taxes	25,045.26	83.88	3,941.84
Telephone charges	2,915.74	1,294.95	1,162.16	1,362.35	1,740.80
D.A. to contingent staff ..	562.00	220.00	305.17	934.80	326.00
S. C. A. to contingent staff	172.00	204.00	..	204.00
M. A. to contingent staff ..	48.00
Other contingencies	1,830.95	7,949.66	4,975.65	8,978.71	5,879.76
Transport of prisoners	10,609.60	34,854.85	15,969.73	52,167.34	46,822.54
Livestock and Tools and plants	13,729.09	15,474.65	3,658.68	7,912.91	12,068.11
Other charges	22,851.58	32,470.12	22,833.01	26,645.97	30,393.56
Expenditure in connection with the adoption of Metric system of Weights and Measures.	140.26	5,136.35	7,511.00	2,557.35	378.00
Petty Construction and Repairs.	1,155.40	4,788.84	3,508.89	6,503.63	5,185.12
Dietary charges	4,60,290.02	6,41,682.41	4,17,620.35	7,80,279.77	511,159.63
Medical and sanitary	56,211.71	49,152.97	39,892.15	68,575.46	54,065.58
Clothing and bedding	65,303.17	1,18,582.06	34,451.75	1,30,422.54	63,984.59
TOTAL	8,82,465.35	11,01,405.76	7,10,928.00	13,14,439.59	914,132.75

Receipt on Jail Industries.

IV. A. Receipt	2,03,117.28	2,47,207.96	1,92,442.01	9,86,396.30	4,46,478.38
IV. B. Receipt	54,699.00	138.70
IV. C. Receipt	39,697.27	98,704.54	..	5,68,037.88	1,45,975.90
Cash Receipt	443.01	10,116.76	6,667.46	41,425.23	5,183.20
TOTAL	2,97,956.56	3,56,029.26	1,99,109.47	15,95,859.41	5,97,776.18

30th March 1963]

APPENDIX III.

[Vide answer to Starred Question No. 462-F on page 265.]

Wholesale prices of certain articles in Madras.

Commodity.	Unit.	Wholesale price.	
		15th February 1963.	15th March 1963.
(1)	(2)	(3)	(4)
		RS. NP.	RS. NP.
1 Rice—			
(a) Nellore raw I sort.	Quintal.	74.60	71.43
(b) Red Kar Boiled II sort.	Do.	54.05	51.36
2 Toor Dhall	Do.	72.04	72.04
3 Chillies (Ramnad—New)	Do.	320.00	220.00
4 Potatoes (Farookbad)	Do.	33.07	42.25
5 Onions—Bellary variety	Do.	35.71	32.85
6 Brinjals (Rail variety)	Do.	26.50	17.50
7 Beans (Broad)	Do.	35.00	26.50
8 Lady's finger	Do.	44.00	31.00
9 Cabbage	Do.	17.75	17.50
10 Tomatoes (Bangalore) ..	Do.	44.00	35.00
11 Radish (country)	Do.	17.50	17.62
12 Peas (Green)	Do.	88.00	110.00
13 Ribbed Gourd	Do.	26.50	35.25
14 Snake Gourd	Do.	48.50	50.00
15 Carrots	Do.	44.00	31.00
16 Plantain curry	Do.	40.00	39.50
17 Drumsticks	Per 100.	2.50	2.00
18 Vanaspathi (O.K.)	Quintal.	278.13	281.82
19 Gingelly oil	Do.	183.00	176.35
20 Groundnut oil	Do.	160.00	152.00
21 Coffee seeds Plantation 'A'	Do.	520.00	550.00
22 Brooke bond Kora dust.	Do.	615.00	615.00
23 Fire wood—			
(a) Casuarina	Do.	7.50	7.87
(b) Junglewood	Do.	7.00	7.35
24 Kerosene	18.5 litres.	5.80	8.25
25 Mettur mull M. 81	Metre.	1.20	1.20

[30th March 1963]

Wholesale price of certain articles in Madras—cont.

Commodity.	Unit.	Wholesale price.	
		15th Feb- ruary 1963.	15th March 1963.
		(3)	(4)
(1)	(2)	RS. NP.	RS. NP.
26 B and C Mills (Khaki drill).	20 metres.	37·00	37·00
27 Cigarettes—			
(a) Wills Navy cut medium	per packet of 10.	0·50 *	0·60 *
(b) Berkely	Do.	0·30 *	0·35 *
(c) Players Navy cut medium	Do.	1·00 *	1·25 *
28 Petroleum	Litre	0·67 *	0·80 *
29 Diesel	Do.	0·51 *	0·71 *
30 Cement	Tonne.	130·50	151·64*
31 Infant food "Amul"	Per tin of 500 gms.	4·30 *	4·30 *
32 Drugs—			
(a) Glycodin terp vasaka.	Per bottle of 6 oz.	3·60 *	3·60 *
(b) Multi-vitamin forte (B.D.H)	Per bottle containing 100 tablets.	5·90 *	5·90 *
(c) Penicillin	per vial.		
5 lakhs	Do.	0·70 *	0·62*
2 lakhs	Do.	0·50 *	0·46*
33 Automoble Standard Companion car.	each.	12,092·37	12,425·70

* Relates to retail price.

30th March 1963]

[25-ம் பக்கத்திலுள்ள 462 F நம்பர் நட்சத்திரக் குறியிட்ட கேள்வியின் பதிலைக் காண்க.]

சென்னையில் சில பொருள்களின் மொத்த விற்பனை விலைகள்.

மொத்த விற்பனை விலை.

பொருள்.	அளவு.	1963-ம் பிப்ரவரி 15-ம் தேதி.		1963-ம் மார்ச் 15-ம் தேதி.	
		வருடம்	மாடம்	வருடம்	மாடம்
(1)	(2)	(3)	(4)	(3)	(4)
		ரூ.ந.பை.	ரூ. ந.பை.		
1 அரிசி—					
(அ) நெல்லூர் பச்சரிசி	குவிண்டல்.	74.60	71.43		
முதல் தரம்.					
(ஆ) சிகப்பு காரரிசி	„	54.05	51.36		
(புழுங்கல், இரண்டாம் தரம்).					
2 துவரம் பருப்பு ..	„	72.04	72.04		
3 மிளகாய் (இராமநாதபுரம்-புதியவை.)	„	320.00	220.00		
4 உருளைக்கிழங்கு (பருக்காத்).	„	33.07	42.25		
5 பெல்லாரி வெங்காயம் ..	„	35.71	32.85		
6 ரயில் கத்திரிக்காய் ..	„	26.50	17.50		
7 பீன்ஸ் (பெரியவை) ..	„	35.00	26.50		
8 வெண்டைக்காய் ..	„	44.00	31.00		
9 கோசுமுட்டை ..	„	17.75	17.50		
10 தக்காளி (பெங்களூர்) ..	„	44.00	35.00		
11 சிவப்பு முள்ளாங்கி (நாட்டு வகை).	„	17.50	17.62		
12 (பச்சைப்) பட்டாணி ..	„	88.00	110.00		
13 பீர்க்கங்காய் ..	„	26.50	35.25		
14 புடலங்காய் ..	„	48.50	50.00		
15 கேரட் ..	„	44.00	31.00		
16 வாழைக்காய் ..	„	40.00	39.50		
17 முருங்கைக்காய் ..	தூற்றுக்கு.	2.50	2.00		
18 வனஸ்பதி (O.K.) ..	குவிண்டல்.	278.13	281.82		
19 நல்லெண்ணெய் ..	„	183.00	176.35		
20 கடலெண்ணெய் ..	„	160.00	152.00		
21 காப்பிக்கொட்டை “ A ” ரகம்.	„	520.00	550.00		
22 பருக் பாண்ட் கோரா டஸ்ட் தேயிலை.	„	615.00	615.00		

[30th March 1963]

மொத்த விற்பனை விலை.

பொருள்.	அளவு.	1963-ம் வருடம் மார்ச் 15-ம் தேதி.	1963-ம் வருடம் மார்ச் 15-ம் தேதி.
(1)	(2)	(3)	(4)
ரு.ந.பை.	ரு.ந.பை.		
23 விறகு—			
(அ) சவுக்கு	குவிண்டல்.	7-50	7-87
(ஆ) காட்டுக்கட்டை	7-00	7-35
24 மண்ணெண்ணெய்	18-5 லிட்டர்.	5-80	8-25
25 மேட்டுர் மல் M 81	மீட்டர்.	1-20	1-20
26 பி. அண்ட் சி. மில் காக்கி டிரில்.	20 மீட்டர்.	37-00	37-00
27 சிகரெட்—			
(அ) வில்ஸ் நேவிகட் 10 (மீடியம்).	சிகரெட் கொண்ட பாக் கெட் ஒன் றுக்கு.	0-50 *	0-60 *
(அ) பெர்க்லி	0-30 *	0-35 *
(இ) பிளேயர்ஸ் நேவி கட் (மீடியம்).	..	1-00 *	1-25 *
28 பெட்ரோலியம்	லிட்டர்.	0-67 *	0-80 *
29 மசல்	0-59 *	0-71 *
30 சிமெண்ட்	மெட்ரிக் டன்.	130-50 *	151-64 *
31 குழந்தைக்கான பால் உணவு “ அமுல் ”.	500 கிராம் கொண்ட டின் ஒன்றுக்கு.	4-30 *	4-30 *
32 மருந்துகள்—			
(அ) கிளைக்கோடின் டிரப் வசாகா.	6 அவுன்ஸ் பாட் டில் ஒன்றுக்கு	3-60 *	3-60 *
(ஆ) மல்டி வைட்டமின் (போர்ட்டி) (B.D.H.).	100 மாத்திரை கொண்ட புட் டிக்கு.	5-90 *	5-90 *
(இ) பென்சிலின் 5 லட்சம் 2 லட்சம்	குழல் ஒன்றுக்கு	0-70*	0-62
		0-50*	0-46
33 மோட்டார்-ஸ்டாண்டர்டு காம்பனியன் வண்டி.	ஒவ்வொன்றுக் கும்.	12,022-37	12,425-70

* சிலலறை விலையைக் குறிக்கிறது.